

2011 - ΕΤΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Σπάνια φωτογραφία με ιδίόχειρη υπογραφή του και το ποίημα που γνωρίζουμε με τον τίτλο «Εικόνα αχειροποίητη».

Είκόν' ἀχειροποίητη πού στην καρδιά μου σ' είχα,
κι' είχα για μόνο φυλαχτό μιὰ τῆς κορφῆς σου τρίχα.
Ὅνειράτα στὸν ὕπνο μου μαυροφτερουγιασμένα,
σὰν περιστέρι στὴ σπηλιὰ μ' ἐτάραξαν γιὰ σένα.
Κίνδυνο, μαῦρο σύννεφο, οἱ μάγισσες μοῦ λένε.
Τὰηδόνια αὐτὰ πού κελαηδοῦν μοῦ φαίνονται κλαῖνε.
Νὰ σέ χαρῆ κι' ἡ ἀνοιξη μαζί με τὰ λουλούδια,
ὁποῦναι σὰν ἀμέτρητα ζωγραφιστὰ τραγοῦδια.
Σὺ στὸ σχολειὸ δὲν ἔμαθες νὰ γράφης ραβασάκια.
Στὰ χεῖλη σου τὰ ρόδινα πού τᾶβρες τὰ φαρμάκια;
Στὰ μάτια τὰ ψιχαλιστὰ, πῶχει ἔρωτας καρτέρι,
πόσο μεθύσι μέθυσσα ἕνας θεὸς τὸ ξέρει!...
Τὰ μάτια τὰ ψιχαλιστὰ γύρνα σ' ἐμὲ πουλί μου,
ἀγάπη μου περήφανη, ἀγάπη διαλεχτὴ μου.
Κι' αὐτὸ τὸ μορφοδούλικο τὸ τιμημένο χέρι,
ἂν ἔσφιξε, ἢ τῶσφιξαν, ἕνας θεὸς τὸ ξέρει.
Τῆ χάρη σου τὴ σπλαχνικὴ μὴ μ' ἀρνηστῆς, ἀρνί μου,
ἀγάπη μου αἰώνια, ἀγάπη μου στερνὴ μου.

ΤΑ ΦΙΛΙΑ

και οι απανταχοί ΦΙΛΙΩΤΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡ/ΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 25 Τ.Κ. 10678-ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3806090 - FAX: 210 3815772
Site: www.adelfotis-filioton.gr

Αρ. βιβλίου αναγνωρισμ. σωματείων Πρωτοδικ. 1711
Αριθμ. φακέλου Νομαρχίας Αθηνών 218
Α.Φ.Μ. 090045259 ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ
Κωδικός Γεν. Γραμματείας Ενημέρωσης: 5283

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»
ΠΛΑΣΤΩΝΟΣ 3 Τ.Κ. 10677 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 3835572 - FAX: 210 3835083
E-mail: mitropoulos.g@dsa.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΣΙΔΕΡΗΣ ΒΛΑΣΙΟΣ Αντιπρόεδρος Δ.Σ.
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Γεν. Γραμμ. Δ.Σ.
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μέλος Εξελ. Επιτροπής
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μέλος Εξελ. Επιτροπής

DTP - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

σαΐτης

Τηλ: 210 34.76.090 • e-mail: info@saiti.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού, ετήσια Ευρώ 20
Εξωτερικού, ετήσια Δολ. ΗΠΑ 50
Κατάθεση συνδρομών: ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Αριθμός Λογαριασμού: 33627963
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»

Τιμή τεύχους Ευρώ 5

Περιεχόμενα

Ανακοίνωση - Πρόσκληση σελ. 3

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΗΠΤΕΣ ΤΟΥ

Το Περιοδικό μας και... η συγγραφή του, η εκτύπωσή του, η αποστολή του!σελ. 4

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ: 1. Από το Φθινόπωρο του 2010 στην Άνοιξη του 2011. 2. Μνήμη του Αγίου Ενδόξου Ιερομάρτυρος Βλασίου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας. 3. Ο Εορτασμός του Αγίου Βλασίου στην Αθήνα. 4. Επίσκεψη-ξενάγηση στο Μουσείο της Ακρόπολης. 5. Εκδήλωση για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821 στην Αθήνα από την Π.Ε. και βράβευση του Καθηγουμένου της Ι.Μ. ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ, Αρχιμανδρίτου π. Φιλαρέτου Κωνσταντακόπουλου. 6. Οι γραφείς της Ιστορίας. 7. Από την Τουρκοκρατία στην Επανάσταση του 1821 - Η συμβολή της περιοχής Καλαβρύτων. 8. Ανώνυμοι Ήρωες. 9. Όσα δεν γράφει η Ιστορία - Ο Δαφαλιάς. 10. Η εξέγερση των Αραβικών λαών σελ. 6

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ: 1. Πρακτικό συνεδρίασης Δ.Σ. υπ' αρ. 2/2011. 2. Πρακτικό συνεδρίασης Δ.Σ. υπ' αρ. 3/2011 σελ. 25

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ: Πίνακας προσφορών..σελ. 27

ΜΟΡΦΟΤΙΚΟΣ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΤΑ ΚΑΤΩ ΦΙΛΙΑ":

Πίνακας προσφορών για την ανακαίνιση της Εκκλησίας του Αγίου Νικολάου - Ανακοίνωσησελ. 29

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΙΑ: 1. Τα ψυχοσάββατα. 2. Η τάξις της λιτάνευσης των Ιερών Εικόνων - Κυριακή Α' Νηστειών (Ορθοδοξίας) σελ. 31

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΜΑΣ: 1. Τα καλύτερα ανθίζουν στα ερείπια... - Γιορτή της Άνοιξης στο Μαϊ-Θανάσι. 2. Πίνακας προσφορών σελ. 33

ΤΑ ΓΕΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΙΩΤΩΝ: Οι (εκ του) Θεοδοσίου των Φιλίων Καλαβρύτων.....σελ. 34

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: 1. Άσκησις και Πνεύμα. 2. Δυσπεψία: Πώς να την ξεπεράσετε. 3. Καλοήθης υπερπλασία του προστάτη Κ.Υ.Π. 4. Ο θεσμός του ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου. 5. Η Καταστροφή του Δράμαλη - Η Μάχη της Ακράτας. 6. Περί ανέμων και υδάτων. 7. Περμακουλτούρα πάθος..... σελ. 41

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΜΑΣ: 1. Συγχαρητήρια. 2. Γεννήσεις. 3. Μνημόσυνα. 4. Έφυγαν από τη ζωή σελ. 59

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΣΤΑΖΕΙ Η ΖΩΗ: Μασονισμός - Σιωνισμός.....σελ. 61

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

« Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ »

ΕΜΜ. ΜΠΙΕΝΑΚΗ 25 - Τ.Κ. 10678 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 210 38.35.572 FAX. 210 3835083

«Όμιλος Φίλων Ιεράς Μονής Αγ. Αθανασίου»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί πατριώτες, φίλοι αναγνώστες, με ιδιαίτερη χαρά σας ανακοινώνουμε το πρόγραμμα των εκδηλώσεών μας για το προσεχές διάστημα.

Την 25-4-2011 θα συμμετέχουμε στη Θεία Λειτουργία που θα τελεστεί στο εξωκλήσι του Αγίου Γεωργίου για τον εορτασμό της μνήμης του Αγίου.

Την Παρασκευή 29-4-2011 θα συμμετάσχουμε με αρτοκλασία στον εορτασμό της Ζωοδόχου Πηγής στα Καλύβια και στο πανηγύρι που διοργανώνει ο τοπικός εξωραϊστικός σύλλογος.

Την Κυριακή 1η Μαΐου 2011 θα παραستούμε στη Θεία Λειτουργία που θα τελεστεί στο πρόσφατα ανακαινισμένο εξωκλήσι του Αγίου Νικολάου στη θέση «Λούστρα».

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας θα συμμετέχουμε με αρτοκλασία στον πανηγυρικό εσπερινό στο Μοναστήρι του Αγίου Αθανασίου.

Την Δευτέρα 2 Μαΐου θα τελεστεί πανηγυρική Θεία Λειτουργία στο Μοναστήρι του Αγίου Αθανασίου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας θα ακολουθήσει η καθιερωμένη δεξίωση από την Αδελφότητα και τον «Όμιλο Φίλων Ιεράς Μονής Αγ. Αθανασίου», στο χώρο του Μοναστηριού.

Την Κυριακή 29 Μαΐου 2011 και ώρα 10.00 π.μ. θα πραγματοποιηθεί ξενάγηση στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης Αθηνών.

Πληροφορίες – Δηλώσεις συμμετοχής στο τηλ.: 210-3835572.

Επίσης σας ενημερώνουμε ότι η απογραφή του πληθυσμού αναβλήθηκε για την περίοδο από 10 έως 24 Μαΐου 2011. ΚΑΛΟΥΜΕ όλους τους πατριώτες να ευρεθούμε στο χωριό μας την ημέρα της απογραφής με στόχο να ξεπεράσουμε τους 300 απογραφέντες για πολλούς λόγους, που έχουν σχέση με την οντότητα του χωριού μας ως τοπικού διαμερίσματος του νέου Δήμου Καλαβρύτων. Για την ακριβή ημερομηνία απογραφής στο χωριό μας θα προσπαθήσουμε να ενημερώσουμε με κάθε τρόπο.

Τέλος, σας ΚΑΛΟΥΜΕ να βρεθούμε όλοι τις ημέρες του Πάσχα στο χωριό μας, για να γιορτάσουμε μαζί τα Θεία Πάθη και την Ανάσταση του Θεανθρώπου.

Ευχόμαστε σε όλους υγεία και ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ !

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

το Περιοδικό μας και οι παραλήπτες του

Το Περιοδικό μας και ... η συγγραφή του, η εκτύπωσή του, η αποστολή του!

Καημό το είχα όλα αυτά τα χρόνια, από το 1999 έως και το 2010, που ασχολούμαι με την έκδοση του Περιοδικού μας «Τα Φίλια και οι απανταχού Φιλιώτες», κάθε τεύχος του να βγει άψογο. Και όσο εγώ προσπαθούσα και πίστευα πως δεν άφηνα περιθώρια να μην είναι άψογο, τόσο ανακάλυπτα, κάθε φορά που το διάβαζα τυπωμένο, πως και πάλι ο δαίμων του Τυπογραφείου, όπως έλεγαν παλιότερα, ήταν παρών, και μετά την απογοήτευση που δοκίμαζα, έβαζα στόχο το επόμενο τεύχος να είναι άψογο! Φτάσαμε έτσι να έχουμε στα χέρια μας «Δόξα τω Θεώ» το 48ο τεύχος, ύστερα από 12 ολόκληρα χρόνια, και ο στόχος να είναι άπιαστος και ο καημός να είναι ακόμη πιο μεγάλος! Διαβάζοντας το 48ο τεύχος, βρήκα λάθη που με προβλημάτισαν και αναγκάστηκα να αναζητήσω τις αιτίες που έγιναν, πού δηλαδή οφείλονται αυτά τα λάθη, προκειμένου να τα αποφύγουμε στο επόμενο τεύχος.

Στην προσπάθειά μου αυτή συνειδητοποίησα κάποια πράγματα, που αν και μου ήταν γνωστά, δεν τα θεωρούσα ότι μπορούσαν να είναι η αιτία να μην είναι άψογο το επόμενο τεύχος. Πρώτη διαπίστωση είναι ότι το Περιοδικό μας καλύπτει κάθε φορά συγκεκριμένη χρονική περίοδο, ένα 3μηνο, και κατά συνέπεια θα πρέπει να φτάνει στους παραλήπτες εντός ευλόγου χρόνου, με δεδομένο μάλιστα ότι πληροφορεί τους συμπατριώτες μας για τις όποιες εκδηλώσεις της Αδελφότητας στο χωριό μας και στην Αθήνα, επιτακτική είναι η ανάγκη να υπάρχει και ένα περιθώριο 10-15 ημερών, αφότου θα ταχυδρομηθεί, για να φτάσει έγκαιρα στους παραλήπτες του και υποχρεωόμαστε να πιέζουμε στο τέλος τα πράγματα να εκδοθεί, χωρίς να γίνεται λεπτομερής ο έλεγχος του τελευταίου δοκιμίου πριν το «τυπωθήτω». Αν λάβουμε μάλιστα υπόψη μας ότι μέχρι και την τελευταία στιγμή παίρνουμε κείμενα που ζητούν να συμπεριληφθούν στο υπό έκδοση τεύχος, καταλαβαίνουμε ότι τα πράγματα γίνονται πιο πιεστικά. Είναι ανάγκη, λοιπόν, για να εξαλείψουμε αυτήν την αιτία, έγκαιρα να έχει ολοκληρωθεί η συγγραφή κάθε τεύχους, ώστε να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος τόσο για τον λεπτομερή έλεγχο του τελευταίου δοκιμίου, όσο και να εκτυπωθεί, βιβλιοδετηθεί και φτάσει έγκαιρα μέσω του Ταχυδρομείου στους παραλήπτες του.

Κατά συνέπεια θα πρέπει ως τις 20 του τρίτου μήνα που καλύπτει το υπό έκδοση τεύχος, π.χ. μέχρι τις 20

Μαρτίου για το παρόν τεύχος, να έχουν αποσταλεί όλα τα κείμενα προς δημοσίευση. Ιδιαίτερα τα κείμενα που αποστέλλονται σε χειρόγραφη ή έντυπη μορφή. Διευκολύνουν τα κείμενα που αποστέλλονται σε ηλεκτρονική μορφή, καθόσον αποφεύγονται τα λάθη που γίνονται κατά την δακτυλογράφηση, που πολλές φορές αλλοιώνουν το περιεχόμενο των γραφομένων.

Η διόρθωση θα πρέπει να γίνεται απαραίτητα με αντιπαραβολή προς το πρωτότυπο είτε είναι χειρόγραφο είτε είναι έντυπο και θα πρέπει να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή τόσο στην ορθογραφία, όσο και στον τονισμό των λέξεων και ακόμη περισσότερο στα σημεία στίξεως: τελείες, κόμματα, ερωτηματικά, θαυμαστικά κ.λπ., αφού τέτοια λάθη αλλοιώνουν πολλές φορές το περιεχόμενο και δεν εκφράζουν εκείνο που θέλει να ειπεί ο γράφων.

Για του λόγου το αληθές στο τεύχος 48 και στη σελίδα 28, στην πρώτη παράγραφο, στον τέταρτο στίχο, κατά την δακτυλογράφηση, εγράφη η λέξη «εκτός», ενώ το χειρόγραφο έγραφε «εντός», η διόρθωση έγινε χωρίς αντιπαραβολή, ελλείψει χρόνου, και υποχρεώθηκα να καταχωρίσω τη σημείωση, που ακολουθεί στο τέλος του κειμένου. Η εκ των υστέρων αντιπαραβολή με το χειρόγραφο αποκάλυψε ότι το λάθος έγινε κατά την δακτυλογράφηση και το εντός του χειρογράφου, έγινε εκτός που εκ των πραγμάτων δεν έστεκε.

Με έχει εντυπωσιάσει ο ισχυρισμός ανθρώπων που δακτυλογραφούν τα κείμενα, ότι δεν τα διαβάζουν, μηχανικά τα δακτυλογραφούν και κατά συνέπεια δεν συνειδητοποιούν το περιεχόμενο των γραφομένων και δεν γνωρίζουν αν βγαίνει νόημα ή όχι. Όμως τα συμφραζόμενα είναι εκείνα που μας βοηθούν στη σωστή γραφή των λέξεων, τόσο εις ό,τι αφορά στη σημασία τους, όσο και στη μορφή τους, δηλαδή την ορθογραφία τους.

Ένα ακόμη λάθος στο προηγούμενο τεύχος «48» στη σελίδα 13, η αλλαγή της λέξης «ακίδεστοι» σε «ακίδευτοι», ήταν η αφορμή να πληροφορηθώ ότι τα σύγχρονα μέσα, οι Η/Υ, κάνουν αυτόματα διόρθωση, εφόσον αναγνωρίζουν τις λέξεις. Στην προκειμένη περίπτωση φαίνεται ότι δεν γνώριζαν τη λέξη «ακίδεστοι», τη θεώρησαν λάθος και αντ' αυτής, χρησιμοποίησαν τη λέξη «ακίδευτοι», η οποία προέκυψε από την ίδια ρίζα, κατά την εξέλιξη της γλώσσας.

Θα ήταν ευχής έργον αν όλοι όσοι γράφουμε στο

Περιοδικό μας, είχαμε τη δυνατότητα να δίνουμε τα κείμενά μας σε ηλεκτρονική μορφή. Τότε ο δαίμων του Τυπογραφείου θα περιοριζόταν πάρα πολύ και θα οφείλετο αποκλειστικά σε εμάς τους ίδιους που θα είχαμε γράψει το κείμενο. Ας το προσπαθήσουμε, λοιπόν, προκειμένου να περιορίσουμε, όσο γίνεται, τα σφάλματα στα κείμενά μας.

Οι φωτογραφίες που συνοδεύουν τα κείμενά μας είναι επίσης μια σπουδαία παράμετρος της ποιότητας του Περιοδικού μας. Η θέση τους στο κείμενο, το μέγεθός τους, η ευκρίνειά τους και η πληρότητα των πληροφοριών που τις συνοδεύουν, ανεβάζουν την ποιότητα του Περιοδικού μας.

Η αρχιτεκτονική με την οποία είναι δομημένη η ύλη του Περιοδικού μας, έχει επίσης μεγάλη σημασία στην αισθητική του, στην όλη του εμφάνιση. Η ύλη θα πρέπει να είναι ισομερώς κατανεμημένη και να προβάλλονται ισοδύναμα όλα τα άρθρα. Αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον άνθρωπο που στίνει το Περιοδικό, πόσο γνώστης είναι του περιεχομένου των άρθρων και την εφευρετικότητα που διαθέτει, ώστε να πετύχει το καλύτερο δυνατό αισθητικό αποτέλεσμα.

Ένα ακόμη στοιχείο που έχει σημασία και συμβάλλει αποτελεσματικά στο να αποδοθεί η σημασία του περιεχομένου των άρθρων, αλλά και στην αισθητική και την όλη εμφάνιση του Περιοδικού, είναι οι υπογραμμίσεις και οι χρωματικές αποχρώσεις των κειμένων, ανάλογα με τη σημασία τους. Οι τίτλοι π.χ. θα πρέπει να βρίσκονται σε αρμονική συνάφεια τόσο με το περιεχόμενο, όσο και με την έκταση του άρθρου, αλλά και την όλη αισθητική στην εμφάνιση του Περιοδικού.

Η εκτύπωση επίσης θα πρέπει να τηρεί κάποιους κανόνες, προκειμένου το Περιοδικό μας να διατηρεί την ταυτότητά του. Το μέγεθός του έχει καθιερωθεί 21x28 εκατοστά του μέτρου. Το εξώφυλλό του είναι τετρασέλιδο, τετράχρωμο στην όψη του και στο οπισθόφυλλο και λευκές τις άλλες δύο σελίδες. Το χαρτί του είναι 170 γραμμαρίων ill. Η όψη του χωρίζεται σε τέσσερις ζώνες: στην πάνω-πάνω, πλάτους 8 εκ. περίπου, υπάρχουν τα στοιχεία της ταυτότητάς του με λευκά γράμματα, σε φόντο μπλε σαξ, το χρώμα του ουρανού, και με μαύρα γράμματα η σφραγίδα του Ταχυδρομείου και ο Κωδικός αριθμός του. Στη δεύτερη ζώνη, που είναι 14 εκατοστά, διπλάσια της προηγούμενης, είναι η φωτογραφία του χωριού μας σε φόντο φωτισμένου ουρανού, ανοιχτό σιελ χρώμα. Στην τρίτη ζώνη δηλώνονται τα χαρακτηριστικά του περιεχομένου του Περιοδικού μας με λευκά κεφαλαία γράμματα σε δύο στίχους και σε φόντο μπλε. Και στην τελευταία κάτω-κάτω ζώνη, είναι τα χρονολογικά στοιχεία κάθε τεύχους, έτος, αριθμός τεύχους, μήνες έτους. Το πλάτος των δύο τελευταίων ζωνών είναι κοντά 3 εκ. η κάθε μία, σύνολον 6 εκ., της κεντρικής 14 εκ. και της πάνω-πάνω 8 εκ., σύνολον 8 + 14 + 6 = 28 εκατοστά. Στο οπισθόφυλλο είναι η φωτογραφία του πρώου της πλατείας του χωριού μας εις ένδειξη τιμής και ευγνω-

μοσύνης στη μνήμη όλων εκείνων που έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία της Πατρίδας μας. Τα χρώματα είναι της φωτογραφίας, με φόντο τα απέναντι βουνά του Προφήτη Ηλία του Λευκασίου και της απολήξεως του Χελμού δυτικά προς τον αυχένα του Πριολίθου.

Οι εσωτερικές σελίδες καθιερώθηκε να είναι 64, ήτοι τέσσερα τυπογραφικά 16σέλιδα, και το χαρτί να είναι 115 γραμμαρίων velvet, και η γραμματοσειρά Σάμιος ή παραπλήσια τουλάχιστον, είναι δε απαραίτητο να τηρούνται τα στοιχεία αυτά για να αποφεύγεται η υπερβολική επιβάρυνσή του κατά την ταχυδρόμηση του τόσο στο εσωτερικό, όσο και κυρίως στο εξωτερικό που αν και ταχυδρομούνται δέκα φορές λιγότερα, το κόστος της ταχυδρόμησής τους είναι υπερδιπλάσιο.

Όμως για να αποσταλεί στους παραλήπτες του το Περιοδικό μας και να το παραλάβουν έγκαιρα, απαιτείται δουλειά και μάλιστα όχι μόνο από ένα άτομο. Το πρώτο που απαιτείται είναι η διαρκής ενημέρωση του μητρώου των παραληπτών με τα ακριβή τους στοιχεία, ώστε τα αυτοκόλλητα που θα τυπωθούν και θα επικολληθούν στους φακέλους να είναι ακριβή και να μην έχουν λάθη τόσο στα στοιχεία του παραλήπτη, όσο και στη διεύθυνσή του. Ακολούθως οι φάκελλοι θα πρέπει να προϋπάρχουν, να επικολλώνται τα αυτοκόλλητα με τα στοιχεία του παραλήπτη και να είναι έτοιμοι πριν ακόμη παραληφθεί το Περιοδικό από το τυπογραφείο, αφού βέβαια βιβλιοδετηθεί. Θα πρέπει ακόμη να είναι έτοιμες οι ανακοινώσεις-προσκλήσεις που στέλνονται με κάθε τεύχος, καθώς και οι αποδείξεις εκείνων που έχουν καταβάλει τη συνδρομή τους, ώστε να μπαίνουν μέσα στο Περιοδικό πριν φακελωθεί. Ακολουθεί το φακέλλωμα που πρέπει να γίνεται κατά ταχυδρομικό κώδικα και στην συνέχεια να δένονται οι φάκελλοι σε δέματα κατά κωδικό Ταχυδρομικού γραφείου. Και αφού γίνουν όλα αυτά, θα πρέπει να φορτωθούν τα δέματα, που σημειωτέον θα πρέπει να έχουν επάνω τους το καθένα τα στοιχεία που μας έχει δώσει το Ταχυδρομείο για την ηλεκτρονική τους καταχώρηση, σε μεταφορικό μέσο, να μεταφερθούν στο Ταχυδρομείο της Αργυρούπολης, που μέχρι σήμερα έχουμε άδεια ταχυδρόμησης, κι εκεί να περιμένουμε τη σειρά μας προκειμένου να τα παραδώσουμε, να πληρώσουμε και να τους ευχηθούμε «Καλό Ταξίδι», ώσπου το κάθε τεύχος με το δικό του φάκελλο να φτάσει στο δικό του παραλήπτη. Όπως αντιλαμβάνεται καθένας για να γίνουν όλα αυτά απαιτούνται χέρια, απαιτείται χρόνος! Και καλά αν κάποιος είναι συνταξιούχος, θα βρει το χρόνο, αν όμως είναι εργαζόμενος επαγγελματίας, πού θα βρει τον χρόνο; Και, όμως αν θέλουμε το Περιοδικό μας να είναι σωστό και να φτάνει έγκαιρα στους παραλήπτες του, όλες αυτές οι εργασίες θα πρέπει να γίνονται με κάθε σχολαστικότητα και προσοχή, όσο και αν μας πιέζει ο χρόνος! Διαφορετικά, και η ποιότητά του θα πέσει και δύσκολα θα φτάσει στους παραλήπτες του.

Και όμως υπήρξαν κάποιοι συμπατριώτες μας που μας το επέστρεψαν ως απαράδεκτον! Ας είναι καλά!

Από το Φθινόπωρο του 2010 στην Άνοιξη του 2011!

Το παρατεταμένο Φθινόπωρο του 2010 καλωσόρισε την πρώιμη Άνοιξη του 2011, και μας χάρισαν από κοινού, θαυμάσιες καλοκαιρινές ημέρες μέσα στο καταχειμωνο, δίνοντάς μας την ευκαιρία να γιορτάσουμε με όλη μας την άνεση τους προστάτες του χωριού μας, τόσο τον Μέγαν Άγιον Αθανάσιον, Πατριάρχην Αλεξανδρείας, στο ιστορικό του Μοναστήρι στο χωριό μας, όσον και τον Αρχιεπίσκοπον Σεβαστείας Άγιον Βλάσιον, στον Παρθενώνα του χωριού μας, την Εκκλησία μας!

Όλα εξελίχτηκαν σύμφωνα με το πρόγραμμα της Αδελφότητας, πού χρόνια τώρα καταρτίζει και φροντίζει να εξελίσσεται σε όλες τις λεπτομέρειες. Την Δευτέρα 17 Ιανουαρίου το απόγευμα, τελέστηκε στο Μοναστήρι μας πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία. Χοροστάτησαν ο ιερέας του χωριού μας π. Αθανάσιος Αναστασόπουλος και ο συμπατριώτης μας π. Δημήτριος Κωστόπουλος. Φέτος δεν ήταν όλα ίδια με τα προηγούμενα 20 τουλάχιστον χρόνια! Δεν ήταν παρών η ψυχή της όλης προσπάθειας, πού γίνεται όλα αυτά τα χρόνια, να κρατήσουμε όρθιο ό,τι έχει απομείνει στο Μοναστήρι μας, ο Ηγούμενος της Αγίας Λαύρας στην οποία υπάγεται ο Άγιος Αθανάσιος, Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Φιλάρετος Κωνσταντακόπουλος. Δεν ήταν στο Μοναστήρι μας ούτε την επομένη των Χριστουγέννων, όπως συνήθιζε να λειτουργεί στον Άγιο Αθανάσιο, και το Μοναστήρι μας έμεινε αλειτούργητο. Η απουσία του οφείλεται σε σοβαρούς λόγους υγείας, παρά τούς οποίους είχε εκφράσει την πρόθεσή του να χοροστατήσει στο Μοναστήρι μας, την ημέρα της μνήμης του Αγίου Αθανασίου. Η θεραπεία όμως στην οποία υποβάλλεται για την αποκατάσταση της υγείας του, δεν του επέτρεψε να πραγματοποιήσει την επιθυμία του. Εμείς ευχόμεθα και προσευχόμεθα σύντομα να αποκατασταθεί η υγεία του και να τον έχουμε και πάλι κοντά μας και από κοινού να συνεχίσουμε την κοινή προσπάθεια για τη συντήρηση σε ό,τι έχει απομείνει από το

Η εικόνα του Αγίου Αθανασίου

ιστορικό Μοναστήρι του χωριού μας.

Την επομένη 18 Ιανουαρίου, ανήμερα της εορτής, η Αδελφότητα δρομολόγησε λεωφορείο, πού ξεκίνησε με τη φροντίδα της κας Μαρίας Καραθανάση, πού είναι υπεύθυνη για την προσπάθεια που γίνεται στο Μοναστήρι, από το Κορωπί με πολλούς προσκυνητές και στις 6 η ώρα το πρωί, έφυγε κατευθείαν για τον Άγιο Αθανάσιο μπροστά από την Εθνική Βιβλιοθήκη, αφού παρέλαβε τον Πρόεδρο της Αδελφότητας, πού περίμενε εκεί με άλλους προσκυνητές, και ήταν ο αρχηγός της προσκυνηματικής εκδρομής. Η ημέρα ήταν θαυ-

μάσια και καθ' οδόν ο Πρόεδρος βρήκε την ευκαιρία να ενημερώσει τους προσκυνητές για τη χιλιόχρονη ιστορική διαδρομή του και την συμβολή του στη ζωή τόσο της περιφέρειάς μας, όσον και του Έθνους μας. Η κα Μαρία Καραθανάση ενημέρωσε για την προσπάθεια που γίνεται τα τελευταία χρόνια για την συντήρηση και διατήρηση όσων έχουν απομείνει από το ιστορικό μας Μοναστήρι.

Στο Μοναστήρι φτάσαμε πριν από τις 9 και 30' το πρωί και είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την πανηγυρική θεία Λειτουργία με αρτοκλασία, στην οποία χοροστάτησαν και πάλι οι ιερείς παπα-Θανάσης του χωριού μας, παπα-Δημήτρης του Λευκασίου και ο συμπατριώτης μας παπα-Δημήτρης Κωστόπουλος που ενορία του είναι η του Δρακοβουνίου Αρκαδίας, και έψαλαν δύο μοναχοί της Αγίας Λαύρας σταλμένοι από τον Άγιο Ηγούμενο π. Φιλάρετο. Παρούσες ήταν και οι άλλες κυρίες που είναι μέλη της Επιτροπής του Ομίλου Φίλων του Μοναστηριού Αγίου Αθανασίου Φιλίων, η κυρία Γιώτα Διαμαντοπούλου-Δημητριάδη και η κυρία Ευθυμία Σπηλιάδη-Κακαβούλα, οι οποίες μαζί με την πρόεδρο του Ομίλου κυρία Μαρία Καραθανάση φρόντισαν για την φιλοξενία πού παρετέθη στους προσκυνητές, μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας, από κοινού με την Αδελφότητα και τους προσκυνητές. Από τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας, εκτός

από τον Πρόεδρο κ. Μητρόπουλο Γεώργιο, παρών ήταν ο Ταμίας κ. Τερζής Κων/νος και το μέλος κ. Αναστασόπουλος Θεμιστοκλής που από κοινού πρωτοστατούν και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους τόσο στο Μοναστήρι μας, όσο και στην Εκκλησία του χωριού μας. **Ας είναι εις βοήθειά τους.** Απουσίασε για πρώτη φορά, αφού του ορίστηκε μέλος της Επιτροπής Διαχείρισης του Μοναστηριού από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ.κ. Αμβρόσιο, ο συμπατριώτης μας κ. Σταματόπουλος Κων/νος, για λόγους υγείας, ευτυχώς όχι σοβαρούς, η υγεία του αποκατεστάθη και επέστρεψε στο χωριό μας.

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας, τον αγιασμό των προσκυνητών, τη διανομή του αντιδώρου και της αρτοκλασίας και την πλούσια φιλοξενία που παρετέθη στους προσκυνητές από κοινού από την Αδελφότητα – τον Όμιλο Φίλων του Μοναστηριού και το Μοναστήρι, επιστρέψαμε στο χωριό μας και είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε τον καφέ μας, τα ποτά μας κ.λπ. στα δύο καφενεία του χωριού μας, να επισκεφτούμε έστω και για λίγο τα σπίτια μας, τους τάφους των προγόνων μας για ένα σύντομο προσκύνημα και στη 1 η ώρα μετά το μεσημέρι, να φύγουμε για τις πηγές του Αροανίου προκειμένου να γευματίσουμε στο κατάστημα της συμπατριώτισσάς μας κας Γεωργίας Καραμάνου-Ράπανου, όπου είχε δοθεί σχετική παραγγελία. Ο εξαιρετικά καλός καιρός, το τοπίο και κυρίως η ευχάριστη διάθεση, δημιούργησαν εξαιρετικά ευχάριστη ατμόσφαιρα κατά το γεύμα σε όλους τους συνδαιτυμόνες, που σημειωτέον δεν ήμασταν μόνον όσοι είχαμε κατέβει με το λεωφορείο, αλλά και πολλοί άλλοι που είχαν έρθει προσκυνητές στον Άγιο Αθανάσιο με τα αυτοκίνητά τους όχι μόνο από την Αθήνα, αλλά και άλλες πόλεις και χωριά.

Γύρω στις 3 και 30' μ.μ. φύγαμε και η καλοκαιρία μας έκανε να ξεστρατίσουμε και να πάρουμε τον καφέ μας στη Βυτίνα, απολαμβάνοντας τη χειμωνιάτικη λιακάδα. Για την Αθήνα φύγαμε γύρω στις 5 και 30' και φτάσαμε γύρω στις 7 και 30' με 8 στα σπίτια μας. Άλλη μία προσκυνηματική εκδρομή είχε περάσει στα πεπραγμένα της Αδελφότητας και του Ομίλου Φίλων του Μοναστηριού Αγίου Αθανασίου Φιλίων.

Και ενώ ο Ιανουάριος φεύγει, μια ήπια μεταβολή του καιρού τις πρώτες ημέρες του Φεβρουαρίου, θα φέρει κάποια χιόνια στο χωριό μας, που, αν και ο καιρός γύρισε και πάλι καλοκαιρινός, θα διατηρηθούν στα σκιερὰ μέρη, στη βόρεια πλαγιά του προφήτη Ηλία, για να τα βρούμε όταν και πάλι θα επιστρέψουμε για την εορτή του προστάτη του χωριού μας Αγίου Βλασίου στις 11 Φεβρουαρίου.

Περαστικός ήταν φέτος ο χειμώνας και από το χωριό μας στις 10, 11 και 12 Δεκεμβρίου 2010. Τότε οι θερμοκρασίες έπεσαν πολύ κάτω από το 0°, ξεπέρασαν ακόμη και τους 10° κάτω από το 0° και

για πρώτη φορά έκαψε ολοσχερώς τα ημερολόχια, τα έκαμε πατσαβούρες. Όμως γρήγορα επέστρεψε η καλοκαιρία και του Αγίου Αθανασίου βρήκαμε τις αμυγδαλιές ολάνθιστες, ήταν οι βιαστικές εκείνες, ενώ κάποιες άλλες πιο διστακτικές ήταν ολάνθιστες του Αγίου Βλασίου.

Στην εορτή του προστάτη μας Αγίου Βλασίου δεν δρομολογήθηκε λεωφορείο, αφού οι περισσότεροι από αυτούς που κατεβαίνουμε διαθέτουν δικά τους αυτοκίνητα και προτιμούν να έχουν αυτονομία κινήσεων. Έτσι άλλοι κατεβαίνουν ενωρίτερα, άλλοι την προηγούμενη και κάποιοι, λιγότερο τολμηροί, ανήμερα της εορτής.

Με ιδιωτικό αυτοκίνητο έφτασα και εγώ στο χωριό μας, λίγο μετά τις 4 η ώρα το απόγευμα της προηγούμενης και ενώ είχε αρχίσει ο Πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία. Χοροστατούσαν και πάλι ο ιερέας μας παπα-Θανάσης Αναστασόπουλος και παπα-Δημήτρης Κωστόπουλος και έβαλλαν οι συμπατριώτες μας Δημήτρουλας Κων/νος από το Λευκάσιο και Ρούσσοις Ιωάννης. Στην αρχή το εκκλησίασμα ήταν πολύ φτωχό μα ως το τέλος του Εσπερινού έρχονταν όλο και περισσότεροι που έφταναν στο χωριό μας τόσο από την Αθήνα, όσο και από άλλες πόλεις και χωριά. Παρών όπως πάντα ο συμπατριώτης μας Κωνσταντίνος Ιωάν. Σπυρόπουλος με τη σύζυγό του Μαίρη, με την καθιερωμένη πλέον αρτοκλασία. Παρών ο συμπατριώτης μας στρατηγός ε. α. της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Αχιλλέας Κακαβούλας μετά της συζύγου Ευθυμίας. Παρών όπως πάντα και ο κ. Γρηγόρης Δημητριάδης με τη σύζυγό του Παναγιώτα και την κόρη τους Μαρία, παρόντες οι αδελφοί Μητρόπουλοι Νίκος, Γιώργος, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας και Πάνος, οι αδελφοί Αναστασόπουλοι Λάκης και Θέμης και ο πανταχού παρών Κώστας Τερζής. Μας εντυπωσίασε η παρουσία των κοριτσιών του αείμνηστου συμπατριώτη μας Βλασίου Αλ. Δαφαλιά, από το Διακοφτό Αιγιαλείας, που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή και που ποτέ δεν απουσίαζε από τον προστάτη μας Άγιο Βλάσιο, την ημέρα της εορτής του. Κάποιοι έχουμε βάλει σαν στόχο, όσο ζούμε, να μην απουσιάσουμε από τον Άγιο Βλάσιο την ημέρα της εορτής του. Ένας από αυτούς ήταν και ο αείμνηστος συμπατριώτης μας Βλάσιος Βουρλής που έφυγε από τη ζωή, αν δεν κάνω λάθος, πριν δυο-τρία χρόνια και που κι εκείνου ο γιος συνέχισε να έρχεται με την οικογένειά του. Φέτος δεν τον είδαμε...! **Ευχόμαστε να είναι καλά στην υγεία του τόσο ο ίδιος, όσον και η οικογένειά του.** Πέρυσι μας απουσίασε ο αρχαιότερος παραδοσιακός ψάλτης του αριστερού ψαλτικού, ο Βλάσιος ο Οικονόμου, ο Ζεμπέκης, και επιστρέφοντας στην Αθήνα, τον αναζήτησα στο τηλέφωνο. Η υγεία του δεν του είχε επιτρέψει να κατέβει, φέτος όμως ήταν παρών και ψάλαμε τόσο στον Εσπερινό, όσο και στην πα-

νηγυρική θεία Λειτουργία. Εκείνος που μας λείπει τα τελευταία χρόνια είναι ο Δήμος ο Γλογοβίτης, αν και κάποτε είχε ειπεί πως ακόμη και μέσω Καλαμάτας, αν χρειαστεί, θα ερχόταν στον Άγιο Βλάσιο. Φαίνεται πως δεν εμπιστεύεται πλέον τον εαυτό του είτε λόγω ηλικίας είτε λόγω υγείας και δεν είναι πλέον τολμηρός. Εκείνος που δεν έλειψε και φέτος παρά την ηλικία μου και τα όποια προβλήματα υγείας συνεπάγεται, είναι ο Δάσκαλος ο Βλάσης ο Καραμάνος με τη σύζυγό του Σοφία, από το Άγιο, πού έρχονται ανήμερα στον Άγιο Βλάσιο και επιστρέφουν και πάλι αυθημερόν. Θα ήταν μακρύς ο λόγος αν θέλαμε να καταγράψουμε όλους, έστω μόνο τους Βλάσπδες, που συνηθίζουν να δίνουν το «παρών» και που φέτος είτε ήσαν παρόντες είτε απουσίαζαν. Περιοριζόμαστε να ευχηθούμε ολόψυχα χρόνια πολλά στους εορτάζοντες και ο Άγιος Βλάσιος, ο προστάτης του χωριού μας, να είναι εις βοήθειαν όλων μας!

Ανήμερα της εορτής χοροστάτησαν και πάλι οι ιερείς μας παπα-Θανάσης, παπα-Δημήτρης του Λευκασίου και παπα-Δημήτρης Κωστόπουλος, ο οποίος

και μίλησε για τον Άγιο Βλάσιο, ενώ στο δεξιό ψαλτικό έψαλαν οι εκ Λευκασίου Κων/νος Δημήτρουλας και Αριστείδης Καλούκης και ο συμπατριώτης μας Ιωάννης Ρούσος. Ο ψάλτης της Εκκλησίας μας Κων. Μπελέρης, ευγενικά φερόμενος, τους παρεχώρησε τη θέση του.

Οι Ιερείς ευλογούν τους άρτους

Η ομιλία του παπα-Δημήτρη Κωστόπουλου ήταν η εξής:

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΛΑΣΙΟΥ,
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ,
ΤΗΝ 11-2-2011 ΣΤΟΝ Ι.Ν. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΦΙΛΙΩΝ

Η εικόνα του Αγίου Βλασίου

Ο Άγιος Βλάσιος έζησε τον 4ο αιώνα. Σπούδασε την ιατρική και οι γνώσεις που πήρε απ' αυτή συνετέλεσαν να ενισχυθεί η πίστη του. Διότι στη μελέτη του ανθρωπίνου σώματος, του θαυμάσιου αυτού ζωντανού οργανισμού, έβλεπε αναρίθμητα και καταπληκτικά δείγματα σοφίας. Θα ήταν παραφροσύνη να τα αποδώσει στην τύχη. Όλα αυτά μαρτυρούν τον παντοδύναμο και πάνσοφο Δημιουργό. Ο Βλάσιος, λοιπόν, ήταν άριστος επιστήμονας και σοφός στο μυαλό. Όμως αυτό δεν φτάνει, και ρωτάει ο θεόπνευστος λόγος της Αγίας Γραφής «**Τις σοφός και επιστήμων εν υμίν; Δειξάτω εκ της καλής αναστροφής τα έργα αυτού εν πραϊττι σοφίας**». Δηλαδή, ποιος από εσάς είναι σοφός και φωτισμένος; Όποιος είναι, ας το δείξει όχι με λόγια αλλά με τα έργα της καλής του ζωής και με πραότητα, που δίνει στον άνθρωπο η αληθινή σοφία. Και ο Βλάσιος το έδειξε. Την επιστήμη του δεν την έκανε επάγγελμα αλλά αγαθοεργία. Πήγαινε στα σπίτια των φτωχών ασθενών που θέραινε και φρόντιζε με κάθε τρόπο δίχως κάποιο αντάλλαγμα. Κάποιες φορές η θεραπεία γινόταν με τρόπο θαυματουργό, καθώς ο Κύριος τον είχε αξιώσει με το χάρισμα να επιτελεί θαύματα. Συγχρόνως όμως μελετούσε αδιάκοπα και την Αγία Γραφή. Όλη του η καλή εργασία έφερε το Βλάσιο στις τάξεις του κλήρου

και τον ανέδειξε Επίσκοπο Σεβαστείας. Από τη θέση αυτή χρησιμοποιεί περισσότερο την επιστήμη του για τη δόξα του Θεού με έργα και διδασκαλία. Πέρασε μεγάλο μέρος της ζωής του σε ένα σπήλαιο, όπου αφιερώθηκε στην ασκητεία. Ο ηγεμόνας Αγκικόλας διέταξε τη σύλληψή του, μαθαίνοντας γι' αυτόν και τα θαύματά του και ο Άγιός μας με θάρρος παρουσιάστηκε μπροστά του και ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό. Οργανοί ο ηγεμόνας, διέταξε να τον βασανίσουν ανελέητα. Αφού υπέμεινε πολλά μαρτύρια, ο Βλάσιος οδηγήθηκε στη φυλακή. Έπειτα οι διώκτες αποφάσισαν να τον ρίξουν σε μία λίμνη, όμως ο Άγιος ΣΩΘΗΚΕ ΜΕ ΘΕΙΑ ΕΠΙΕΜΒΑΣΗ. Τελικά οι ειδωλωλάτρες αποκεφαλίζουν τον Άγιό μας. Συνδύασε έτσι στη ζωή του αρμονικότητα πίστη και επιστήμη.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ακόμη χάρισμα του Αγίου Βλασίου, στο να εξημερώνει άγρια ζώα, το οποίο είναι άγνωστο στους περισσότερους πιστούς αλλά για πολλές περιοχές είχε και έχει ιδιαίτερη σημασία, ειδικά τα παλαιά χρόνια που ανθούσε η γεωργία και η κτηνοτροφία, και την ημέρα της εορτής του αναβίωναν κάποια ήθη και έθιμα, που ήταν αναπόσπαστα στοιχεία της εορτής.

Η αγάπη του ανθρώπου προς τα ζώα φανερώνει την καλοσύνη της ψυχής του και η ημερότης των ζώων προς τον άνθρωπο δείχνει την αγιοσύνη του ανθρώπου. Στην αρχή της δημιουργίας δεν ήταν εχθρικές οι σχέσεις του ανθρώπου, ούτε προς τη φύση, αλλά ούτε και προς τα ζώα. Οι Πρωτόπλαστοι ζούσαν ειρηνικά και αρμονικά ανάμεσα στα ζώα, πριν από την παρακοή και την πτώση. Και πολλοί Άγιοι, ακριβώς σαν απόδειξη της αγιοσύνης τους, όχι μόνο αγαπούσαν τα ζώα αλλά προστατεύονταν από τα άγρια θηρία, όπως ο προφήτης Δανιήλ και πολλοί μάρτυρες της Εκκλησίας, που στον Ιππόδρομο δεν τους άγγιζαν τα θηρία. Τέτοιος, με αγάπη προς τα ζώα, σάμπως και εκείνα να ήταν άνθρωποι και αδελφοί του, ήταν ο Άγιος Βλάσιος Επίσκοπος Σεβαστείας, του οποίου η Εκκλησία σήμερα επιτελεί την μνήμη. Τα ζώα κοντά του αισθάνονταν και εκείνα ασφάλεια και τα θηρία ημερώναν και γίνονταν φίλοι του.

Ο Άγιος Βλάσιος, σύμφωνα με το συναξάρι του, είχε την ικανότητα να εξημερώνει τα άγρια ζώα, για τούτο και ο λαός μας τον επέλεξε ως προστάτη του από τους λύκους και τα τσακάλια, που τέτοια εποχή, λόγω του ψύχους και της πείνας, κατέβαιναν προς τα χωριά... Λέει μάλιστα η παράδοση, πως οι κτηνοτρόφοι τιμούσαν ιδιαίτερα τη γιορτή του, γιατί αλλιώς «τους έστελνε το λύκο»!

Σύμφωνα με κάποια λαογραφία με θέμα: «ελληνικές γιορτές και έθιμα λαϊκής λατρείας» οι χωρικοί είχαν αργία την ημέρα της εορτής του και συγκεκριμένα: « Στην Πυλία δεν τυροκομάνε, δεν κάνουνε δουλειά στο σπίτι τους. Όποιος θέλει να δουλέψει, παίρνει ένα σακούλι και μια βελόνα και το ράφτει από πίσω το. Τότε ρωτάει ο άλλος: - Τι ράφτεις; - Ράφτω πέτρες και ακόνια και του λύκου τα σαγόνια. Το λέει τρεις φορές και απεκεί πάει και δουλεύει». -- «Στην Αιτωλία τη φυλάνε οι γεωργοί, προπάντων δεν φορτώνουν τα ζώα, ούτε και οι γυναίκες φορτώνονται πάνω τους ξύλα, γιατί ο Άγιος αυτός είναι μουσκαροπνίχτης, πνίγει δηλαδή σε ποτάμια τα μουσκάρια τους, αν φορτωθούν» (Δ. Λουκόπουλος, «Γεωργικά της Ρούμελης»).

-- « Έθιμο της ημέρας αυτής είναι και η συνεστίαση αυτών που πηγαίνουν στην εκκλησία. Στο τραπέζι τοποθετούνται ειδικά φαγητά π.χ. φαγητό από σιτάρι κομμένο, μαγειρεμένο με μέλι και βούτυρο, το λεγόμενο στον Πόντο Χασούλ, ή φαγητό από κρέας προβάτων ή κατσίκας, που σφάζονταν στον περίβολο της εκκλησίας. Στην Κέρκυρα μοιράζουν «χειμωνικό», δηλαδή καρπούζι» (Γ. Α. Μέγας).

Από την άλλη, ο Άγιος Βλάσιος, σε πολλές περιοχές θεωρείται και προστάτης όλων των παθήσεων του λαϊμού. Αυτό μπορεί να συσχετίζεται και με το γεγονός ότι σε όλη τη ζωή του, ο Άγιος αυτός, υπήρξε και γιατρός ή ακόμα και με τον τραγικό τρόπο θανάτωσής του (τον αποκεφάλισαν), αλλά η σχετική ιστορία που αναφέρεται είναι η εξής: Λίγο πριν από τη μέρα του μαρτυρίου του, είχε πέσει μια θανατηφόρα επιδημία ασθενείας του λαϊμού, που έπληττε τα παιδιά. Τότε ο Άγιος Βλάσιος ζήτησε να του φέρουν οπωροφόρα φρούτα, τα οποία και ευλόγησε, και παρήγγειλε να τα δώσουν στα άρρωστα παιδιά, που με τον τρόπο αυτό γιατρεύτηκαν.

Όπως και να έχει, είναι ένας ακόμη από τους μεγάλους Αγίους της Εκκλησίας μας, που έχουμε την ευλογία να τον έχουμε προστάτη μας και την αναξιοσύνη να φέρουμε το όνομά του, το οποίο υπάρχει σχεδόν σε κάθε σπίτι του χωριού μας. Και λέγω αναξιοσύνη, διότι θα ήθελα να κλείσω, αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί, με μια ερώτηση, που θα πρέπει να απασχολεί τον καθένα μας:

Είμαστε έτοιμοι και εμείς να μαρτυρήσουμε για τον Χριστό μας και να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Προστάτη μας και όλων των Αγίων μας, που φέρουμε το όνομά τους;;;

Χρόνια πολλά και ο Άγιος Βλάσιος εις βοήθεια πάντων ημών.

Αποτελεσματικά βοήθησαν, πέρα από τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου: την κα Δήμητρα Μητροπούλου, τον Ντίνο το Σταματόπουλο και τον Γιάννη Αθ. Παπαγιαννακόπουλο, οι αδελφοί Μητρόπουλοι, ο Θέμης Αναστασόπουλος, με πρωτοπόρο πάντα τον Κώστα τον Τερζή. Χρόνια πολλά σε όλους και ο Άγιος Βλάσιος ας είναι εις βοήθειαν όλων μας!

Παρά το γεγονός ότι τόσο του Αγίου Αθανασίου στις 18 Ιανουαρίου, όσον και του Αγίου Βλασίου στις 11 Φεβρουαρίου, ο καιρός ήταν θαυμάσιος, ηλιόλουστες ημέρες, δεν μπορούμε να ειπούμε ότι είχαμε κοσμοσυρροή ούτε του Αγίου Αθανασίου ούτε του Αγίου Βλασίου. Και στις δύο εορτές οπωσδήποτε ήμασταν πάνω από εκατόν πενήντα άτομα, σε καμιά όμως περίπτωση δεν ξεπερνούσαμε τα διακόσια. Κάποιοι ίσως επικαλεστούν την οικονομική κρίση, προσωπικά πιστεύω πως απόφαση χρειάζεται.

Χρόνια τώρα παρατηρείται πληθώρα αρτοκλασιών και στις δύο γιορτές, σε σημείο να γίνεται σπατάλη. Θα ήταν προτιμότερο, σε συνεννόηση με τα Εκκλησιαστικά Συμβούλια, να δίνεται το αντίτιμο και αντί πέντε άρτων, να παραγγέλλεται ένας για κάθε οικογένεια, προκειμένου να γίνεται οικονομία και να ενισχύονται τα Εκκλησιαστικά Ταμεία.

Σημαντικά ενισχύθηκαν τα Εκκλησιαστικά Ταμεία με τις λαχειοφόρους αγορές που έγιναν τόσο στον Άγιο Αθανάσιο, όσο και στον Άγιο Βλάσιο με ένα αρνί που δωρήθηκε γι' αυτό το σκοπό στον Άγιο Αθανάσιο, το κέρδισε ο Γιώργης ο Κυριακούλης του Αλεξίου και το δώρισε στον Άγιο Βλάσιο για να κληρωθεί και πάλι την ημέρα της Εορτής του.

Κληρώθηκε και, έτυχε στον Νίκο το Γλογοβίτη του Ιωάννου. Χρόνια πολλά σε όλους και σ' αυτόν που το δώρισε και σ' αυτούς που το κέρδισαν κι ακόμη σ' αυτούς, πού φρόντισαν να διατεθούν οι λαχοί!

Τώρα που υποχρεωτικά μοιραζόμαστε τον παπα-Θανάση με την Ενορία της Ζωοδόχου Πηγής, βλέπουμε όλο και περισσότερους κατοίκους των οικισμών στην εκκλησία του χωριού μας και εμείς οι παλιότεροι θυμόμαστε τα χρόνια που δεν υπήρχε η Ενορία της Ζωοδόχου Πηγής και αν και δεν υπήρχαν ούτε αυτοκίνητα ούτε καν δρόμοι, όλοι οι κάτοικοι των οικισμών εκκλησιάζονταν στο χωριό.

Και κάτι τελευταίο: Στη φύση, στην κοινωνία, υπάρχει τάξη, υπάρχει ιεραρχία και όσο η τάξη και η ιεραρχία, τυγχάνουν του σεβασμού όλων μας και τηρούνται από όλους, όλα βαίνουν καλώς και υπάρχει αρμονική συμβίωση όλων μας. Αν κάποιος θελήσει να παραβλέψει την τάξη και να παραβιάσει την ιεραρχία, διαπράττει «ύβριν», κατά τους αρχαίους προγόνους μας και προκαλεί την «μίνιν», την οργή, η τάξη ανατρέπεται, η ιεραρχία γκρεμίζεται, η αρμονική συμβίωση εξαφανίζεται και: «Αναρχίας ουκέστι μείζον κακόν!»

Στην Αθήνα, ο προστάτης μας Άγιος Βλάσιος, γιορτάστηκε την αμέσως επόμενη Κυριακή 13 Φεβρουαρίου, όπως ορίζει το Καταστατικό της Αδελφότητας, και κόπηκε και η πίτα για το Νέος Έτος 2011, κατά τα καθιερωμένα. Την ίδια Κυριακή στο χωριό μας τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου συμπατριώτη μας Ιωάννου Παν. Τερντέ, έτσι, μένοντας στο μνημόσυνο, δεν παραβρέθηκαν στην κοπή της πίτας!

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στις 13 Φεβρουαρίου 2011 η Αδελφότητα, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος εόρτασε τη μνήμη του Πολιούχου του Χωριού μας Αγίου Βλασίου στην Αθήνα και έκοψε την πίτα της για το Νέο Έτος. Το Σάββατο 12 Φεβρουαρίου εψάλη αρτοκλασία υπέρ υγείας των απανταχού Φιλιωτών στον Ε-

σπερινό που τελέστηκε στον Ιερό Ναό της Αγίας Ειρήνης στην οδό Αιόλου στην Αθήνα. Την αρτοκλασία προσέφερε η Κοσμήτωρ της Αδελφότητας κα Βάσω Παπαρρηγοπούλου – Τσούμου.

Την Κυριακή 13 Φεβρουαρίου, μετά την θεία λειτουργία στον ίδιο Ιερό Ναό της Αγίας Ειρήνης, πραγματοποιήθηκε η κοπή της πίτας για το Νέο

Έτος και ακολούθησε συνεστίαση των μελών της Αδελφότητας στο κέντρο “Σταθμός Μπαϊρακτάρη” στην οδό Μητροπόλεως, που ήταν και φέτος προσφορά της Αδελφότητας. Συμμετείχαν περίπου 140 μέλη και φίλοι της Αδελφότητας. Κατά τη διάρκεια της συνεστίασης πραγματοποιήθηκε

λαχειοφόρος αγορά, με δώρα που προσέφερε η Αδελφότητα μεταξύ των οποίων τρία βιβλία του Παπαδιαμάντη και του Καζαντζάκη με αφορμή τη συμπλήρωση εφέτος 100 χρόνων από το θάνατο του πρώτου και 50 χρόνων από το θάνατο του δεύτερου.

Στον τυχερό της πίτας προσφέρθηκε κόσμημα

με την εικόνα του Αγίου Βλασίου, προσφορά και φέτος του Θεοδώρου Αθ. Χριστόπουλου, στη μνήμη της μητέρας του Ξανθής.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συμμετείχαν στις παραπάνω εκδηλώσεις.

ΤΟ Δ.Σ.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ - ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Το τριήμερο της Τυρινής, όσοι θέλησαν να κατέβουν στο χωριό μας, έφυγαν με καλοκαιριά μα επέστρεψαν με βαρυχειμωνιά, αφού οι χιονοπτώσεις άρχισαν από το βράδυ της Καθαρής Δευτέρας 7 Μαρτίου και συνεχίστηκαν και το επόμενο διήμερο, ακόμη και στο κέντρο της Αθήνας. Ήταν, θα λέγαμε ένα ακόμη πέρασμα του χειμώνα και μάλιστα το σοβαρότερο, μετά από εκείνο του τριημέρου 10-12 Δεκεμβρίου 2010, που έκαψε ακόμη και τα ημερολόγια στο χωριό μας! Όμως ο καιρός δεν άργησε να βελτιωθεί και πάλι και το επόμενο Σάββατο-Κύριακο, των Αγίων Θεοδώρων και της Κυριακής της Ορθοδοξίας, ήταν καλοκαιρινό και βοήθησε να σημειώσει εξαιρετική επιτυχία η επίσκεψη μελών της Αδελφότητας στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Ακρόπολης και η λεπτομερής ξενάγησή τους σε όλους τους χώρους του από την ξεναγό κα Μαργαρίτα.

Το ραντεβού κλείστηκε κατά την κοπή της πίτας για το 2011 στο κέντρο «Σταθμός Μπαϊρακτάρη» Μητροπόλεως 63, και την οργάνωση της επίσκεψης επιμελήθηκε ο Γενικός Γραμματέας του Δ.Σ. της Αδελφότητας, συμπατριώτης μας κ. Ζωγράφος Χαράλαμπος.

Πρωί-πρωί μας δόθηκε η ευκαιρία να εκκλησιαστούμε και να παρακολουθήσουμε τον πανηγυρικό εορτασμό της αναστήλωσης των εικόνων, που έγινε το 842 από την Αυτοκράτειρα του Βυζαντίου Θεοδώρα. Χρησιμοποιώντας το «ΜΕΤΡΟ» έγκαιρα φτάσαμε στην πύλη του Μουσείου της Ακροπόλεως όπου μας περίμενε από τις 10 και 30' το πρωί ο Γεν. Γραμματέας κ. Ζωγράφος Χαράλαμπος. Παρών και ο Πρόεδρος κ. Μητρόπουλος Γεώργιος, η κα Μαρία Καραθανάση και ο κ. Αναστασόπουλος Θεμ. από τα μέλη του Δ.Σ. Παρών και ο τέως Πρόεδρος κ. Παναγόπουλος Γεώργιος με την σύζυγό του και πολλά άλλα μέλη άνδρες και γυναίκες. Ως τις 11 ήρθαν και άλλοι και η ξεναγός κα Μαργαρίτα, οπότε όλοι μαζί μπήκαμε στο Μουσείο.

Ο Γεν. Γραμματέας φρόντισε για τα εισιτήρια όλων μας και η ξεναγός άρχισε να μας ξεναγεί ακόμη και από τον προθάλαμο της εισόδου, όπου βρίσκονται προπλά-

σματα της Ακροπόλεως των αρχαϊκών και κλασικών χρόνων. Ιδιαίτερα μας εντυπωσιάζει το γυάλινο δάπεδο του ισόγειου και τα ευρήματα που συνεχίζει να φέρνει στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη και που ακόμη δεν έχουν δοθεί στο κοινό, αφού οι εργασίες συνεχίζονται. Στο ισόγειο, στην αίθουσα των κλιτύων, θαυμάζουμε τα πύλινα δημιουργήματα των προγόνων μας όλων των περιόδων της μακραίωνης διαδρομής τους και με τη βοήθεια της ξεναγού μαθαίνουμε για τη χρησιμότητά τους στη ζωή τους, αλλά και τα χάλκινα δημιουργήματά τους, τα χάλκινα και χρυσά νομίσματά τους.

Μια κεκλιμμένη πλατφόρμα μας οδηγεί στον πρώτο όροφο, όπως ακριβώς οδηγούνταν οι πρόγονοί μας επάνω στην Ακρόπολη. Εδώ θαυμάζουμε γλυπτά της αρχαϊκής περιόδου τόσο από τον Εκατόμπεδον (μήκους εκατόν ποδών) Ναόν, όσον και από τον Αρχαίον Ναόν, καθώς επίσης και τα γλυπτά αναθήματα των προγόνων μας. Κυλιόμενες σκάλες μας οδηγούν στον τελευταίο όροφο όπου βρίσκεται η αίθουσα του Παρθενώνα και μας δίδεται η ευκαιρία να θαυμάσουμε τα αετώματα, τις μετόπες και τη ζωφόρο του Παρθενώνα. Κατερχόμενοι βρίσκουμε το χρόνο να σταθούμε στο βορειοδυτικό τμήμα του Ιου ορόφου όπου βρίσκονται αναπαραστάσεις των Προπυλαίων, του Ερεχθείου και του Ναού της Αθηνάς Νίκης.

Ήδη, έχουμε ξεπεράσει τις δύο ώρες ξενάγησης και η κόπωση, σε μας τουλάχιστον που διάγουμε την περίοδο της ήβης των γρατειών μας, είναι έκδηλη. Κατεβαίνοντας στο ισόγειο δεν παραλείπουμε να ευχαριστήσουμε την ξεναγό μας κα Μαργαρίτα, που πραγματικά ήταν άψογη και μας βοήθησε να απολαύσουμε, όσο, γινόταν περισσότερο, τη μεγάλη κληρονομιά των προγόνων μας και αφού μας αποχαιρέτησε, βρήκαμε το χρόνο να προμηθευτούμε δύο από τα πολλά βιβλιαράκια που πουλιούνται τόσο στο 2ο όροφο που βρίσκονται το εστιατόριο, το αναψυκτήριο κ.ά., όσο ακόμη περισσότερο στο ισόγειο. Πρόκειται για το σύντομο οδηγό του Μουσείου της Ακρόπολης και τα γλυπτά του Παρθενώνα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ
ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ (Π.Ε.)
ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ Ι.Μ. ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ,
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ π. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 20 Μαρτίου 2011, στην αίθουσα τελετών της Αρχαιολογικής Εταιρείας στην Αθήνα, η «Παγκαλαβρυτινή Ένωση» γιόρτασε την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821.

Ο Πρόεδρος της ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΕΝΩΣΗΣ κος. Γεώργιος Κοσμάς, αφού καλωσόρισε τους παρισταμένους, με την εισαγωγική του ομιλία αναφέρθηκε στη σημασία της επετείου της 25ης Μαρτίου 1821 τόσο για το Πανελλήνιο όσο και ιδιαιτέρως για την περιοχή του Δήμου Καλαβρύτων. Όπως τόνισε «Τιμούμε του ήρωες του 1821, που εξασφάλισαν σε μας μεταξύ άλλων, και τα δύο υπέρτατα αγαθά, ήτοι την ανεξαρτησία μας ως Έθνους και την ελευθερία μας ως Λαού.

Η 25η Μαρτίου του 1821 υπήρξε μια μεγάλη στιγμή της ιστορίας μας, και πρωταγωνιστικό ρόλο στην Εθνεγερσία κατά του Τούρκου κατακτητή διαδραμάτισε η Επαρχία Καλαβρύτων. Τα Καλάβρυτα και η περιοχή τους με τους αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας έχουν αναδειχθεί σε παγκόσμιο σύμβολο ελευθερίας, ειρήνης, εθνικής αξιοπρέπειας και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη συντονισμένη προσπάθεια που γίνεται από διάφορους κύκλους για την διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας όσον αφορά στον πρωταγωνιστικό ρόλο της πρώην Επαρχίας Καλαβρύτων στην έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης με αποκορύφωμα την γνωστή παραγωγή του τηλεοπτικού σταθμού «Σκάϊ», με την οποία έγινε προσπάθεια αποδόμησης των γεγονότων και του χαρακτήρα του 1821, ειδικώς δε της Αγ. Λαύρας, των Καλαβρύτων και της ευρύτερης περιοχής. Για την εκπομπή αυτή η Παγκαλαβρυτινή Ένωση εξέδωσε σχετικό ψήφισμα διαμαρτυρίας.

Ακολούθησε η ομιλία του κύριου ομιλητή της εκδήλωσης, Λέκτορα Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Dr. Νικολάου Αναστασόπουλου, με θέμα «Από την

τουρκοκρατία στην Επανάσταση του 1821- Η συμβολή της περιοχής Καλαβρύτων».

Μετά την ομιλία του κ. Νικ. Αναστασόπουλου επακολούθησε η απόδοση τιμής και η βράβευση του Καθηγούμενου της Ιεράς Μονής της Αγ. Λαύρας Αρχιμανδρίτη π. Φιλάρετου Κωνσταντακόπουλου. Στην προσωπικότητα και στο έργο του τιμηθέντος π. Φιλάρετου αναφέρθηκε ο Γραμματέας της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης, κ. Δημήτρης Βαρβιτσιώτης, ο οποίος μεταξύ των άλλων είπε τα εξής: «Από την στιγμή που ανέλαβε ως Ηγούμενος στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας υπήρξε μια αναζωογόνηση σε όλα τα επίπεδα. Στο πνευματικό επίπεδο, στο επίπεδο της λειτουργίας της Μονής, στο επίπεδο των υποχρεώσεων της Μονής όπως εκδηλώσεις, επέτειοι εορτές, αλλά το κυριότερο σε συνεργασία με τον τότε Δήμαρχο Καλαβρύτων Πάνο Πόλκα και άλλους φορείς και πατριώτες πέτυχε μέσω της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, με προεξάρχουσα την συνεισφορά της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας, την χρηματοδότηση με ένα τεράστιο ποσό για την ανακατασκευή τόσο ολόκληρης της Μονής, όσο και του Ιστορικού Ναού της Ορκωμοσίας των αγωνιστών του 1821. Αυτό το έκανε πράξη με καθημερινή προσπάθεια και παρακολούθηση στον συντονισμό, την ποιότητα και γενικά στην υλοποίηση των εργασιών, ήταν δε καθοριστική και έφερε ως αποτέλεσμα η Αγία Λαύρα σήμερα να είναι πολύ ξεχωριστή και πολύ καλύτερη από ό,τι ήταν πριν από 18 χρόνια που ανέλαβε ως Ηγούμενος. Ο Ηγούμενος Φιλάρετος αποτελεί μια ξεχωριστή οντότητα στην Κοινωνία των Καλαβρύτων, αλλά και όλων των Καλαβρυτινών. Τον άνθρωπο αυτό τιμά σήμερα η Παγκαλαβρυτινή Ένωση στην επέτειο εορτασμού των 190 χρόνων από την έναρξη της Επανάστασης του '21».

Ο π. Φιλάρετος απεύθυνε χαιρετισμό και ευχαριστίες προς την Π.Ε. και όλους τους παρισταμένους, καταχειροκροτήθηκε δε από όλους μέσα σε κλίμα γενικής συγκίνησης.

Στη συνέχεια ο κ. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης

ανακοίνωσε στους παρισταμένους ότι σε βιβλίο εκδόσεως του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αναφέρεται, ότι «η φλόγα που καίει στο ακοίμητο καντήλι του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη, έχει μεταφερθεί εκεί το 1932 από την ακοίμητο κανδήλα της Ιεράς Μονής της Αγίας Λαύρας».

Μετά το τέλος του πρώτου μέρους της τελετής, όλοι οι συμμετέχοντες μετέβησαν σε πομπή στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, όπου υπό τις οδηγίες του τελετάρχη της Περιφέρειας Αττικής, Ανδρέα Σκαρτσιλά, κατατέθηκαν στε-

φάνια τιμής, κατά σειρά, από τον πρόεδρο της Π.Ε. Γεώργιο Κοσμά, τον αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας Γεώργιο Κουτρουμάνη, τον Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος Απόστολο Κατσιφάρα, την Αντιδήμαρχο Αθηναίων Αγγελική Αντωνοπούλου, τον Ταξίαρχο Δημήτριο Βλαχογιάννη εκ μέρους των Ενόπλων Δυνάμεων και τον πρόεδρο του Πανελληνίου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821 Κωνσταντίνο Πλαπούτα, με την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από τη Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων.

Γεώργιος Γρ. Μητρόπουλος

ΟΙ ΓΡΑΦΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σήμερα που γράφω τούτες τις αράδες, είναι 25η Μαρτίου 2011. Μου δημιουργεί αποστροφή και οργή, να βλέπω ακόμα και τη μέρα αυτή να συνωστίζονται στα τηλεοπτικά κανάλια οι αποδομητές της Ιστορίας. Όψιμοι ανασκαφείς της ιστορικής αλήθειας, πρόθυμοι και καμαρωτοί, δείχνουν ανακουφισμένοι που τους δίνεται η ευκαιρία να αφορίσουν με σπουδή την Ιστορία μας, αποτινάζοντας έτσι από πάνω τους την ένδοξη και βαριά κληρονομιά των προγόνων που δεν άντεχαν να κουβαλούν τόσα χρόνια. Σαν έτοιμοι από καιρό, φτιασιδωμένοι μπροστά στην τηλεοπτική κάμερα, στο ρόλο του υποτακτικού της όποιας αυλής τους πληρώνει καλύτερα, ραπίζουν τους αγωνιστές ακόμα και νεκρούς. Δεν ευρίσκουν ούτε ένα θετικό στοιχείο για την Επανάσταση της 25ης Μαρτίου του 1821! Ακόμα και το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας, το παρουσιάζουν ως ένα απλό «πλεονέκτημα» των Ελλήνων στις μάχες έναντι των αντιπάλων Τούρκων και όχι σαν το ύψιστο αγαθό για το οποίο αξίζει κανείς να δίνει και τη ζωή του αν χρειαστεί. Είναι αυτοί που και σήμερα θα έσπευδαν να προσκυνήσουν και να υμνήσουν τις σύγχρονες μορφές υποδούλωσης της Ελλάδας στον επεκτατισμό οποιουδήποτε κατακτητή, αρκεί αυτοί να έχουν τα προνόμιά τους.

Σε εποχή λοιπόν που κατά δήλωση και της πολιτικής ηγεσίας, έχουμε απολέσει μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας, σε τι εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα αυτή η επίθεση ενάντια στην Ιστορία μας; Έχει μάλιστα επιλεγεί ένα κατ' εξοχήν μυθοπλαστικό μέσο, η τηλεόραση, η οποία εξ' ορισμού έχει την ικανότητα να πα-

ραποιεί, να κατασκευάζει και να κατευθύνει, για να παρουσιάσει τους αγωνιστές ως αναξιοπρεπείς ραδιούργους. Εκείνοι κι εκείνες όμως έδωσαν τη ζωή τους για το μέλλον της Ιστορίας της ελεύθερης Ελλάδας, ενώ οι σημερινοί άορατοι παρασκηνιακοί ραδιούργοι ενεργούν επ' αμοιβή ως «λυστές της ιστορίας», που θέλουν δηλαδή να αποτρέψουν την ιστορία που ήθελε γραφεί σήμερα από τους σύγχρονους Έλληνες τους οποίους προσπαθούν να κάμψουν με τη ρετσινιά του χρωμένου, του τεμπέλη, του ραγιά, του λαού που είναι ανάξιος αυτών που έχει και που χρωστά το παρελθόν το παρόν και το μέλλον του σε κάποιους ιδιόρρυθμους μεγαλόδυναμους του εξωτερικού που είναι λάτρεις του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Χρησιμοποιούν για το σκοπό αυτό τους σημερινούς πρόθυμους ιστορικούς αποδομητές, που έτσι από ιστορικοί υποβιβάζονται σε απλούς «γραφείς της ιστορίας».

Προτείνω και συστήνω ανεπιφύλακτα, να διαβάσουμε όλοι εμείς και να δώσουμε και στα παιδιά μας να διαβάσουν, την ομιλία του κ. Νικόλαου Αναστασόπουλου, Λέκτορα Νεώτερης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, με καταγωγή από τα Τριπόταμα, που εκφώνησε στην πολύ επιτυχημένη εκδήλωση της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης την ημέρα του εορτασμού της εθνικής μας επετείου και δημοσιεύεται στο τεύχος αυτό του περιοδικού μας, μετά από την ευγενική παραχώρηση του κ. Αναστασόπουλου και της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης για την οποία τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Λάμπης Ζωγράφος

«Από την Τουρκοκρατία στην Επανάσταση του 1821 - Η συμβολή της περιοχής Καλαβρύτων»

Κυρίες και Κύριοι,

πριν ακριβώς από 558 χρόνια, δηλαδή το 1453, η κατάκτηση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς, τόσο σε ιστορικό, όσο και σε συμβολικό επίπεδο, σηματοδότησε την εξάρθρωση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και επέβαλλε έναν νέο παράγοντα στην Ευρωπαϊκή σκηνή. Παρά ταύτα, το γεγονός αυτό, εκ του αποτελέσματος, δεν επέφερε την αποσύνθεση του Ελληνισμού. Αυτός ακριβώς είναι ο κεντρικός πυρήνας, κατά την γνώμη μου, το βασικό και θεμελιώδες μήνυμα του σημερινού εορτασμού της επετείου της Επανάστασης του 1821. Με άλλα λόγια, τα 368 χρόνια ένταξης του ελληνισμού στους Οθωμανούς, έως δηλαδή το 1821, αναδεικνύουν για εμάς σήμερα, μία διαρκή αφύπνιση του ελληνικού στοιχείου, τεσσάρων περίπου αιώνων και μία σταδιακά αυξανόμενη αντιστασιακή δραστηριότητα, μέσα από ένα πλαίσιο στρατιωτικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό. Η επίτευξη, λοιπόν, του στόχου, δηλαδή η επιτυχής έκβαση της επαναστατικής προσπάθειας, δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα κάποιων ενεργειών, γεγονότων, συντονισμένων ή μεμονωμένων ή ακόμη και συγκυριών, που χωρίς αυτά δεν θα φθάναμε στην Επανάσταση.

Ως εκ τούτου, οι τρόποι και οι μέθοδοι για την πραγματοποίηση του απελευθερωτικού στόχου και η στάση απέναντι στους Οθωμανούς, διαμόρφωσαν τα ιδεολογικά ρεύματα και την πολιτική των υποδούλων. Κατ' επέκταση, λοιπόν, θεωρώ αυτήν την πτυχή της βασανιστικής πορείας του ελληνισμού από την Άλωση μέχρι το 1821, ως την κινητήρια δύναμη της απελευθερωτικής προσπάθειας, καθώς υποδαύλιζε σταθερά και ακατάπαυστα, αυτούς τους αιώνες, το όραμα της ανεξαρτησίας.

Έτσι, εν πρώτοις, μέσα στον περιορισμένο χρόνο της σημερινής ομιλίας, ας σκιαγραφήσουμε σε αδρές γραμμές και ασφαλώς όχι εξαντλητικά, τα βασικά σημεία αυτής της αφύπνισης του ελληνισμού κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, ώστε να εισαχθούμε εναργώς, περαιτέρω, στο σημερινό ιστορικό ζήτημά μας. Δηλαδή, την ερμηνεία και την παράθεση των γεγονότων σε σχέση με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης στο Μοριά, όπου η συμβολή των Καλαβρύτων δεν ήταν μόνον σημαντική αλλά, αδιαμφισβήτητη, πρωταρχική.

Συνοπώς, επεκτείνουμε γοργά την συλλογιστική μας σε ένα από τα πιο εμφανή αποτελέσματα της

τουρκικής κατάκτησης που δεν ήταν άλλο από την αναπόφευκτη μετακίνηση του πληθυσμού από την πατρική γη σε άλλες περιοχές. Το ένα ρεύμα του πληθυσμού, λίγο μετά την Άλωση, κινήθηκε μέσα στα όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ το άλλο στράφηκε έξω από αυτή, προς όλες τις κατευθύνσεις, την Κεντρική Ευρώπη, τη Ρωσία και φυσικά τη Μεσόγειο, με κύρια την επιλογή της Ιταλικής χερσονήσου. Εμπορικές ανθηρές παροικίες όπως της Ρώμης, της Βενετίας, της Τεργέστης ή του Λιβόρνου έγιναν σταδιακά οι πυρήνες εκκόλαψης των απελευθερωτικών ιδεών, βασισμένες στο γεγονός ότι οι Έλληνες από τον 17ο αιώνα και εξής αποτελούσαν την πιο σημαντική εμπορική τάξη μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ας επισημάνουμε, ενδεικτικώς, ότι στην Δυτική Ελλάδα εμφανίστηκαν εμπορικά κέντρα στην Άρτα και τα Ιωάννινα. Βεβαίως, στην Πελοπόννησο ο ευρωπαϊκός εμπορικός ανταγωνισμός επικεντρώθηκε στην Πάτρα, στην οποία ιδρύθηκε και βενετικό Προξενείο. Πάντως, την ζωρότερη εμπορική κίνηση σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο κυρίως από το 1700 και μετά γνώρισε η Θεσσαλονίκη. Η συμπρωτεύουσα της Κωνσταντινούπολης εξελίχθηκε σ' ένα τεράστιο οικονομικό κέντρο της Ανατολικής Μεσογείου, στο οποίο πρωτοστατούσαν χριστιανοί και εβραίοι και σαφώς πολύ λιγότερο οι Οθωμανοί.

Παράλληλα, η ανασυγκρότηση της πνευματικής ζωής των Ελλήνων, η οποία ήταν ενωμένη με την χριστιανική ιδέα, καθώς η εκκλησία κατείχε κυρίαρχη θέση στην εκπαίδευση στον καιρό της Τουρκοκρατίας, συνέβαλλε εξαιρετικά στην εκκολαπτόμενη εθνική ιδέα. Στη Δημητσάνα, στα Ιωάννινα, στη Κοζάνη ή τη Χίο μαρτυρούνται σημαντικά εκπαιδευτικά κέντρα, ενώ, το σπουδαιότερο, η Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη ευρισκόταν υπό την εποπτεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Σε αυτά, ας προσθέσουμε το Φλαγγινιανό Φροντιστήριο που λειτούργησε στους κόλπους της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας και βεβαίως το Πανεπιστήμιο της Πάδοβας, το μοναδικό ανώτατο εκπαιδευτικό κέντρο όπου πήγαιναν οι Έλληνες έως τα μέσα του 18ου αιώνα. Άλλωστε, ηγετικές μορφές της Επανάστασης, όπως ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και ο Ιωάννης Καποδίστριας φοίτησαν στο συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο.

Σ' αυτό, λοιπόν, το οικονομικό και πνευματικό πλαίσιο, συντελείται η ιδεολογική προετοιμασία του

1821. Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός, που αρχίζει από τα τέλη του 18ου αιώνα και φθάνει έως την Επανάσταση καλλιέργησε προοδευτικές τάσεις, εν μέσω, βέβαια, αντιδράσεων. Βασιζόμενος στην ιδεολογική δομή της Γαλλικής Επανάστασης, σαν πνευματικό κίνημα, ξεσήκωσε σιγά σιγά τις μάζες για την εθνική τους ελευθερία και την απαλλαγή τους από έναν μεσαιωνικού τύπου πνευματικό σκοταδισμό και εν γένει τρόπο ζωής. Επί του προκειμένου, θα ήταν παράλειψή μου, αν δεν κάνω μία αναφορά στον βασικό εκπρόσωπο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού τον Αδαμάντιο Κοραή αλλά και τον Ρήγα Φεραίο, ο οποίος με τα εθνεγερτικά του έργα βοήθησε στην ηθική, κατά βάση, προετοιμασία για την Επανάσταση. Από την άλλη πλευρά, πώς να μην αναφερθώ στο εθνικό και αποστολικό έργο του Κοσμά του Αιτωλού, που αναπτέρωσε την πίστη των υποδούλων έως την ημέρα του μαρτυρίου του.

Μετά, λοιπόν, από όλα αυτά, αντιλαμβανόμαστε ότι το ελληνικό στοιχείο στην ακμή του 18ου αιώνα ήταν ώριμο σχετικά για τον μεγάλο αγώνα. Η υποθήκη του Κωνσταντίνου Υψηλάντη προς τον γιό του Αλέξανδρο: «*Υιέ μου, μη λησιμονήσης ποτέ ότι οι Έλληνες μόνον εις εαυτούς πρέπει να στηρίζονται, όπως γίνωσιν ελεύθεροι*» είχε γίνει συνείδηση στον Τουρκοκρατούμενο ελληνισμό. Άλλωστε, η προοδευτική ανάπτυξη της εθνικής ιδέας ήταν σε αλληλεξάρτηση με την ακτινοβόλα οικονομική παρουσία του ελληνικού πληθυσμού σε όλη τη Βαλκανική χερσόνησο. Έτσι, εκεί στην αυγή του 1800, ο ερχομός της Επανάστασης, ο οποίος βάδιζε στα χνάρια άλλων αντίστοιχων περιπτώσεων, όπως των σερβικών εξεγέρσεων, ήταν γεγονός. Δεν ήταν μόνον η εισροή ευρωπαϊκών επιδράσεων στον ελληνικό πολιτισμό αλλά και η διαιώνιση του Βυζαντίου με την βοήθεια της Εκκλησίας, που έδωσε την δυνατότητα στο ελληνικό στοιχείο να προσδιορίσει έναν στόχο βασισμένο στην ιδέα της συνένωσης όλων των ελληνικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δεν είναι τυχαίο ότι οι έλληνες της διασποράς αποτελούσαν το πιο ενημερωμένο κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού. Αυτοί προχώρησαν στην σύσταση μυστικών κατά βάση οργανώσεων με σκοπό την προετοιμασία της Επανάστασης. Η δημιουργία του «Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου» το 1809, της «Φιλόμουσου Εταιρείας» στη Βιέννη το 1814 και φυσικά της «Φιλικής Εταιρείας» στην Οδησό της Ρωσίας, επίσης το 1814, στόχευαν και συνετέλεσαν καθοριστικά στην ίδρυση του ανεξάρτητου ελληνικού Κράτους.

Συνεπώς, ήρθε η στιγμή να περάσουμε από την προετοιμασία του εγχειρήματος στην υλοποίηση.

Και εάν αυτή η προετοιμασία οφείλετο, εν πολλοίς, στους έλληνες της διασποράς, η υλοποίηση οφείλεται, αρχικώς και εν πολλοίς, στον πληθυσμό των νότιων ελληνικών περιοχών. Οι εντολές, άλλωστε, της Φιλικής Εταιρείας ήταν σαφείς: «η Επανάσταση θα έπρεπε να ξεκινήσει τις πρώτες 50 ημέρες του 1821 από τον Μοριά». Γιατί, όμως από το Μοριά; Και πώς τα Καλάβρυτα σήκωσαν πρωταρχικά το βάρος του όλου εγχειρήματος; Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ξεκάθαρη. Στην Πελοπόννησο και ακολούθως στην Στερεά Ελλάδα και τα νησιά του δυτικού του Αιγαίου, οι εκπρόσωποι της Φιλικής Εταιρείας είχαν επιτύχει την μύηση των προκρίτων της περιοχής. Στην ίδια κατεύθυνση, συνετέλεσε η συντριπτική αριθμητική υπεροχή του χριστιανικού στοιχείου σε συνδυασμό με την μικρή στρατιωτική δύναμη των Οθωμανών, η οποία μάλιστα την ίδια περίοδο είχε μεταφερθεί στην Ήπειρο, μετά την ανταρσία του Αλή Πασά στα Γιάννενα.

Κατά συνέπεια, ας επικεντρώσουμε την προσοχή μας στο δεύτερο ερώτημά μας, στο πώς και γιατί η συμβολή των Καλαβρυτινών υπήρξε καθοριστική για την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα. Αναμφισβήτητα, η επαρχία Καλαβρύτων, μεγαλύτερη σε πληθυσμό από τις υπόλοιπες της Πελοποννήσου, ιδιαίτερα τα Προεπαναστατικά χρόνια διαδραμάτισε εξεχόντα ρόλο στις πολιτικοστρατιωτικές εξελίξεις όχι μόνον της Αχαΐας αλλά ευρύτερα του ελληνικού χώρου. Άλλωστε, η ισχυρή επιρροή των προεστών της επαρχίας όπως του Ανδρέα Ζαΐμη, του Ασημάκη Φωτίλα ή του Σωτήρη Χαραλάμπη συνέβαλε ως προς αυτό. Παράλληλα, οι στρατιωτικές οικογένειες της περιοχής, όπως των Πετιμεζαίων, από τα Σουδενά, φανέρωναν το υψηλό μαχητικό φρόνημα των Καλαβρυτινών, ενώ, ταυτόχρονα, με τα ανωτέρω, η πλειοψηφία του χριστιανικού πληθυσμού της περιοχής με οδηγούς τα μοναστήρια του Μεγάλου Σπλαιού και της Αγίας Λαύρας εγγυούνταν, τουλάχιστον, την θέληση για την απελευθέρωση.

Διεισδύοντας, λοιπόν, στα περί της παραμονής της Επανάστασης, διαπιστώνουμε ήδη, από τον Ιανουάριο του 1821, την υψηλή επιρροή των Καλαβρυτινών στις επαναστατικές διεργασίες. Συμπέρασμα, το οποίο εξάγεται από τον προγραμματισμό από την Φιλική Εταιρεία της διεξαγωγής της κανονικής συνέλευσης της Εφορίας των Φιλικών της Πελοποννήσου, τον Φεβρουάριο του 1821, στο Μοναστήρι του Μεγάλου Σπλαιού Καλαβρύτων. Ωστόσο, για λόγους ασφαλείας και μυστικότητας από τους Τούρκους, επισπεύθηκε η συνέλευση και προτιμήθηκε ως έδρα πραγματοποίησης των εργασιών η Βοστίτσα,

δηλαδή το σημερινό Αίγιο. Ταυτόχρονα, η άφιξη του Παπαφλέσσα, ως εκπροσώπου της Φιλικής Εταιρείας στην εν λόγω συνέλευση, καλύφθηκε υπό την ιδιότητα του πατριαρχικού εξάρχου στη Βοστίτσα. Ακολούθως, η ίδια η σύναξη δικαιολογήθηκε στους Τούρκους, ως μία συνέλευση για την επίλυση των διαφορών μεταξύ της Μονής Ταξιαρχών Βοστίτσας και του Μεγάλου Σπυλαίου Καλαβρύτων για την οριοθέτηση των κτημάτων τους. Οι εργασίες της σημαντικής αυτής συνελεύσεως διήρκησαν από τις 26 έως τις 29 Ιανουαρίου και σε αυτήν έλαβαν μέρος μεταξύ άλλων οι προεστοί Ανδρέας Ζαΐμης, Ασημάκης Φωτίλας, Ανδρέας Λόντος και Πανάγος Δελγιάννης, ενώ ήσαν παρόντες και ανώτατοι κληρικοί όπως ο επίσκοποι Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Κερνίτσης και Καλαβρύτων Προκόπιος.

Επί της ουσίας, στην σύναξη της Βοστίτσας αποκαλύφθηκαν δύο διαφορετικοί κόσμοι, δύο διαφορετικές νοοτροπίες, δύο διαφορετικές προσεγγίσεις για τον τρόπο και τον χρόνο έναρξης της επανάστασης. Από την μία πλευρά οι προεστοί και οι αρχιερείς, γνώστες της πολιτικοστρατιωτικής πραγματικότητας επιφυλάχθηκαν στην άμεση κήρυξη της επανάστασης και πρότειναν την αναβολή αυτής, καθώς υπεστήριζαν ότι η Πελοπόννησος ήταν απροετοίμαστη για ένα τέτοιο εγχείρημα. Από την άλλη πλευρά, ο αρχιμανδρίτης Παπαφλέσσας με ένθερμο ενθουσιασμό και πλούσια επιχειρηματολογία υπεστήριζε την άμεση έναρξη της Επανάστασης. Ωστόσο, εν μέσω δυνατών αντιπαραθέσεων, δεν ελήφθη απόφαση για άμεση επανάσταση, αλλά ορίσθηκε, πάντως, ως πιθανή ημερομηνία αυτής η 25η Μαρτίου, ως ημέρα εορτής του Ευαγγελισμού ή η 23η Απριλίου, ως ημέρα εορτής του Αγίου Γεωργίου.

Προχωρώντας στην διερεύνηση των ανάλογων ιστορικών δεδομένων που ανακύπτουν από την μελέτη των αρχειακών πηγών και της σχετικής βιβλιογραφίας, υπογραμμίζουμε ότι η άφιξη στην Πελοπόννησο αυτήν την περίοδο αρκετών φιλικών, όπως του Κολοκοτρώνη και του Παπαφλέσσα, ανησύχησε σθεναρώς τον Μεχμέτ Χουρσίτ Πασά, ο οποίος ήταν ο διοικητής της Πελοποννήσου με έδρα την Τρίπολη. Κατόπιν αυτού, ο Πασάς έδωσε διαταγή ώστε όλοι οι πρόκριτοι και οι αρχιερείς της Πελοποννήσου να μεταβούν στην Τρίπολη με σκοπό να συσχεφθούν επί ζητημάτων διοίκησης. Στην πραγματικότητα, όμως, για να κρατηθούν ως όμηροι και να προληφθούν, κατά συνέπεια, τυχόν επαναστατικές κινήσεις. Στην βούληση, όμως, του Μεχμέτ Χουρσίτ δεν ανταποκρίθηκαν οι πρόκριτοι της Βοστίτσας και των Καλαβρύτων καθώς επίσης και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός

με τον επίσκοπο Κερνίτσης. Αρχικώς, οι ανωτέρω για να δικαιολογήσουν την ανυπακοή τους στις 27 Φεβρουαρίου μετέβησαν από την Πάτρα στα Καλάβρυτα και επικαλούνταν ψευδή ασθένεια του Παλαιών Πατρών Γερμανού. Ακολούθως, στις 9 Μαρτίου ο Επίσκοπος Γερμανός και η συνοδεία του ανεχώρησαν για την Τρίπολη, με ενδιάμεση νυχτερινή στάση στα Μαζείκα, την σημερινή Κλειτορία. Εκεί, ο Γερμανός σκηνοθέτησε την λήψη μίας πλαστής επιστολής από δήθεν φίλο του Τούρκο της Τριπόλεως, κατά την οποία συμβούλευε αυτόν και την συνοδεία του να μην μεταβούν στην Τρίπολη διότι «...αφείκτως θανατώνεσθαι αν εμβήτε εις Τριπολιτσάν...». Κοντολογίς, αγανακτισμένοι προσποιητά από την αποκάλυψη της παγίδας, που τους είχε στηθεί και στην οποία κινδύνευσαν να πέσουν, ανακοίνωσαν στον Τούρκο απεσταλμένο ότι δεν δύνανται να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Μάλιστα, εσπευσμένα μετέβησαν στα Καλάβρυτα και από εκεί στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας. Κατά τα λοιπά, αξίζει να τονίσει κανείς ότι το εν λόγω σχέδιο αποπλάνησης του Παλαιών Πατρών Γερμανού με αντικειμενικότητα, θα λέγαμε ότι λαμβάνει επαναστατικά χαρακτηριστικά, καθώς επρόκειτο για μία σαφή και ριφοκίνδυνη αντίσταση στις εντολές του Τούρκου διοικητή της Πελοποννήσου. Ήταν, η πρώτη ανυπακοή κατά της Τουρκικής ηγεσίας της Πελοποννήσου, που εκ των πραγμάτων τοποθετούσε τον Γερμανό και μαζί με αυτόν τα Καλάβρυτα στον μονόδρομο της αντίδρασης και της Επανάστασης. Διαφορετικά, αν αδρανούσαν, μετά την εν λόγω άρνησή τους, είναι αυτονόητο ότι θα έθεταν σε άμεσο κίνδυνο, εξαιτίας αντιποίνων, την ζωή τους.

Σε αυτό, λοιπόν, το έκρυθμο κλίμα, σύμφωνα με την βιβλιογραφία, την ίδια ημέρα, στις 10 Μαρτίου και μόλις 15 ημέρες πριν την 25η Μαρτίου, στην Αγία Λαύρα έγινε μία σημαντική σύσκεψη για την Επανάσταση, στην οποία έλαβαν μέρος οι ιεράρχες Παλαιών Πατρών Γερμανός και Κερνίτσης Προκόπιος, ο Ασημάκης Ζαΐμης, ο Ασημάκης Φωτίλας, ο Σωτήρης Θεοχαρόπουλος, ο Σωτήρης Χαραλάμπης, ο Παναγιώτης Φωτίλας, ο Ανδρέας Ζαΐμης και ο Αντρέας Λόντος. Σε αυτήν την σύσκεψη η βούληση για την άμεση έναρξη της Επανάστασης ήταν δεδομένη, παρά τις όποιες ψύχραιμες απόψεις περί καλύτερης προετοιμασίας από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό και τον Ασημάκη Ζαΐμη. Είναι ενδεικτικό, ωστόσο, επί του προκειμένου, ότι ο Ασημάκης Φωτίλας παρουσίασε ως την ενδεδειγμένη λύση μετά την εξέλιξη των πραγμάτων την άμεση κήρυξη της Επανάστασης. Μάλιστα, κατέληξε στην επιχειρηματολογία του: «...έπειτα και εμείς θα έχωμεν ολίγον θάρρος εις

τούτο, ότι εκάμαμεν το χρέος μας». Ως προέκταση των ανωτέρω επισημαίνουμε ότι σύμφωνα με τον Φωτάκο στην σύσκεψη ελέχθησαν και τα ακόλουθα: «...ό,τι εδυνήθημεν εκάμαμεν μέχρι τούδε και αρκετά μακρόχρονα τον καιρόν, αλλ' εις το εξής οι Τούρκοι δεν μας πιστεύουν, όσον και αν προσπαθίσουμε να τους γελάσωμεν...». Με άλλα λόγια, λοιπόν, καθίσταται ευδιάκριτο ότι στην συγκεκριμένη σύναξη, ανεξάρτητα των μεταγενέστερων πρωτοβουλιών, η πρόθεση για την κήρυξη της επανάστασης ήταν δεδομένη και φυσικά η Αγία Λαύρα αναδεικνύεται στο επίκεντρο των λύσεων αποφάσεων για την έκβαση της όλης προσπάθειας. Άλλωστε, στις 17 Μαρτίου, ανήμερα του Αγίου Αλεξίου, σύμφωνα με τις πηγές, τελέστηκε στον ίδιο χώρο δοξολογία παρόντων των οπλαρχηγών και των προκρίτων.

Τις ίδιες ημέρες και μετά την αποχώρηση των ηγετών από την Αγία Λαύρα (ο Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Ανδρέας Ζαΐμης πήγαν στα Νεζεροχώρια, ο Ασημάκης Ζαΐμης και ο Ασημάκης Φωτήλας στην Κερπινή ή ο Ανδρέας Λόντος στο Διακοφτό) μία σειρά πολεμικών επεισοδίων στην περιφέρεια των Καλαβρύτων, από τις 14 Μαρτίου έως τις 20 Μαρτίου, δεικνύει και πάλι την συμβολή της περιοχής στην έναρξη της Επανάστασης. Βεβαίως, προεπαναστατικά επεισόδια συνέβησαν και σε άλλες περιοχές της Πελοποννήσου. Όμως, το πρώτο καταγράφεται στις 14 Μαρτίου στο Αγρίδι Νονάκριδος, όπου ο μνημένος στη Φιλική Εταιρεία ταχυδρόμος Νικόλαος Σολιώτης έστησε ενέδρα και χτύπησε στην θέση «Πόρταις», κοντά στο Αγρίδι τους ταχυδρόμους που μετέφεραν επιστολές του καϊμάκη Σελίχ στον Χουρσίτ στα Ιωάννινα. Επιπρόσθετα, στις 16 Μαρτίου ακολούθησε η επίθεση του Ιωάννη Χονδρογιάννη, στη θέση Χελωνοσπλιά Λυκούριας, με ενέδρα κατά του εισπράκτορα χρημάτων των Τούρκων Σεϊδή Λαλιώτη, ο οποίος μετέβαινε προς την Τρίπολη με την συνοδεία του. Κατά την συμπλοκή αυτή, η οποία αποτελούσε το πρώτο οργανωμένο ένοπλο επεισόδιο κατά των Τούρκων (καθώς για την τέλεση αυτού υπήρξε προτροπή από τον Ανδρέα Ζαΐμη προς τον Ιωάννη Χονδρογιάννη) σκοτώθηκε ένας τούρκος και οι υπόλοιποι διασκορπίστηκαν εγκαταλείποντας τα χρήματα. Ανάλογο επεισόδιο σημειώθηκε στις 17 Μαρτίου στην θέση Φροξυλιά Τουρλάδας, όπου πάλι με ενέδρα ο οπλαρχηγός Σωτήρης Παπαδαίος επιτέθηκε κατά του Βοεβόδα των Καλαβρύτων Αρναούτογλου και της συνοδείας του. Ομοίως, στις 18 Μαρτίου οι ομάδες Παπαδαίου - Χονδρογιάννη στο γεφύρι Αμπήμπαγα Αρμπουνα εφόρμησαν τον Αλβανό Μπεκάρη και τους άνδρες του.

Κυρίες και κύριοι, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω θεωρήσεις είναι πασιφανές ότι οι επαναστατικές κινήσεις κατά των Τούρκων στην επαρχία Καλαβρύτων ήταν γεγονός, σαφώς πολύ νωρίτερα από την 25η Μαρτίου, ημερομηνία ορισμού έναρξης της Επανάστασης στην συνέλευση της Βοστίτσας. Πέραν, πάντως των ανωτέρω, τα επαναστατικά γεγονότα από τις 21 έως τις 31 Μαρτίου κορυφώθηκαν σε όλη την Πελοπόννησο. Και πάλι, όμως, η πολιορκία και η παράδοση των Καλαβρύτων στις 21 Μαρτίου αποτελεί την πρώτη ουσιαστικά γενικευμένη πολεμική σύγκρουση. Τότε, οι Καλαβρυτινοί προεστοί, με την συμβολή των Πετιμεζαίων και 600 ενόπλων αγωνιστών πολιορκήσαν τα Καλαβρυτα με αποτέλεσμα την παράδοση του Τούρκου διοικητή και αντίστοιχα την παράδοση της πόλης στους Έλληνες. Για την ολοκληρωμένη κάλυψη, πάντως, του συγκεκριμένου θέματος, ας αναφέρουμε ότι στην γαλλική εφημερίδα «Le Constitutionnel» της 6ης Ιουνίου 1821 φιλοξενείται δημοσίευμα με διακήρυξη του Παλαιών Πατρών Γερμανού εκφωνηθείσα στις 20 Μαρτίου, μία ημέρα πριν την απελευθέρωση των Καλαβρύτων, εντός της Αγίας Λαύρας. Ας προσθέσουμε, επίσης, ότι στις 22 Μαρτίου, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, συγκεντρώθηκε με αγωνιστές (η σύναξη των οποίων είχε πραγματοποιηθεί από τις 17 Μαρτίου στην Αρεόπολη) στην Καρδαμύλη της Μάνης για να προσβάλει την Καλαμάτα, στην οποία εισήλθε στις 23 Μαρτίου. Δύο ημέρες, αργότερα, στις 25 Μαρτίου, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευρισκόμενος στην Πάτρα, στην οποία ήδη είχαν αρχίσει ένοπλα επεισόδια, ως επικεφαλής του Αχαικού Διευθυντηρίου της Επανάστασης επέδωσε στους προξένους των ξένων δυνάμεων ψηφίσματα αυτοδιάθεσης και επαναστατικής διακήρυξης. Έκτοτε, τα δρώμενα περί την ελληνική επικράτεια είναι γνωστά μέχρι το τέλος του επαναστατικού αγώνα το 1828 και την επίσημη αναγνώριση της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους το 1830.

Όσον αφορά, τώρα, τον επίσημο εορτασμό της Επανάστασης του 1821 στις 25 Μαρτίου, ας υπογραμμίσουμε ότι αυτός καθιερώθηκε με διάταγμα του Όθωνα στις 15 Μαρτίου του 1838. Ωστόσο, οι διαφωνίες που είχαν προκύψει για την ημερομηνία του εορτασμού, καθώς προτάθη και η 24η Φεβρουαρίου, ως ημέρα κήρυξης της επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, καθυστέρησε για δύο έτη την έναρξη του εορτασμού. Παρά ταύτα, ο βασιλιάς Όθωνας κατέληξε στην 25η Μαρτίου περισσότερο, διότι αυτή η ημέρα είχε καθοριστεί από την Φιλική Εταιρεία

αλλά και την συνέλευση της Βοστίτσας ως ημέρα έναρξης του Αγώνα. Ταυτόχρονα, όμως, την ημέρα αυτή τόσο το Αχαϊκό Διευθυντήριο Πατρών, όπως προείπαμε, και η Μεσσηνιακή Γερουσία Καλαμών, επέδωσαν την επαναστατική προκήρυξη στους Προξένους των Μεγάλων Δυνάμεων. Ακολούθως, μετά το 1840 εδόθη επίσημα η άδεια στην Αγία Λαύρα να πανηγυρίζει στις 25 Μαρτίου την ύψωση του Λαβάρου και την κήρυξη της Επανάστασης.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, ότι η 25η Μαρτίου, ως ημερομηνία, εκφράζει έναν συμβολισμό, καθώς δεν αποτελεί, όπως άλλωστε αναλύσαμε, την πρώτη ημέρα της Επανάστασης. Άλλωστε τα επαναστατικά περιστατικά είχαν προηγηθεί στα Καλάβρυτα, ήδη, 20 ημέρες νωρίτερα. Θα ήταν χρήσιμο, ωστόσο, να προβούμε σε κάποιες επισημάνσεις για να διαπιστώσουμε την δόκιμη καθιέρωση της 25ης Μαρτίου. Και αυτό διότι ως ημερομηνία συμβολίζει σε μία κοινή συνιστώσα την κορύφωση όλων των επαναστατικών ένοπλων αντιδράσεων σε όλη την Πελοπόννησο, από τα Καλάβρυτα, δηλαδή, έως την Μάνη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, αντικατοπτρίζει συγκεντρωτικά την κοινή προσπάθεια εναντίον των Τούρκων, αντικατοπτρίζει την ενότητα, χάρη στην οποία επετεύχθη το αποτέλεσμα, αντικατοπτρίζει την ισχυρή θέληση όλου του Μοριά να προχωρήσει από κοινού στο μεγάλο εγχείρημα. Από την άλλη πλευρά, όμως, ο προσδιορισμός της Αγίας Λαύρας ως σημείου επίσημου εορτασμού της Επανάστασης, ευστόχως, δικαιώνει τα Καλάβρυτα και το ίδιο το Μοναστήρι, αφού σε αυτά τις προηγούμενες ημέρες δημιουργήθηκαν και πραγματοποιήθηκαν, ως αναλύσαμε, οι πρώτες σπίθες της Επανάστασης ή αλλιώς η κήρυξη του Αγώνα.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, η Επανάσταση του 1821 δεν έχει μόνον ιστορικό χαρακτήρα, έχει, θα έλεγα, πολλαπλούς συμβολισμούς. Εξάλλου, (και ας έλθουμε λίγο στο σήμερα) σε μία εποχή ρευστότητας, όπως η σημερινή, η ενθύμηση αυτού του σημαντικού γεγονότος, φανερώνει μηνύματα, ενσαρκώνει ερεθίσματα και αποτελεί πολύτιμο στήριγμα. Βέβαια, σήμερα, τα διακυβεύματα είναι γεμάτα αποχρώσεις και λεπτομέρειες και είναι πιο δύσκολο να απαντήσεις με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα στις νέες αυτές προκλήσεις από ό,τι σε παλιές, απλές, θεμελιώδεις προκλήσεις παλαιότερων εποχών. Πάντα όμως υπάρχουν μερικές αναλλοίωτες αξίες όπως η υπεράσπιση της εύρυθμης λειτουργίας των θεσμών αλλά και της αξιοπρέπειας, τις οποίες καλούμαστε να διασφαλίσουμε. Γιατί πρέπει να έχουμε στήριγματα, πρέπει να νιώθουμε ως κράτος ακεραιότητα,

μέσα σε ένα πλαίσιο φυσικά διεθνούς συνεργασίας και ως πολίτες προοπτική. Εξάλλου και σήμερα σε μία μορφή πολέμου δεν είμαστε; Δεν πρέπει, δηλαδή, να κερδίσουμε την μάχη της δημοσιονομικής εξυγίανσης και οικονομικής ανασυγκρότησης;

Για να ανορθωθούμε, λοιπόν, πρέπει να είμαστε ενωμένοι, να διασφαλίσουμε την κοινωνική μας συνοχή και αλληλεγγύη, να αποκτήσουμε όσο γίνεται αισιοδοξία, να αποκτήσουμε και πάλι ένα συλλογικό όραμα. Εδώ, έρχεται σταθερός, αγέρωχος και κυρίως ανέξοδος βοηθός η ιστορία μας. Η επανάσταση του 1821, εν προκειμένω..., με τα μηνύματα της ελπίδας, της υπερηφάνειας και της επίτευξης των στόχων που την συνοδεύουν.

Το οφείλουμε στους εαυτούς μας, στους προγόνους μας, στα παιδιά μας και θα το πετύχουμε.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

Χρήστος Λούκος, «Η Επανάσταση του 1821», *Η συγκρότηση του Ελληνικού Κράτους, Διεθνές πλαίσιο, εξουσία και πολιτική τον 19ο αιώνα*, Αθήνα 2008, σ. 53 – 68.

Γεώργιος Πλουμίδης, *Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας*, Ιωάννινα 2005.

Stevan K. Pavlowitch, *Ιστορία των Βαλκανίων*, 1804 – 1945, Θεσσαλονίκη 2005.

Επαμεινώνδας Σπλιωτόπουλος, *Πρώιμα Επαναστατικά γεγονότα στην περιοχή της Κατσάνας*, Ανάπτυπον εκ των πρακτικών της Ακαδημίας Αθηνών, τ. 81 (2006), τεύχ. Γ', εν Αθήναις, σ. 29 – 42.

David Brewer, *Η φλόγα της ελευθερίας, ο αγώνας των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία 1821 – 1833*, Αθήνα 2004.

Νίκος Γ. Σβορώνος, *Επισκόπηση της Νεοελληνικής ιστορίας*, Αθήνα 1994.

Χρύσης Πελεκίδης, *Ιδεολογικά ρεύματα του Ελληνισμού της Τουρκοκρατίας*, Ιωάννινα 1974.

Κωνσταντίνος Σβολόπουλος, *Κατακτώντας την Ανεξαρτησία, δέκα δοκίμια για την Επανάσταση του 1821*, Αθήνα 2010.

Τάσος Βουρνάς, *Σύντομη Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης*, Αθήνα 1999.

Λάμπης Λούκος, *Η κήρυξη της Επανάστασης του 21 αποφασίστηκε το δεύτερο δεκαήμερο του Μαρτίου στη Μονή της Λαύρας και ξεκίνησε από τα Καλάβρυτα στις 21 Μαρτίου*. *Ιστορία και Θρύλος*, Πάτρα 1999.

Κωνσταντίνος Α. Βακαλόπουλος, *Νεοελληνική ιστορία (1204 – 1940)*, Αθήνα 2008.

Στέφανος Π. Παπαγεωργίου, *Από το γένος στο έθνος Η θεμελίωση του Ελληνικού κράτους 1821-1862*, Αθήνα 2005,

Douglas Dakin, *Ο αγώνας των Ελλήνων για την ανεξαρτησία 1821-1833*, Αθήνα 1999.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τόμ. ΙΒ'.

Απομνημονεύματα Φωτάκου, τόμ. Α', Αθήνα 1990.

Νικόλαος Αναστασόπουλος
Λέκτορας νεώτερης ιστορίας
Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΗΡΩΕΣ

Στό Ἡρώο, τό ὁποῖο πρόκειται νά ἀνεγερθῆ στήν Ἁγία Λαύρα, ἄς εὔρη κάποια θέσι τό ὄνομα Ταφαλιάς. Εἶναι ὁ μυστικός ποιητής τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία ἐγινε στήν Ἁγία Λαύρα. Ἡ Ἱστορία δέν ἀναφέρει καθόλου τό ὄνομά του. Ἀλλά ἡ Παράδοση διηγεῖται λεπτομερῶς τό ἔργο τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, δίχως τό ὁποῖο ἄλλη θά ἦταν ἡ σκηνογραφία τῆς πολεμικῆς Ἀνοιξέως τοῦ Εἰκοσιένα. Ὁ Διοικητής Τριπόλεως, εἶχε καλέσει ὅλους τοὺς προεστούς τοῦ Μωριά, δῆθεν γιά νά τοὺς κάμπη γνωστά τά νέα πρόνομια τῆς Πύλης, ἀλλά πραγματικῶς διά νά τοὺς φυλακίσῃ, ἐπειδή εἶχε μάθει τὰς συνεννοήσεις των μέ τοὺς Φιλικούς. Αὐτοί δέν ὑποπεύθησαν τίποτε καί ξεκίνησαν διά τήν Τρίπολη. Τελευταῖοι ἐπήγαιναν οἱ ἄρχοντες τῶν Καλαβρύτων καί τοῦ Αἰγίου, ὑπό συνοδεία τουρκικοῦ ἀποσπάσματος. Ἀλλά ὅταν ἔφθασαν στά Μαζέικα, ὁ γέρο-Ταφαλιάς τοὺς ἐπλησίασε καί τοὺς ἐπιθύρισε, ὅτι οἱ προεστοί τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, ὅσοι ἔφθασαν στή Τρίπολη φυλακίσθηκαν καί ὅτι ἐπομένως τοὺς καρτερεῖ ἡ ἴδια μοῖρα. Προσποιήθηκαν τότε, πῶς κουράσθηκαν καί ἔπεισαν τόν ἡγήτορα τοῦ ἀποσπάσματος νά διανυκτερεύσουν στά Μαζέικα. Συνεννοοῦνται λοιπόν καί ἀποφασίζουν νά φύγουν τά μεσάνυχτα, ἀφοῦ βάλουν τοὺς Τούρκους στόν ὕπνο. Ἀλλά ὑπῆρχε πολὺς φόβος ἀπό τόν κρότο, τόν ὁποῖον θά ἔκαναν τά ἄλογά των στά πετροστρωμένα χαγιάτια. Ὁ Ταφαλιάς ὅμως, εἶχε καί ἐδῶ μίαν ἔμπνευση. Ἐδесе ἄχυρα ὑπό τίς ὀπλές τῶν ἀλόγων καί τοιουτοτρόπως ἔκαμε βουβό τό πάτημά των. Ὅταν τήν αὐγή ἐξύπνησαν οἱ στρατιῶται, ὁ Ταφαλιάς ἔσπευσε νά τοὺς πληροφορήσῃ ὅτι οἱ προεστοί ἐξεκίνησαν διά τήν Τρίπολη καί ὅτι θά τοὺς περιμένουν στό παρακάτω χάνι. Ἀνύποπτοι αὐτοί ἐπῆραν τό δρόμο των, ζητώντας πληροφορίες ἀπό τοὺς χαντζῆδες καί μαθαίνοντας, ὅτι «οἱ καπεταναῖοι προσδιαβῆκαν». Ὁ παμπόνηρος Ταφαλιάς προπορευόταν καί ἐδασκάλευε τοὺς χαντζῆδες. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο τό μὲν ἀπόσπασμα ἔφθασε στήν Τρίπολη, ὅπου εἶδεν, ὅτι τήν ἔπαθε, οἱ δέ Ζαῖμης, Φωτίλας, Χαραλάμπης καί Πετμεζᾶς ἔλαβαν καιρό καί ἔφθα-

σαν στήν Ἁγία Λαύρα. Ἡ Μοῖρα τοῦ Ἀγῶνος, ἡ ὁποία ἔκαμε τόσες στροφές ἐπάνω στήν Ἑλλάδα διά νά χάρισῃ ἐδῶ δόξα καί ἐκεῖ νά σκεπάσῃ ἀγωνιστάς μέ ἀφάνειαν, εἶχε καί ἐδῶ μίαν ὡραῖαν ἰδιοτροπίαν. Οἱ χωριανοί τοῦ Ζαῖμη, οἱ ὀλοῖσοι ὡς κυπαρίσσια Κερπενῖτες, ἐξημερώθηκαν τό πρῶτ' στήν Ἁγία Λαύρα φέροντες μαζί των καί τό φλάμπουρο, τό ὁποῖον ἐκοκκινοβολοῦσε στοὺς γάμους τῶν Ζαῖμηδων. Τό κόκκινο πανί, τό ὁποῖον προηγεῖτο στοὺς γάμους, ὑψώνεται τώρα ὡς παντιέρα τῆς κατὰ τῶν Καλαβρύτων ἐφόδου. Καί ἔκτοτε ἐγινεν ἡ σημαία τοῦ Ζαῖμη μία σημαία, ἡ ὁποία ἐπέρασε ἀνάμεσα ἀπό τοὺς πυκνοὺς καπνοὺς τόσων μοναχῶν, ἔφαγε βόλια καί τήν ἔφαγαν οἱ φλόγες, ἀλλά εἶδε μόνο ὡραῖες δόξες τῶν ὄπλων, τά ὁποῖα τήν ἐκύκλωναν. Καί τό φτωχό αὐτό πανάκι, τό ὁποῖο θά εἶχε μίαν ἡμέρα κακό τέλος ἀπό τό σκῶρο, τό ἀγκαλιάζει σήμερα ἡ εὐλάβεια τῶν Κερπενιτῶν ὡς κάτι τό ἀπείρως ἱερό.

Ἡ Δόξα, ἡ ὁποία ἐπερνοῦσε αὐτήν τήν νύκτα ἀπό τοὺς κάμπους καί τά βουνά τῶν Καλαβρύτων, ἐπῆρε στήν ἀγκαλιά της ἕνα πανάκι, πού ἔτυχε ἐμπρός της καί ἄφησε ἕναν ἄνθρωπο, τόν γέρο-Ταφαλιά, ὁ ὁποῖος ἔγραψε ὅλη αὐτήν τήν ἐμπνευσμένη σκηνή τῆς Ἁγίας Λαύρας, στήν ὁποία μόνον τό ὄνομά του δέν ὑπάρχει. Ὅταν στόν πουρναρόφυτο λόφο στηθῆ τό Ἡρώο, γιά τό ὁποῖο ἀπευθύνθηκε ἔκκλησις πρὸς τοὺς Ἑλλῆνες, ἄς θυμηθῆ κάποιος τό ὄνομα τοῦ Ταφαλιά. Πόσο ὅμως δικαιότερον θά ἦταν τό Ἡρώο αὐτό ἂν δέν εἶχε κανένα ὄνομα, ἀλλά ἦταν ἀφιερωμένο μόνον στοὺς Ταφαλιάδες τοῦ Εἰκοσιένα, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀφθονοὶ παντοῦ, στό Μεσολόγγι, στήν Ἀράχωβα, στό Πέτα καί στήν Τρίπολη, χωρίς ὅμως κανεὶς νά ἠξεύρῃ τά ὀνόματά των, παρά μόνον ὁ θρυλός, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους θά βαρεθῆ νά τά ἀναφέρῃ. Τί ὡραιότερο, ἀλήθεια, θά ἦταν ἕνα Ἡρώο μέσα εἰς κάποιο παρθένο δάσος, γιά νά ζοῦν τοῦλάχιστο τήν κρυφὴ δόξα τήν ὁποία τοὺς χαρίζει ὁ ποιητής:

Ἄν δέ σᾶς ξέρουν ἄνθρωποι σᾶς κελαιδοῦν τ' ἀνδόνια.

Από το αρχεῖο της οικογενείας Ταφαλιά.

Ο Δαφαλιᾶς ΣΤΑΜ - ΣΤΑΜ: ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΙΚΑ

Εἶναι κάμποσος καιρός τώρα, πού μερικοί φίλοι, ἀπό μιά πόλι της Πελοποννήσου, μού στείλαν ἕνα δῶρο. Κάτι τυριά, ειδικά τοῦ τόπου των, μικρά κεφάλια στρογγυλά, ὀλίγον σκληρά, σάν κεφαλοτύρι, ἀλλά ἰδιαίτερας γεύσεως και μεγάλης νοστιμιάδας.

Τά εἶχαν τυλίξει σ' ἐφημερίδες τοπικές, πού καθώς τίς ξεδίπλωσα δέν ξέρω πῶς, καρφώθηκε ἡ ματιά μου, σ' ἕναν τίτλο, ὁ ὁποῖος ἔλεγε:

«Ἀφανεῖς ἦρωες και συντελεσταί
τῆς μεγάλης ἐποποιίας τοῦ 1821».

Πήγαινα και ἐρχόμουν, ἐνῶ ἡ ἐφημερίδα, ἀνοιχτή και τσαλακωμένη ἐκεῖ μπροστά μου, ἦταν σάν νά φώναζε μέ τά μεγάλα μαύρα γράμματά της, γιά τούς ἀφανεῖς τοῦ 1821 ἦρωας.

Μοῦ προκάλεσε τήν προσοχή.

Τήν πῆρα στά χέρια μου. Ὁ τίτλος ἦταν ξεσχισμένος. Μέ τό κείμενο τῶν «ἀφανῶν ἠρώων» μέ τά μεγάλα γράμματα, ἦταν ἀκέραιο.

Ἐγραφε κάποιος κύριος ἀπό τά Μαζέικα, ἐπὶ τῆ εὐκαιρία ἑνός ἔργου, πού ἐξεδόθη πρό τινος καιροῦ:

Ἐδιάβασα· «Αἱ γιγαντομαχίαι τοῦ 1821»

Κί' ἔγραφε γιά κάποια ἄγνωστη και ἄγραφτη σελίδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως και ἰδίως γιά ἕναν κτηνοτρόφο Δαφαλιᾶ, ἄγνωστον σήμερα στήν ἱστορία, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἐξυπνάδα του, συνετέλεσε πολύ στήν ἐκρηξί και τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπαναστάσεως στήν Πελοπόννησο.

Ἦταν ἡ ἐποχή πού ὁ πασᾶς τῆς Τριπόλεως, μυρισθεῖς ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐτοιμάζονται γιά ἐπανάστασι, ἐκάλεσεν ὅλους τούς προκρίτους, τούς ὄπλαρχηγούς και τούς δεσποτάδες τῆς Πελοποννήσου σέ σύσκεψι δῆθεν, στήν Τριπολιτσά.

Μόλις αὐτοί θά πήγαιναν ἐκεῖ, θά τούς ἐπιαναν κί' ἔτσι ἡ ἐπανάστασις θά ἀπεκεφαλίζετο.

Ὄταν λοιπόν περνοῦσαν οἱ πρόκριτοι ὑπό συνοδείαν ἀπό τό χωριό Μαζέικα, ἕνας γέρο-τσέλιγγας, Ἄθαν. Δαφαλιᾶς ὀνομαζόμενος, ἔτρεξε μιά ὥρα ἔξω ἀπό τά καλύβια του και στάθηκε στό δρόμο. Ἐκεῖ, σάν εἶδε τή συνοδεία, ἔκαμε νόημα στον Ζαῖμη, ὅτι κάποιο μυστικό ἔχει νά τοῦ πῆ.

Ὁ Ζαῖμης, ρώτησε τότε φωναχτά τόν Δαφαλιᾶ, ἂν οἱ Χοντρογιαννεοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χτυπήσει τούς Τούρκους «χαρατσῆδες» (εἰσπράκτορας τοῦ φόρου των ραγιαδῶν) τήν 7 Μαρτίου, κοντά στή θέσι «Μπήμπαγα», εὐρίσκοντο ἀκόμη ἐκεῖ τριγύρω.

– Ὅλο ἐδῶ γυρίζουν, ἀπάντησεν ὁ Δαφαλιᾶς δυνατά γιά νά τόν ἀκούσουνε οἱ Τούρκοι και θά κινδυνέψετε πολύ, ἐάν ἐξακολουθήσετε τόν δρόμο σας, τώρα πού νυχτώνει... Καθώς δέ ἔμαθα, ἐσένα τόν Ζαῖμη κυνηγᾶνε νά σκοτώσουν, γιάτί σέ θεωροῦν φίλο τῶν Τούρκων.

Τότε ὁ Ζαῖμης γύρισε και εἶπε στον Τούρκο ἀξιωματικό τῆς συνοδείας.

– Βλέπεις, ἀγᾶ μου, γιάτί ἐπέμεινα νά μή προχωρήσουμε. Σίγουρα θά μᾶς χτυπήσουν.

Ὁ Τούρκος ἀνύποπτος ρώτησε τόν πονηρό Δαφαλιᾶ, ἂν ὑπάρχη κί' ἄλλος δρόμος γιά τήν Τρίπολι.

– Θά σᾶς ὀδηγήσω ἐγώ, ἀγᾶ μου, ἀπάντησε ὁ Δαφαλιᾶς. Πᾶμε τώρα στά καλύβια μου και ἀπό ἐκεῖ εἶναι ἕνα μονοπάτι. Ἀπό αὐτό θά προχωρήσουμε χωρίς νά πάρουν χαμπάρι οἱ Χοντρογιαννεοί.

Ὄταν φθάσαν στά καλύβια, ὁ Δαφαλιᾶς τούς ἔμπασε μέσα. Εἶχε ψητό ἀρνί ἔτοιμο και τούς πρόσφερε κρασί πρώτης ποιότητος, μυζῆθρες κτλ. Οἱ καλοφαγάδες Τούρκοι ριχτῆκαν στό πιτό και στό φαγί και γιά μιά στιγμή λησμόνησαν τίς αὐστηρές διαταγές τοῦ Ἀρναούτογλου τῶν Καλαβρύτων, περί ταχείας και ἀσφαλοῦς συνοδείας τῶν προκρίτων στήν Τρίπολι.

*

**

Ὄταν τό «τσιμποῦσι» τελείωσε, τό σκότος εἶχε σκεπάσει τήν πεδιάδα τῶν Μαζέικων και ἡ ἀναχώρησις τῆς συνοδείας τήν ὥρα ἐκεῖνη ὑπεδείχθη ὡς περισσότερο ἐπικίνδυνος ὑπό τοῦ Δαφαλιᾶ.

Οἱ Τούρκοι συνοδοί τῶν προκρίτων ἐδέχθησαν νά διανυκτερεύσουν στά Μαζέικα και τό πρῶι νά συνεχίσουν τόν δρόμο τους, ὥστε τό δειλινό νά φθάσουν στήν Τρίπολι.

Τῆ νύχτα, στό καλύβι, ὅπου φιλοξενηθήκανε οἱ πρόκριτοι, ὁ Δαφαλιᾶς εἶπε στόν Ζαῖμη τό «μυστικό» του. Τό «μυστικό» αὐτό ἦταν τό μήνυμα ἑνός ἐπισκόπου ἀπό τούς μεταβάντας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ πασᾶ στήν Τρίπολι, τοῦ Χριστιανοῦ (Κυπαρισσίας), ὁ ὁποῖος ἔφθασε ἐκεῖ, ἐφυλακίσθηκε, ὅπως θά ἐφυλακίζοντο και ὅλοι οἱ μεταβαίνοντες πρόκριτοι τῆς Ἀχαΐας.

Τό σημείωμα τό ὁποῖο κατῶρθωσε νά στείλῃ ὁ δεσπότης, ἔγραφε τά ἑξῆς:

«Μήν ἔρθητε εἰς Τρίπολιν, ἀδελφοί ἐν Χριστῶ, γιάτί θά φυλακισθῆτε ἢ θά φονευθῆτε και αἱ κι-

νήσεις σας, προς λυτρωμόν τοῦ δούλου Γένους, ναυαγοῦν».

*

* *

Ὁ Ζαΐμης, ἄν καί τό σημείωμα αὐτό, τοὺς ἔλεγε καθαρά τό τί θά πάθουν καί προανήγγειλε τήν ματαιώσι τῆς Ἐπαναστάσεως, ἔάν ἀφίνοντο νά συλληφθοῦν, ὁ Ζαΐμης, λέμε, εἶτε γιατί πίστευε, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ αὐτόν προσωπικῶς, ὡς φίλο τους, θά τόν ἐσέβοντο ἢ ὅτι θά μπορούσε νά τοὺς ἐξαπατήσει, δίσταζε ν' ἀκολουθήσει τή γνώμη τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νά δραπετεύσουν ἀμέσως, τό ἴδιο βράδυ, καί νά κηρύξουν μιά ὥρα ἐνωρίτερα τήν Ἐπανάστασι.

Χάρις στήν ἐπιμονή ὅμως τοῦ Φωτῆλα, τοῦ Σκαλτσᾶ, τοῦ Πετμεζᾶ καί Θεοχαρόπουλου, ἐδέχθη κι' αὐτός στό τέλος καί ἔτσι πήδησαν ἀμέσως στ' ἄλογά τους κ' ἐδραπέτευσαν, χωρίς νά γίνουν ἀντιληπτοί ἀπό τοὺς κοιμωμένους Τούρκους, γιατί ὁ Γέρο-Δαφαλιᾶς εἶχε τυλίξει μέ προβιές καί μάλλινα ὑφάσματα, τά πόδια τῶν ἀλόγων.

Ἐφυγαν μετά τά μεσάνυχτα τῆς 10 Μαρτίου, καί ἔφθασαν στήν Μονή τῆς Ἁγίας Λαύρας, ὅπου κήρυξαν τήν Ἐπανάστασι.

Σάν ζύπνησαν οἱ Ὀθωμανοὶ τό πρωῖ καί δέν εἶδαν τοὺς προκρίτους, ρωτήσανε τό Δαφαλιᾶ:

– Τί γίνανε οἱ ἄλλοι;

– Προχώρησαν, τοὺς ἀπάντησε αὐτός, καί σᾶς περιμένουνε στόν δρόμο.

Οἱ στρατιῶτες τοῦ Σουλτάνου πιστέψανε.

Ὁ παμπόνηρος Δαφαλιᾶς, γιά νά τοὺς ἀποκοιμίσει περισσότερο, εἶχε φροντίσει καί τοποθέτησε στόν δρόμο κάνα-δύο ἀνθρώπους του, οἱ ὁποῖοι

ἐρωτώμενοι ἀπό τοὺς Τούρκους, ἔάν πέρασαν οἱ Ἕλληνες ἀπό ἐκεῖ, βεβαίωσαν ὅτι πέρασαν, διευθυνόμενοι πρὸς τήν Τρίπολι.

Ὅταν ὁ Τοῦρκος ἀξιωματικός ἔφθασε στό σαρὰί τοῦ πασσᾶ τῆς Τριπόλεως, κατάλαβε πὺς τήν ἔπαθε κ' ἐφρονεύθη ἀπό τόν ἴδιο τόν πασσᾶ, πού εἶχε γίνει θηρίο.

Ἔτσι ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, καί οἱ ἄλλοι, χάρις στήν ἐξυπνάδα καί τά τεχνάσματα τοῦ Δαφαλιᾶ, ἐκήρυξαν σάν σήμερα τήν ἐπανάστασι καί ἔσωσαν τό γένος...

Σήμερα (25 Μαρτίου) θά πέσουνε κανόνια, λόγοι θά ἀκουσθοῦν, μουσικές καί τρομπόνια θά ἠχήσουν, ὕμνοι θά ψαλοῦν, πυροτεχνήματα θά ἐκραγοῦν, ποιήματα θ' ἀπαγγελθοῦν, ὅλοι θ' ἀναφέρουν τόν Γερμανό, τόν Ζαΐμη καί τοὺς ἄλλους, κανένας ὅμως δέν θά θυμηθῆ, τόν μέγαν ἐπίσης συντελεστή τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, τόν Ἀθανάσι Δαφαλιᾶ, γιατί κανένας δέν τόν ξέρει... Σάν ἀγιοκέρι στό μνήμα του δημοσιεύουμε στό «Μπουκέτο» τό παρόν.

*

* *

Σήμερα στά Μαζέικα, δείχνουν ἓνα μέρος, κοντά στό ξενοδοχεῖο ὁ «Χελμός» καί λένε, ὅτι ἐκεῖ ἦταν τό καλύβι τοῦ γέρο - Δαφαλιᾶ, ὅπου ἀποκοίμισε τοὺς Ὀθωμανοὺς καί διέφυγαν οἱ πρόκριτοι καί ὄπλαρχηγοί.

Σ' ἓνα δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου, ἰδιοκτησίας τῆς δισεγγόνου τοῦ ἀειμνήστου Δαμαλιᾶ, Σοφίας, φυλάσσονται τά ὄπλα τοῦ προπάππου τῆς, γιά τόν ὁποῖον κανένας ποτέ ἱστορικός δέν ἔγραψε δύο λόγια...

Από το αρχεῖο τῆς οικογενείας Δαφαλιᾶ.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με πρωτοβουλία του πατριώτη μας Στέλιου Παναγόπουλου, χοροδιδάσκαλου εγνωσμένου διαμετρήματος, ξεκινάει τὴν Τετάρτη 4 Μαΐου 2011 καὶ ὥρα 19.30 ἕως 22.00, τὸ τμήμα παραδοσιακῶν χορῶν τῆς Αδελφότητας. Οἱ συνεδρίες θα διεξάγονται κάθε Τετάρτη τις ίδιες ὥρες, γιὰ τοὺς μήνες Μάιο καὶ Ιούνιο, μετὰ διακόπτουμε γιὰ τὸ καλοκαίρι καὶ ἐπανερχόμαστε τὸν Οκτώβριο. Συμμετέχουν ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ χορέψουν. Ἡ αἴθουσα ἐξασφαλίστηκε με τὴν ευγενική συνεργασία τοῦ «Ὀμίλου Ἑλληνικῶν Λαϊκῶν Χορῶν Ἐλένη Τσαοῦλη» καὶ βρίσκεται σὴν οδὸ Τσαμπ Καρατάσου 39 & Δράκου στο Κουκάκι, πολὺ κοντὰ σὴν στάση Μετρό «Συγγρού-Φιξ». Ὁ χώρος εἶναι ὁ πλέον κατάλληλος γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, διότι ἀποτελεῖ τὸν χώρο που δραστηριοποιεῖται ὁ ἐν λόγω ὄμιλος καὶ διαθέτει κατάλληλες διαστάσεις, ἐιδικὸ δάπεδο, ἐπίτοιχο καθρέφτη διαστάσεων διδασκαλίας, νηπτικὸ σύστημα καὶ γενικὰ εἶναι ἓνας ευπρεπὴς χώρος σε καλή περιοχή τῆς Ἀθήνας με πρόσβαση ἀπὸ τὸ Μετρό. Σας περιμένουμε. (τηλ. Στέλιου 6977 – 57 49 74 καὶ ὅλα τὰ τηλέφωνα τοῦ Δ.Σ. τῆς Αδελφότητας).

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΛΑΩΝ

Η αρχή του 2011 επιφύλαξε την εξέγερση των λαών της Αραβικής Ένωσης της Βορειοδυτικής Αφρικής, του λεγόμενου Μαγκρέμπ και πολλών Αραβικών χωρών της Μέσης Ανατολής, οι οποίες ξεκίνησαν από την Τυνησία, επεκτάθηκαν στην Αίγυπτο, την Υεμένη, το Μπαχρέιν, την Ιορδανία, το Μαρόκο, την Αλγερία και είχαν την πιο δραματική εξέλιξη στη Λιβύη. Ο απόηχος των εξεγέρσεων δεν άφησε ανεπηρέαστα, ούτε το Ιράν και έφτασε ακόμη μέχρι τα κατεχόμενα της Κύπρου.

Στόχος όλων των εξεγερθέντων Αραβικών λαών, που κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμά τους, εκτός της φυλετικής συγγένειας και της κοινής γλώσσας, είναι η μουσουλμανική θρησκεία, ήταν η πτώση των μακρόβιων δικτατοριών τους, ο οποίος στην περίπτωση της Τυνησίας και της Αιγύπτου έγινε πραγματικότητα με την πτώση του Μπέν Άλι και του Μουμπάρακ αντίστοιχα, ενώ στις άλλες περιπτώσεις μέχρι τώρα όχι. Οι εξελίξεις αυτές παρακολουθούνται με μεγάλο ενδιαφέρον από την παγκόσμια κοινή γνώμη και φυσικά και από την Ελλάδα. Τούτο διότι, όσον αφορά την πατρίδα μας, οι εξελίξεις στον Αραβικό κόσμο, στην Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή, επηρεάζουν πολλαπλώς τα Ελληνικά συμφέροντα, τόσο όσον αφορά στην αλλαγή της γεωπολιτικής στρατηγικής και του συσχετισμού δυνάμεων, όσο και σε θέματα όπως ο τουρισμός, η μετανάστευση, οι επενδύσεις, η τιμή του πετρελαίου κλπ. Το εύλογο ερώτημα που απασχολεί όλους είναι ποια μορφή θα λάβουν τελικά οι εξεγέρσεις αυτές και τι αποτελέσματα θα έχουν. Θα καταφέρουν οι λαοί αυτοί να ξεφύγουν από τα δεσμά των δικτατοριών και του σκοταδισμού της ισλαμικής θεοκρατίας και να εγκαθιδρύσουν δημοκρατικά καθεστώτα ή στη θέση των πρώτων θα εγκατασταθούν άλλοι, ίσως σκληρότεροι δικτάτορες, ασχέτως αν θα φέρουν κοσμικό, στρατιωτικό ή θρησκευτικό (ισλαμικό) μανδύα;

Οι Αγιατολάχ του Ιράν έσπευσαν να μιλήσουν για εξαγωγή της ισλαμικής επανάστασης του Χομεϊνί στις άλλες μουσουλμανικές χώρες. Η απάντηση ήρθε από τους ίδιους τους Πέρσες (Ιρανούς) με την εκδήλωση ταραχών και στο Ιράν κατά του Αχμαντιντζάντ και των Αγιατολαχ, που τον στηρίζουν. Όλοι ακούσαμε απεσταλμένους των τηλεοπτικών σταθμών να αναφέρουν ότι πολλοί εξεγερμένοι τους απεύθυναν το ερώτημα : «γιατί και εμείς να μην ζούμε όπως εσείς;», εννοώντας σε συνθήκες ελευθερίας και ισότητας, όπως τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια ζουν οι λαοί στην Ευρώπη, αλλά και σε πολλά άλλα μέρη της γης. Όλοι είδαμε τους εξεγερμένους νεαρούς Αιγυπτίους στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου

να φωνάζουν μπροστά στις κάμερες «Ντιμόκρασι –Ντιμόκρασι» (Δημοκρατία – Δημοκρατία). Έτσι, μέχρι τώρα, οι λαϊκές ταραχές στις Αραβικές χώρες φαίνεται να έχουν τα χαρακτηριστικά γνήσιων λαϊκών εξεγέρσεων κατά των καταπιεστικών καθεστώτων που τους έχουν επιβληθεί.

Οι παράγοντες που οδήγησαν στις εξεγέρσεις αυτές δεν μπορούν εύκολα να προσδιοριστούν, τουλάχιστον από εμάς, που δεν γνωρίζουμε καλά τις ακριβείς συνθήκες που επικρατούν στις κοινωνίες των λαών αυτών. Σίγουρα πάντως ο σημαντικότερος παράγων είναι η φτώχεια και το χαμηλό βιοτικό επίπεδο καθώς και η έλλειψη ευκαιριών απασχόλησης για τους νέους ανθρώπους. Είναι χαρακτηριστικό ότι, λόγω των αυξημένων γεννήσεων στις μουσουλμανικές αυτές χώρες, το 47% του πληθυσμού αποτελείται από νέους κάτω των 26 ετών. Μεγάλο μέρος των νέων αυτών ανθρώπων έχουν υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο σε σχέση με τους παλαιότερους, αρκετοί δε εξ αυτών έχουν σπουδάσει σε Πανεπιστήμια χωρών της Ευρώπης και της Αμερικής. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την εξέλιξη της τεχνολογίας, όσον αφορά στην επικοινωνία, δηλαδή η ανάπτυξη της κινητής τηλεφωνίας και της τηλεόρασης, όπως ο τηλεοπτικός σταθμός του Κατάρ «ΑΛ ΖΑΖΗΡΑ» που προβάλλει τον δυτικό τρόπο ζωής, και κυρίως το Ιντερνέτ, που έχει καταστήσει την ανθρωπότητα παγκόσμιο χωριό, έχει δώσει την δυνατότητα στους νέους των χωρών αυτών να συγκρίνουν άμεσα τον τρόπο ζωής τους με τη ζωή των ανθρώπων στις αναπτυγμένες χώρες και να αντιλαμβάνονται το υποδεέστερο επίπεδο της διαβίωσής τους καθώς και την στέρηση της ελευθερίας, που τους έχει επιβληθεί από τα καθεστώτα που τους κυβερνούν. Στα παραπάνω θα πρέπει να συνυπολογιστεί και να μην υποτιμάται η δράση των λεγόμενων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, που δραστηριοποιούνται στις χώρες αυτές, αλλά και η δράση μυστικών υπηρεσιών ξένων κρατών και κυρίως των ΗΠΑ. Θυμόμαστε ότι ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζόρτζ Μπους, πριν από την επέμβαση στο Ιράκ το 2003, είχε μιλήσει για εξαγωγή της Δημοκρατίας στις μουσουλμανικές χώρες. Γράφτηκε ότι μόνο το 2010 οι ΗΠΑ διέθεσαν σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις στην Αίγυπτο το ποσό των 66.000.000 δολαρίων. Τούτο για να είμαστε υποψιασμένοι σχετικά με τη δράση και την αδιαφανή και ύποπτη χρηματοδότηση κάποιων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και στη χώρα μας, ασχέτως με την ονομασία της κάθε μίας και τους σκοπούς που διατείνεται δημοσίως ότι επιδιώκει. Σχετικό άρθρο έχει δημοσιεύσει ο Μπάμπης Παπαπαναγιώτου

στην εφημερίδα «Αξία» στο φύλλο της 26 Φεβρουαρίου 2011 και ο Μιχάλης Ιγνατίου στο περιοδικό «Επίκαιρα» της 3 Μαρτίου 2011.

Η χρονική συγκυρία που εκδηλώθηκαν οι εξεγέρσεις των λαών των Αραβικών χωρών, συμπίπτει βέβαια με το πλήγμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης στις οικονομίες των χωρών αυτών, που έφερε αύξηση στις τιμές των τροφίμων και των άλλων αγαθών και υπηρεσιών και οπωσδήποτε αποτέλεσε την αφορμή για την εκδήλωση των ταραχών.

Τέτοιου είδους γεγονότα, πάντως, δεν είναι πρωτόγνωρα στην πρόσφατη ιστορία και μάλιστα έχει συμβεί κατ' επανάληψη μαζική πτώση πανομοιότυπων τέτοιων καθεστώτων τα τελευταία 40 χρόνια.

Έτσι, αναπόφευκτα δημιουργούνται συνειρμοί, που παραπέμπουν στην εξέλιξη που υπήρξε σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις και δικαιώνουν όσους πιστεύουν ότι υπάρχει κάποια κατεύθυνση στην εξελικτική πορεία της ανθρωπότητας, η οποία άλλοι πιστεύουν ότι οδηγεί στην φιλελεύθερη δημοκρατία και άλλοι ίσως στην κομμουνιστική κοινωνία. Τη δεκαετία του 1970 κατέρρευσαν οι δικτατορίες της Νότιας Ευρώπης, δηλαδή της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας και αντικαταστάθηκαν από σταθερές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες. Ακολούθησε το 1983 η πτώση της δικτατορίας, που είχε επιβληθεί το 1980 στην Τουρκία. Την δεκαετία του 1980 είχαμε την πτώση των δικτατοριών στη Λατινική Αμερική, δηλαδή στο Περού, στην Αργεντινή, στην Ουρουγουάη, στη Βραζιλία, στην Παραγουάη, στη Χιλή και στη Νικαράγουα στις αρχές του 1990. Όμοιες εξελίξεις υπήρχαν την ίδια δεκαετία σε περιοχές της Ασίας, όπως στις Φιλιππίνες, στη Νότιο Κορέα, στη Βιρμανία και εν μέρει στην Ταιβάν. Στις αρχές του 1990 έπεσε επίσης το καθεστώς του Απαρτχάιντ στη Νότιο Αφρική και νομιμοποιήθηκε το κόμμα των μαύρων Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο του Νέλσον Μαντέλα και άλλα κόμματα. Τέλος, το 1989 είχαμε την πτώση του τείχους του Βερολίνου, που συμβολικά χώριζε την Ανατολική από τη Δυτική Γερμανία, και στη συνέχεια την ραγδαία πτώση όλων των κομμουνιστικών καθεστώτων της ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, δηλαδή της Ανατολικής Γερμανίας, της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας, της Ουγγαρίας, της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας, της Γιουγκοσλαβίας, της Αλβανίας, και εν τέλει την πτώση του ΚΚΣΕ και την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις εγκαθιδρύθηκαν κοινοβουλευτικές δημοκρατίες, που μέχρι σήμερα φαίνεται να έχουν σταθεροποιηθεί, χωρίς διάθεση των λαών τους για αλλαγή του καθεστώτος αυτού.

Ο Αμερικανός πολιτικός επιστήμων Φράνσις Φουκουγιάμα με το περίφημο βιβλίο του «Το τέλος

της ιστορίας και ο τελευταίος άνθρωπος», ήδη από το έτος 1992 έχει ισχυρισθεί ότι με μεγάλη πιθανότητα, η φιλελεύθερη δημοκρατία αποτελεί την τελική μορφή της ανθρώπινης διακυβέρνησης και ότι πέραν αυτής δεν μπορεί να υπάρξει περαιτέρω ιδεολογική εξέλιξη της ανθρωπότητας. Τούτο γιατί η φιλελεύθερη δημοκρατία είναι το μόνο πολίτευμα, από όσα υπήρξαν μέχρι σήμερα, το οποίο εξασφαλίζει τις δύο βασικές αρχές που ικανοποιούν την ανθρώπινη φύση, την ελευθερία και την ισότητα.

Την άποψή του αυτή ο Φουκουγιάμα την βασίζει στην παραδοχή, ότι την εξελικτική διαδικασία των ανθρώπινων κοινωνιών την κινούν δύο δυνάμεις: Η πρώτη συνδέεται με την οικονομία και μάλιστα αυτό που λέγεται οικονομικός ορθολογισμός. Η δεύτερη στηρίζεται στον «αγώνα για αναγνώριση» των ανθρώπων, που, κατά το μεγάλο Γερμανό φιλόσοφο Γεώργιο Γουλιέλμο Φρειδερίκο Χέγκελ, αποτελεί στην πραγματικότητα την δύναμη που κινεί την ιστορία της ανθρωπότητας.

Η δύναμη της οικονομίας και του οικονομικού ορθολογισμού είναι απόρροια της προόδου των φυσικών επιστημών, που κατέκτησαν προοδευτικά τη φύση, έθεσαν στη διάθεση του ανθρώπου τεχνολογικά επιτεύγματα, που βελτίωσαν αλματωδώς τη ζωή του τα τελευταία χρόνια, και καθιστούν δυνατή την ικανοποίηση των διαρκώς διευρυνόμενων ανθρώπινων επιθυμιών. Η διαδικασία όμως εκμετάλλευσης της τεχνολογίας και παραγωγής πλούτου έχει συγκεκριμένους κανόνες που εφαρμοζόμενοι κάνουν όλες τις κοινωνίες των ανθρώπων να μοιάζουν μεταξύ τους. Απαιτούν οι άνθρωποι να ενοποιούνται εθνικά στη βάση ενός συγκεντρωτικού κράτους, να συγκεντρώνονται σε αστικά κέντρα, να αποκτούν γνώση και να μορφώνονται, να αυξάνουν τις διεθνείς επαφές τους, να αντικαθιστούν τις παραδοσιακές μορφές κοινωνικής οργάνωσης με άλλες. Να γίνονται υπάλληλοι αντί γεωργοί, να είναι μέλη εργατικών συνδικάτων ή επαγγελματικών οργανώσεων, παρά μέλη φυλών ή φατριών, να υπακούουν σε έναν προϊστάμενο γραφείου ή εκμετάλλευσης, παρά σε έναν ιερέα ή φύλαρχο κλπ.

Γιατί όμως η απόλαυση του παραγόμενου πλούτου και η ικανοποίηση των υλικών επιθυμιών των ανθρώπων δεν είναι αρκετή, αλλά αυτοί επιδιώκουν και την εφαρμογή των αρχών της λαϊκής κυριαρχίας και των εγγυήσεων των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ένα καθεστώς κράτους δικαίου;

Η απάντηση είναι, ότι ο άνθρωπος από τη φύση του, σε αντίθεση με τα ζώα, δεν επιδιώκει μόνο την ικανοποίηση των υλικών επιθυμιών του, αλλά και τον σεβασμό της ατομικής του αξίας από τους συνανθρώπους του, δηλαδή αυτό που ο Χέγκελ ονόμασε «επιθυμία για αναγνώριση». Βεβαίως η διαπίστωση

αυτή δεν είναι νέα αλλά για πρώτη φορά περιγράφηκε από τον Πλάτωνα, πριν 2.500 χρόνια, στο έργο του «Πολιτεία», στο οποίο επισημαίνει ότι η ανθρώπινη ψυχή αποτελείται από τρία μέρη: το επιθυμητικό, το λογιστικό και το θυμοειδές ή συναισθηματικό. Από τα τρία μέρη της ψυχής που καθορίζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά, το πρώτο, το επιθυμητικό, δημιουργεί τις επιθυμίες για απόκτηση πραγμάτων, το δεύτερο, το λογιστικό ή λογικό, βοηθάει το πρώτο για να επιτευχθεί το επιθυμητό και το τρίτο, το θυμοειδές, είναι το μέρος της ψυχής, από το οποίο εκπορεύεται η ροπή για αυτοσεβασμό και η απαίτηση να αναγνωρίζουν οι άλλοι την ατομική αξία του ανθρώπου ή άλλως αυτό που δημιουργεί την εγγενή στον άνθρωπο αίσθηση περί δικαίου. Όταν δεν μας αναγνωρίζεται η αξία μας, νιώθουμε οργή, όταν αποτυγχάνουμε να ζήσουμε σύμφωνα με την αξία μας, νιώθουμε ντροπή, όταν μας αναγνωρίζεται η αξία, με την οποία αξιολογούμε τον εαυτό μας, νιώθουμε υπερηφάνεια. Σύμφωνα με τον Χέγκελ, αυτά τα συναισθήματα είναι τόσο σημαντικά, ώστε αποτελούν την κινητήρια δύναμη της ανθρώπινης ιστορίας. Πρόκειται για δύο βασικές αρχές του πολιτεύματός μας, που θεσπίζονται στο Ελληνικό Σύνταγμα με τρεις από τις μη αναθεωρητέες διατάξεις του, δηλ. την διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας», τη διάταξη του άρθρου 4 παρ.1 «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου», και τη διάταξη του άρθρου 5 παρ.1: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρυσά ήθη».

Στη σχετική θεωρητική συζήτηση που γινόταν τον 19ο αιώνα, η μεν Αριστερά απάντησε με τον Μάρξ και τον Ένγκελς, ότι η φιλελεύθερη δημοκρατία απλώς αναγνωρίζει άνισα ίσους ανθρώπους, αφού οι φτωχοί εκ των πραγμάτων απολαμβάνουν περιορισμένη αναγνώριση έναντι των πλουσίων, η δε Δεξιά κυρίως με τον Νίτσε, ότι ο άνθρωπος δεν έχει την επιθυμία να αναγνωρίζεται ίσος, αλλά ανώτερος από τους άλλους. Έτσι ο Νίτσε κατηγορήθηκε, ότι αποτέλεσε το ιδεολογικό υπόβαθρο για τη θεμελίωση των θεωριών του φασισμού περί ανωτέρων φυλών κλπ. Η άποψη της Αριστεράς, μετά την κατάρρευση των κομμουνιστικών καθεστώτων φαίνεται να απέτυχε, γιατί δεν κατάφερε να εξασφαλίσει την αναγνώριση της οντότητας των πολιτών των καθεστώτων αυτών. Η άποψη του φασισμού δεν πρόλαβε καν να εξαπλωθεί, αφού πττήθηκαν τα καθεστώτα του φασισμού στον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο. Οι

περισσότεροι από τους ανά την υφήλιο δικτάτορες ήταν πλέον υποχρεωμένοι να κυβερνούν στο όνομα της δημοκρατίας και όχι του ολοκληρωτισμού.

Εάν τα παραπάνω είναι ορθά, που από τη μέχρι σήμερα εξέλιξη της παγκόσμιας ιστορίας των τελευταίων 40 χρόνων φαίνεται ότι είναι, η μόνη ορθολογική εξέλιξη για το μέλλον των Αραβικών λαών είναι η εγκαθίδρυση καθεστώτων ελευθερίας και ισότητας, δηλαδή καθεστώτων φιλελεύθερης δημοκρατίας με όποιες αποχρώσεις μπορεί αυτή να έχει. Βέβαια εν προκειμένω δεν θα πρέπει να υποτιμάται ο παράγων μουσουλμανισμός, ο οποίος αποτελεί συνεκτική ιδεολογία, που καθορίζει ολοκληρωτικά την συμπεριφορά και επηρεάζει τη σκέψη των ανθρώπων. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν καθεστώτα που στηρίζουν την εξουσία τους στο μουσουλμανισμό, εμφανιζόμενοι μάλιστα οι κρατούντες ως απόγονοι του προφήτη Μωάμεθ και εκπρόσωποι του Αλλάχ στη γη, όπως το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας ή του Ιράν. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο αρχηγός της Αλ Κάιντα, Μπίν Λάντεν, είναι μέλος μιας από τις πιο πλούσιες οικογένειες της Σαουδικής Αραβίας, οι δε τρομοκράτες, που έριξαν τα αεροπλάνα στους διδύμους πύργους της Νέας Υόρκης το 1991, ήταν και αυτοί δημιουργήματα της άρχουσας τάξης, αφού προέρχονταν από πλούσιες οικογένειες με σπουδές στο εξωτερικό κλπ.

Έτσι, τα προσεχή χρόνια θα παρακολουθούμε με έντονο ενδιαφέρον τις εξελίξεις στα Αραβικά αλλά και στα άλλα αυταρχικά καθεστώτα ανά την υφήλιο, έχοντας στραμμένη την προσοχή μας και στο μεγαλύτερο από αυτά, δηλαδή την Κίνα, που ναι μεν φαίνεται να έχει κομμουνιστικό καθεστώς, αλλά καμία σχέση δεν έχει πλέον το καθεστώς της Κίνας με τον κομμουνισμό.

Τέλος, για να μην παρεξηγηθώ, δεν θεωρώ το παραπάνω βιβλίο του Φουκουγιάμα ως «Ευαγγέλιο», αφού και αυτός, ως υπάλληλος του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ, όπως και όλη η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, έχοντας ιδιοποιηθεί το ιδεολογικό οπλοστάσιο της πρώην ΕΣΣΔ μετά την διάλυσή της, επιχειρούν να επιβάλλουν την παγκοσμιοποίηση για λογαριασμό τους, στη βάση της δικής τους αντίληψης και λογικής, πλήττοντας την κουλτούρα κάθε λαού, την εθνικότητά του, την ιστορία, τη γλώσσα, τη θρησκεία και όλες τις ανθρώπινες σχέσεις που συγκροτούν τη δομή κάθε κοινωνίας και προσπαθούν έτσι να δημιουργήσουν νέους όμοιους ανθρώπους που θα σκέπτονται κατά τον ίδιο τρόπο και θα υπακούουν μόνο στα υπερατλαντικά κέντρα εξουσίας με σκοπό βέβαια την εδραίωση της παγκόσμιας κυριαρχίας τους.

Αθήνα, 10 Μαρτίου 2011
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»

Εμμ. ΜΠΙΕΝΑΚΗ 25 – Τ.Κ. 10678 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210-3835572 Fax. 210-3835083

Αθήνα 3 Φεβρουαρίου 2011

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ υπ' αρ. 2/2011

Στην Αθήνα σήμερα την 3η Φεβρουαρίου 2011 ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.00' συνήλθαν σε συνεδρίαση τα μέλη του Δ.Σ. στο γραφείο του Προέδρου Γ. Μητρόπουλου επί της οδού Γλάδστωνος 3 και με εισήγηση του Προέδρου συζήτησαν τα παρακάτω θέματα:

- 1) Το Δ.Σ. διαπιστώνει ότι το έργο της αναβάθμισης της πλατείας του χωριού, παραμένει ημιτελές, χωρίς να γίνονται εργασίες για την αποπεράτωση των εκκρεμοτήτων. Το Δ.Σ. αποφάσισε να απευθυνθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου, με αίτημα την άμεση αποπεράτωση του έργου και αποκατάσταση θεμάτων όπως οι προβολείς στον τοίχο της εκκλησίας, που θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να αφαιρεθούν, οι φανοστάτες της πλατείας και τα παγκάκια.
- 2) Το Δ.Σ. αποφάσισε να υποβάλει αίτημα στο Δήμο, σε κατάλληλη χρονική στιγμή και αφού γίνει προκαταρκτική προσέγγιση των αρμοδίων, για αναβάθμιση του χώρου του γηπέδου ποδοσφαίρου και μπάσκετ και εάν είναι δυνατόν, να προωθηθεί η κατασκευή γηπέδου 5Χ5.
- 3) Το Δ.Σ. κρίνει απαραίτητη η διαμόρφωση του αύλιου χώρου του σχολείου, προκειμένου για την καλύτερη αξιοποίησή του για πολιτιστικές εκδηλώσεις, τις εκδηλώσεις της νεολαίας, αλλά και την καθημερινή του χρήση από τη νεολαία το καλοκαίρι. Σε επόμενη συνεύρεση στο χωριό θα εξεταστούν προτάσεις επί τόπου.
- 4) Το Δ.Σ. αποφάσισε να απευθυνθεί στο Δήμο για να διερευνήσει το καθεστώς της παραχώρησης της χρήσης του ξενώνα, λόγω της φημολογούμενης λήξης της προηγούμενης μίσθωσης, με στόχο την δημοπράτησή του από το Δήμο, ώστε να επαναλειτουργήσει το ταχύτερο δυνατόν για να εξυπηρετείται το χωριό μας.
- 5) Το Δ.Σ. θα απευθυνθεί στο Δήμο, προκειμένου να διερευνήσει τη δυνατότητα εγκατάστασης από το Δήμο ασύρματου internet (wi-fi) στο χωριό.
- 6) Το Δ.Σ. αποφάσισε να προωθήσει πρόταση για την δυνατότητα διαμόρφωσης κατάλληλου χώρου κοντά στη Μονή Αγ. Αθανασίου σε χώρο στάθμευσης, που θα εξυπηρετεί κυρίως λεωφορεία.
- 7) Το Δ.Σ. θα εξετάσει εάν μπορεί να παρέμβει στο Δήμο για να προωθηθεί αίτημα συμπατριώτη μας για να διανοιχτεί ο δρόμος στο Καλπάκι.
- 8) Το Δ.Σ. αποφάσισε να απευθυνθεί στο Δήμο για την αναβάθμιση της περιφράξης του νεκροταφείου και γενικότερα του εσωτερικού και του πέριξ χώρου του νεκροταφείου.
- 9) Το Δ.Σ. αποφάσισε να απευθυνθεί στο Δήμο για την ανάγκη ένταξης μελέτης αποχετευτικού συστήματος στο πρόγραμμα του Δήμου ή της Περιφέρειας.
- 10) Το Δ.Σ. αποφάσισε να προωθήσει την πρόταση για διενέργεια γλεντιού στα Χάνια την περίοδο του Ισάγουστου, από κοινού με το σύλλογο των Καλυβίων.
- 11) Το Δ.Σ. αποφάσισε να γίνει προσπάθεια να οργανωθεί εκδρομή όσων μελών επιθυμούν με δικά του έξοδα ο καθένας, τον μήνα Μάιο.
- 12) Το Δ.Σ. εγκρίνει πρόταση να οργανωθεί επίσκεψη στο νέο Μουσείο της Ακρόπολης με ξεναγό, την Κυριακή 13/3/2011. Τα έξοδα θα καλυφθούν από τους συμμετέχοντες. Σχετική ανακοίνωση θα γίνει στην κοπή της πίτας.

Ο Πρόεδρος
Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Αντιπρόεδρος
ΒΛ. ΣΙΔΕΡΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέας
Χ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ο Ταμίας
Κ. Σ. ΤΕΡΖΗΣ

Η Κοσμήτωρ
Β. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ειδική Γραμματέας
Μ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

Η Ειδική Γραμματέας
ΓΛ. ΛΥΜΠΙΕΡΗ

Τα Μέλη
Θ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ υπ' αρ. 3/2011

Στην Αθήνα σήμερα την 17η Μαρτίου του 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18:00, συνήλθαν σε συνεδρίαση τα μέλη του Δ.Σ. που υπογράφουν παρακάτω, στο γραφείο του Προέδρου Γ. Μητρόπουλου επί της οδού Γλάδστωνος 3 και αφού διαπιστώθηκε απαρτία συζήτησαν τα παρακάτω θέματα:

- 1) Το Δ.Σ. εγκρίνει την νέα σύνθεση της Συντακτικής Επιτροπής του Περιοδικού η οποία είναι: Παναγόπουλος Γεώργιος, Καραμάνος Ντίνος, Σιδέρης Βλάσης και Ζωγράφος Λάμπης.
- 2) Το Δ.Σ. διαπιστώνει ότι πολλά από τα θέματα που συζητήθηκαν στην προηγούμενη συνεδρίασή του, προκειμένου να επιλυθούν απαιτείται η προώθησή τους στο Δήμο. Για την επίτευξη καλύτερου αποτελέσματος, αποφασίστηκε αρκετά από αυτά τα θέματα να αποσπαστούν από τον κατάλογο των αμέσων αιτημάτων της Αδελφότητας και να προωθηθούν μέσω του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού διαμερίσματος Φιλίων με την συμπαράσταση της Αδελφότητας. Έτσι, αποφασίστηκε να οργανωθεί σε πρώτη ευκαιρία μία συνάντηση του Δ.Σ. με τους τρεις τοπικούς συμβούλους προκειμένου να τους μεταφέρουμε τα θέματα αυτά για να τα προωθήσουν στο Δήμο Καλαβρύτων μέσω των σχετικών διαδικασιών, με την υποστήριξη της Αδελφότητας.
- 3) Το Δ.Σ. ενημερώθηκε από τον Βασίλη Δρακόπουλο για την εξέλιξη στο θέμα της επανεκκίνησης της ιστοσελίδας της Αδελφότητας, που έχει αναλάβει σε συνεργασία με την Γλυκερία Λυμπέρη. Έχουν βρεθεί τα παλιά αρχεία, το υλικό τους εκτυπώθηκε και παρουσιάστηκε στο Δ.Σ. για να εξεταστεί και να εμπλουτιστεί για να καταλήξουμε στην εμφάνιση της νέας ιστοσελίδας. Επίσης συζητήθηκαν και άλλες σχετικές λεπτομέρειες.
- 4) Το Δ.Σ. αποφάσισε να συμμετάσχει η Αδελφότητα στις εορτές των τοπικών Αγίων του χωριού μας κατά τις εορτές του Πάσχα δηλ. στον Άγιο Γεώργιο, στην Ζωοδόχο Πηγή στα Καλύβια και να διοργανώσει δεξίωση στην Ι.Μ. Αγίου Αθανασίου την 2.5.2011 κατά την εορτή του Αγίου Αθανασίου.
- 5) Αποφασίστηκε η δημιουργία χορευτικού ομίλου της Αδελφότητας με χοροδιδασκαλία από τον Στυλιανό Παναγόπουλο, που θα λειτουργήσει κατ' αρχήν για τους μήνες Μάιο και Ιούνιο 2011 σε αίθουσα του Χορευτικού Συλλόγου ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΧΟΡΩΝ «ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΟΥΛΗ» στην οδό Τσάμπη Καρατάσου 39 & Δράκου – Κουκάκι (στάση ΜΕΤΡΟ ΣΥΓΓΡΟΥ – ΦΙΞ). Σχετική ανακοίνωση να καταχωρηθεί στο Περιοδικό.

Ο Πρόεδρος
Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Αντιπρόεδρος
Βλ. ΣΙΔΕΡΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέας
Χ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ο Ταμίας
Κ. Σ. ΤΕΡΖΗΣ

Η Κοσμήτωρ
Β. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ειδική Γραμματέας
Μ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

Η Ειδική Γραμματέας
Γλ. ΛΥΜΠΕΡΗ

Τα Μέλη
Θ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Β. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Αρ. ΑΠΟΔ.	ΠΟΣΟ ΣΕ €	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Αρ. ΑΠΟΔ.	ΠΟΣΟ ΣΕ €
	Από μεταφορά:	6.532		Από μεταφορά:	8.082
70. Απόστολος Παπάς (Π. Φάληρο) (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1226	50	(100 του ιδίου & από 100 για τις κόρες του)		
71. Δημήτριος Κούκουρας (Δράμα)	1227	20	93. Παρασκευή Στασινοπούλου	1249	50
72. Ελένη Σκαρπέτη-Χάντζου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1228	50	94. Αλέκος Θεοδώρου-Καρκαλέτσης	1250	50
73. Χρήστος Βλ. Καραθανάσης (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1229	50	95. Νικόλαος Μητρόπουλος	1251	20
74. Μαρία Ρήγα Κανέλλου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1230	20	96. Γεώργιος Αλεξ. Κυριακούλης (Αθήνα)	1252	20
75. Νικόλαος Βλ. Οικονόμου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1231	100	97. Γεώργιος Αθ. Οικονόμου (Πάτρα)	1253	20
76. Αλεξάνδρα Κόλντηρη (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1232	20	98. Κων/νος Λυμπερής (Καλλιθέα)	1254	100
77. Γεώργιος Παν. Δουφεξής (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1233	20	99. Βλάσιος Αναστασόπουλος (Αίγιο)	1255	25
78. Βλάσιος Παν. Χάντζος (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1234	50	100. Σοφία Μαραγκού – Λυκουριώτη	1256	30
79. Παναγιώτα Κούφη-Χάντζου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1235	50	101. Δήμητρα Σταυροπούλου - Οικονόμου	1257	50
80. Γεώργιος Λεων. Σπυρόπουλος (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1236	20	102. Χρυσούλα Γιακουμή - Οικονόμου (Αθήνα)	1258	20
81. Ευσταθία Λεων. Σπυροπούλου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1237	20	103. Νικόλαος Διαμαντόπουλος	1259	10
82. Κων/νος Σπυρόπουλος (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1238	20	104. Ευφροσύνη Καταρνιά – Μπελέση	1260	50
83. Χρυσούλα Οικονόμου-Γιακουμή (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1239	20	105. Χαρίκλεια Ζεντέφη	1261	20
84. Μαρία Σταθακοπούλου (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1240	100	106. Ιωάννης Οικονόμου (Διακοπτό)	1262	50
85. Νικόλαος Σταθακόπουλος (υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1241	40	107. Βλάσιος Καραμάνος	1263	50
86. Βλάσιος Ιωάν. Σιδέρης (Λουτράκι)	1242	40	108. Πηνελόπη Κόλλια (Ζωγράφου) (Συνδρομή ιδίας, Δήμητρας Παναγοπούλου - Κόλλια & Βασίλ. Παναγοπούλου – Γκουτσούλα)	1264	200
87. Περίσσειμα από την επίσκεψη της Αδελφότητας στο Μουσείο Ακροπόλεως	1243	50	109. Θεοδώρα Μάμαλη – Σωτηροπούλου (Στη μνήμη του αδελφού της Αθ. Μάμαλη)	1265	50
88. Ανδρέας Κων. Σταθούλιας	1244	40	110. Μητροπούλου Δήμητρα	1266	50
89. Γεώργιος Ντουφεξής (Πάτρα) (100 υπέρ Αδελφότητας, 100 υπέρ Αγ. Βλασίου & 100 υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1245	300	111. Παναγιώτα Αναστασοπούλου – Σπλιωπούλου	1267	50
90. Κων/νος Δουφεξής (40 υπέρ Αδελφότητας, 40 υπέρ Αγ. Βλασίου & 40 υπέρ Αγ. Αθανασίου)	1246	120	112. Οικογένεια Κων/νου Μάμαλη (Στη μνήμη Αθ. Μάμαλη)	1268	100
91. Βλάσιος Θεοδ. Καραμάνος (Αίγιο)	1247	50	113. Χριστοδούλου Νικ. Βλάσιος	1269	20
92. Κων/νος Ι. Σπυρόπουλος (Αθήνα)	1248	300	114.		9.117
Μερικό σύνολο:		8.082	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: 9.117 ευρώ Υπέρ Αδελφότητας: 5.662 Υπέρ Αγίου Αθανασίου: 2.120 Υπέρ Αγίου Βλασίου: 1.285 Υπέρ Αγίων Θεοδώρων: 50 <u>9.117</u>		

Κατάθεση συνδρομών: ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
 Αριθμός Λογαριασμού: 33627963
 ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΦΙΛΙΩΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
 «Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ»

Μορφωτικός Εκπολιτιστικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος «Τα Κάτω Φίλια»

ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΙΛΙΩΝ

Με πρωτοβουλία του Τοπικού Εξωραϊστικού Συλλόγου Καλυβίων «ΤΑ ΚΑΤΩ ΦΙΛΙΑ» γίνεται προσπάθεια αναστήλωσης του εξωκλήσιου του Αγίου Νικολάου στην περιοχή «ΛΟΥΣΤΡΑ» της Ενορίας της Ζωοδόχου Πηγής. Παρακαλούνται οι πατριώτες να βοηθήσουν οικονομικά στην αποπεράτωση της εκκλησίας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Ανδρέας Ι. Καραμάνος. Τηλ. 210 2919040 - 26920 36489

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ	3.000	ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ	50
ΓΕΝΑΔΙΟΣ (ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ)	100	ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ	100
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	250	ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
ΓΛΟΓΟΒΙΤΗΣ ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	30	ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.	50
ΔΑΦΑΛΙΑ ΠΩΤΑ	100	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΛ. ΝΙΚΟΣ	1.000
ΔΑΦΑΛΙΑ ΒΛΑΣ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	300	ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛ. ΒΛΑΣΙΟΣ	50
ΔΑΦΑΛΙΑ ΑΧ. ΜΑΧΗ	100	ΣΤΑΘΟΥΛΙΑΣ ΒΑΣ. ΒΛΑΣΙΟΣ	50
ΝΤΑΦΑΛΙΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	100	ΣΤΑΘΟΥΛΙΑΣ ΣΠ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ	100
ΔΑΦΑΛΙΑΣ ΑΧ. ΒΛΑΣΙΟΣ	1.300	ΤΣΙΑΜΗ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑ	50
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣ, ΣΥΖ. ΑΡΙΣΤΟΔ.	100	ΤΣΙΑΜΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	50
ΚΟΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	50	ΤΣΙΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	100
ΚΟΥΛΟΥΚΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	100	ΤΣΙΑΜΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	50
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Θ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	40		
		ΣΥΝΟΛΟ :	7.270 ευρώ.

Η τελευταία ανακαίνιση έγινε πριν από πενήντα χρόνια περίπου από τη γριά Μαργαρίτα Νταφαλιά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Κυριακή 1 Μαΐου 2011 (Κυριακή του Θωμά)
θα τελεστεί Θεία Λειτουργία στο ανακαινισμένο εξωκλήσι
του Αγίου Νικολάου της ενορίας της Ζωοδόχου Πηγής Καλυβίων
στην περιοχή «ΛΟΥΣΤΡΑ».

Το Πανηγύρι της Ζωοδόχου Πηγής φέτος θα γίνει
την Παρασκευή 29 Απριλίου και το Σάββατο 30 Απριλίου 2011
αντί της Πέμπτης 28 Απριλίου και της Παρασκευής 29 Απριλίου
όπως γινόταν μέχρι τώρα. Την ορχήστρα θα απαρτίζουν οι:
Τσαγγούρης Κλαρίνο, Αρίστος Τραγούδι και Κωνσταντινόπουλος.

Εκκλησία και Λατρεία

ΤΑ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΑ

Ἄν ρίπει κανείς μία ματιά στά Σάββατα τοῦ Ἡμερολογίου αὐτῆς τῆς περιόδου, θά δει ὅτι σημειώνονται μέ ἓνα χαρακτηριστικό ὄνομα. Λέγονται Ψυχοσάββατα. Γιά τή βαρυσήμαντη ἔννοια πού ἔχουν τά Ψυχοσάββατα, θά πούμε ἐδῶ λίγα λόγια. Ἀπό τή λέξη ψυχή που μπαίνει μπροστά, καταλαβαίνουμε πως οἱ ἡμέρες αὐτές εἶναι ἀφιερωμένες στους νεκρούς, στις ψυχές, στόν κόσμο τῶν πνευμάτων.

Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μόνον τό σῶμα πού βλέπουμε νά ζεῖ, νά κινεῖται, νά ἐργάζεται, νά χαίρεται, νά ὑποφέρει, νά γηράσκει καί νά πεθαίνει. Εἶναι καί ἡ ψυχή ἡ ἀθάνατη, πού εὐρίσκεται ἐνωμένη μέ τό σῶμα ὅσο ἐκεῖνο ζεῖ. Ὅταν ὁμως πεθάνει τό σῶμα, ἡ ψυχή ζεῖ, ὑπάρχει καί παραμένει ἀθάνατη. Εἶναι ἡ ψυχή πνευματική ὑπόσταση, αἰώνια καί μεταφέρεται στόν ἀόρατο κόσμο τῶν πνευμάτων. Ἐτσι ἡ Ἐκκλησία, σάν φιλόστοργη μητέρα, δέν εἶναι μόνο γιά ὄσους ζοῦν, στόν κόσμο τοῦτο, ἀλλά καί γιά τά παιδιά της πού πέθαναν καί ἡ ψυχή των εὐρίσκεται στόν πνευματικό κόσμο. Ἡ διδασκαλία αὐτή εἶναι βασική ἀλήθεια τῆς θρησκείας μας, ὅπως καί ὄλων τῶν θρησκειῶν.

Σάν συνέχεια αὐτοῦ τοῦ δόγματος εἶναι καί μία ἄλλη διδασκαλία, στενά ἐνωμένη μέ τήν προηγουμένη. Εἶναι ἡ διδασκαλία περί τῆς ἀνταποδόσεως τῆς κρίσεως. Ὁ Θεός θά κρίνει τούς ἀνθρώπους σύμφωνα μέ τά ἔργα των.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἁμαρτωλός καί ἔνοχος μπροστά στή θεία δικαιοσύνη, γιά μικρές ἢ μεγάλες ἁμαρτίες. Τό σοβαρότερο καθήκον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νά εὐρίσκεται πάντα ἔτοιμος γιά τήν ἄλλη ζωή. Ἡ Ἐκκλησία εὐχεται πάντοτε γιά τή σωτηρία τῶν παιδιῶν της. Ἀγωνίζεται νά καταρτίξει ἀγίους, γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Πολλοί ὁμως ἄνθρωποι πεθαίνουν μέ ὠρισμένες ἀτέλειες καί ρύπους, ὄχι γιατί ἦσαν ἄπιστοι καί ἀσεβεῖς, ἀλλά ἀπό ἀδυναμίες, ἴσως νά ἦλθε ὁ θάνατος ξαφνικά καί ἔφυγαν

ἀτέλειες καί ἐλαττωματικοί στήν ἀρετή καί τήν ἀγιότητα.

Ἡ Ἐκκλησία ἔρχεται βοηθός καί παρήγορος καί γιά αὐτές τίς ψυχές. Παράδοση Ἀποστολική, ἀρχαία εἶναι νά προσφέρονται δῶρα, προσφορές, κεριά, λιβάνια καί κανδήλια ὑπέρ τῶν νεκρῶν. «Δεκτά γάρ ταῦτα Θεῷ καί πολλή φέροντα τήν ἀντίδοσιν», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. «Ἄς φροντίσωμεν γιά τήν ὠφέλειαν τῶν νεκρῶν μας. Ἄς τούς δώσωμεν τήν πρέπουσα βοήθεια, ἐλεημοσύνας καί προσφορές, γιατί αὐτό τούς δίνει πολλή ἀνακούφιση καί κέρδος καί ὠφέλεια. Γιατί αὐτά δέν νομοθετήθηκαν στήν τύχη, ἀλλά ἀπό τούς πάνσοφους Μαθητές καί Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου παρεδόθησαν στήν Ἐκκλησία, νά μνημονεύει ὁ ἱερέας πάνω στά ἄχραντα Μυστήρια τούς πιστούς πού ἐκοιμήθησαν» λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καί προσθέτει ὁ ἴδιος πῶς «ὄσοι λησμονοῦν καί ἀποφεύγουν νά τελέσουν τά νενομισμένα στους νεκρούς των θά ἔχουν ἐθύνη καί ἁμαρτία».

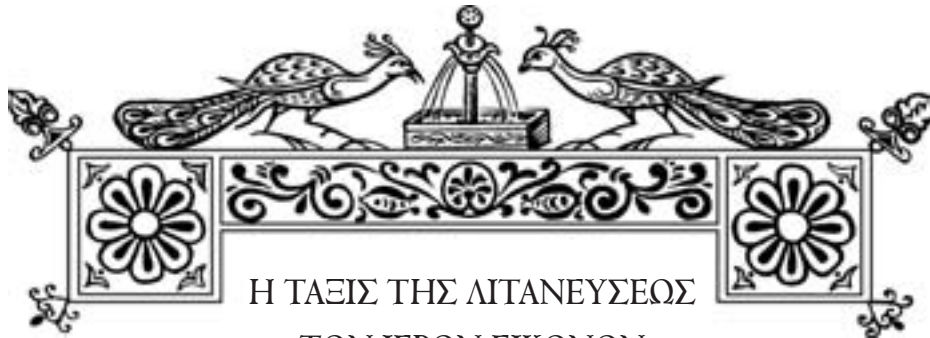
Τά μνημόσυνα, οἱ λειτουργίες, οἱ ἐλεημοσύνες καί ὅσα ἄλλα γίνονται γιά τούς νεκρούς ἔχουν μεγαλύτερη σημασία γιά ἐκείνους πού πέθαναν σέ πολέμους, συμφορές καί καταστροφές, σέ ἐρμηίες, σέ θάλασσες, μέ θανάτους διαφόρους καί μάλιστα σάν νά μή εἶχαν κανένα νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τήν ψυχή των.

Ἡ Ἐκκλησία μνημονεύει «τῶν ἀπό περάτων κεκοιμημένων πατέρων καί Μητέρων ἀδελφῶν συζύγων κτλ., γιατί γνωρίζει τήν εὐσπλαγνία τοῦ Θεοῦ «νικά τό φιλάνθρωπον» λέγει ἄλλος πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ στοργή αὐτή τῆς Ἐκκλησίας γιά τούς νεκρούς εἶναι καί μεγάλο μάθημα γιά τούς ζῶντες, γιατί τούς καλεῖ σέ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητός των, στή μετάνοια καί στή σταθερή προετοιμασία γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς των στήν αἰωνιότητα τοῦ Θεοῦ.

Πρωτοπρεσβύτερος
Γεώργιος Π. Σκιρλής
Θεολόγος τ. Καθηγητής

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Στη μνήμη του αείμνηστου συμπατριώτη μας Κωνσταντίνου Ιωάν. Μάμαλη η οικογένειά του και ο γαμπρός του συμπατριώτης μας Παναγιώτης Κων. Μπελέρης, πρόσφεραν την δαπάνη για την κατασκευή και τοποθέτηση καλαίσθητης σιδερόπορτας στην Ανατολική είσοδο της πλατείας της Εκκλησίας μας, την οποία κατασκεύασε και τοποθέτησε, ύστερα από παραγγελία του Εφημερίου μας π. Αθανασίου Αναστασόπουλου, ο εν λόγω συμπατριώτης μας κ. Παναγιώτης Κ. Μπελέρης.

Η ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

Μετά τό Ἀσματικόν τῆς Δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός...» ἡ ἅμα τῶ πέρατι τῆς θείας Λειτουργίας, συμφώνως πρός τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου, τελεῖται ἡ ἐπί τῆ Ἑορτῆ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἰ. Εἰκόνων περίξ τοῦ Ναοῦ ἡ ἐντός τοῦ ναοῦ –ὡς ἐπεκράτησε– κατά τήν ἐξῆς τάξιν·

Ἐξελθόντες τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἡ ἐντός τοῦ ναοῦ –ὡς ἐπεκράτησε–, ὁ τε ἱερός Κληρικός καί ὁ λαός μετά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, καί τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες, κατά τά εἰωθότα, περιερχόμενα ἅπαξ τόν Ἱερόν Ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμωδῶν κρουομένων, τῶν δέ Χορῶν ψαλλόντων τό

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος β΄.

Τήν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἁγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός βουλήσει γάρ νυδόκησας σαρκί ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· (ὄθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τά πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τό σῶσαι τόν κόσμον.)

Εἰς 4 στάσεις.

Εἰς ἐκάστην δέ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλευράν γίνονται αἱ κάτωθι Δεήσεις*.

α. Ἐν τῆ νοτία ἐξωτερικῆ πλευρᾷ τοῦ Ναοῦ, τελεῖται δέσις ὑπέρ τῶν ζώντων·

Ὁ Διάκονος·

Ἐλέσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέσον.

Ὁ Χορός μεθ' ἐκάστην δέσιν· Κύριε, ἐλέσον.

* Σημειούσθω ὅτι συνήθως γίνεται μία καί μόνον «ἐκτενής» ἐν τέλει τῆς λιτανεύσεως, περιλαμβάνουσα πάσας τᾶς μνημονεύσεις. Συνηθέτερον μάλιστα ἡ λιτάνευσις ἐπιφραγίζεται (ἀνευ ἐκτενοῦς) διά τῶν περικοπῶν ἐκ τοῦ «Συνοδικοῦ» τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί ψάλλεται τό «Τίς Θεός μέγας, ...». Ἐφ' ὅσον δέ ταῦτα γίνονται εἰς τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας –μετά τό «Εἶπὶ τό ὄνομα Κυρίου...», δέν ἔχει θέσιν τό «Σήμερον σωτηρία...». Ἀκολουθεῖ δέ τό «Εὐλογία Κυρίου...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. Λειτουργίας.

Ὁ Διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δέινο), καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

β. Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέσις ὑπέρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν Βασιλέων, Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου, κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον.

Ὁ Χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν (γ΄).

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

γ. Ἐν τῆ βορεία πλευρᾷ τοῦ Ναοῦ, ὑπέρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῆ πρώτῃ στάσει·

Ὁ Διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους,

πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υἰείας, σωτηρίας αὐτῶν καί τοῦ Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, ἐπί πλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτούς ἐν πᾶσι καί ὑποτάξαι ὑπό τό κράτος αὐτῶν πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον.

δ. Πρό τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ Ναοῦ, ὑπέρ τῶν ζώντων·

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τήν Μονήν) καί τήν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον) ταύτην, καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν, ἀπό λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καί αἰφνιδίου θανάτου· ὑπέρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλλακτον γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί φιλόφιλον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καί διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργήν καί νόσον τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καί ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καί ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα, ἐπί ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεῆμων γάρ καί φιλόφιλος Θεός ὑπάρχεις καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων Ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«...Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν, καί τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν Ναοῖς, ἐν Εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τόν κοινόν Δεσπότην,

ὡς Αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας Κήρυκας, ἀδελφικῶς τε καί πατροποθῆτως εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν·

»Τῶν τῆς Ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ Χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

»Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καί ἀγωνίσμασι, καί διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεύημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καί χάριτι τοῦ Μεγάλου καί Πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καί πάντων τῶν Ἁγίων».

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τόν Ἱ. Ναόν ψάλλεται τό Μέγα Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ·

Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τήν δύναμίν σου.

Στίχ. Καί εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου.

Στίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Εἶτα τό·

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καί ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελών γάρ τῷ θανάτῳ τόν θάνατον, τό νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καί τό μέγα ἔλεος.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΙΛΙΩΝ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ...

Με ομόφωνη απόφαση και όχι μόνο...

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΣΤΟ ΜΑΪ-ΘΑΝΑΣΗ...

Με ομόφωνη απόφαση το Κ.Α.Σ. (Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο), την Τρίτη 29-3-2011 στην συνεδρίασή του στις 10.30' το βράδυ μετά από εισήγηση του κυρίου Ποζιώπουλου προϊσταμένου της Δ/σης αναστήλωσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων, ενέκρινε τη μελέτη επισκευής και αναστήλωσης του Καθολικού (ναός), του διαβατικού και των στάβλων της Ιεράς Μονής Αγ. Αθανασίου Φιλίων. Σημειωτέον ότι η εν λόγω μελέτη όσο και οι συντελεστές της, απέσπασαν ιδιαιτέρως θετικά σχόλια.

Εντός των ημερών θα υπογραφεί και από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γερούλιανο.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι και... η μελέτη είναι αποτέλεσμα εθελοντικής συνεργασίας επιστημόνων Φίλων του Ομίλου μας.

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Αθανάσιο Κουμάντο (Μηχανικό), Κώστα Μουγγολιά (Αρχαιολόγο), Ελένη Τουτουτζή (Αρχιτέκτων), Αλεξάνδρα Νασιούλα (Εικαστικό), Δημοσθένη Αβραμίδη (Καθηγητή Αγιογραφίας στην Καλλών Τεχνών Πανεπιστήμιο Φλώρινας) και Μεταξία Τριανταφύλλου (Συντηρήτρια Αρχαιοτήτων).

Ο Όμιλός μας επίσης ευχαριστεί και όσους ανώνυμα ή επώνυμα στηρίζουν αυτή μας την προσπάθεια, αναγνωρίζοντας έτσι την ουσία του κοινωνικού οράματος, αλλά και την ουσία του έργου μας.

Εμείς από την πλευρά μας έχουμε μνήμη...

Έχουμε συνείδηση της προσφοράς...

Δεν ξεχνάμε την υπόσχεσή μας...

Όλοι μαζί μπορούμε καλύτερα... αποτελεσματικότερα...

«ουσιαστικότερα»

Ο ΠΙΟ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΛΟΙΠΟΝ...

ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΩ ΣΤΟ ΕΜΕΙΣ...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ...

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΣΤΟ ΜΑΪ-ΘΑΝΑΣΗ... «Συμμετοχική»

Από την Πρόεδρο του Ομίλου κα Μαρία Καραθανάση, πήραμε και δημοσιεύουμε:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Γλογοβίτη Μαρία	20	Σπυρόπουλος Λεων. Γιώργος	20
Δεμέστικα Αθανασία	20	Σπυροπούλου Λεων. Ευσταθία	20
Δουφεξής Γεώργιος	20	Σπυρόπουλος Κων/νος μηχανικός	20
Κυριακούλη Ευσταθία	15	Σταθακόπουλος Νίκος	40
Καραθανάσης Χρίστος	50	Σταθακοπούλου Μαρία	100
Κανέλου Ρήγα Μαρία.	20	Χάντζιου-Ματθαίου Αθανασία	
Κόλντηρη Αλεξάνδρα	20	εις μνήμην των γονέων της	1250
Κούφη Χάτζιου Παναγιώτα	50	Χάντζιος Παν. Βλάσιος	50
Οικονόμου Νίκος, Βλασίου	100	Από το πούλμαν του Αγ. Αθανασίου	
Οικονόμου-Γιακουμή, Χρυσούλα	20	έμειναν	280
Σκαρπέτη-Χάντζιου Ελένη	50	Σύνολον	2.165

Τα Ψένη των Φιλίων

Οι (εκ του) Θεοδοσίου των Φιλίων Καλαβρύτων

Ονομάζομαι Θεοδόσης Θεοδοσίου και είμαι ο γιός του Θάνου Θεοδοσίου του Δασολόγου. Μαζί με τον Κώστα (γιό του Φώτη Θεοδοσίου) που βρίσκεται στην Αργεντινή, και τα παιδιά μας, καθώς και τα παιδιά του Αθανασίου (αδελφού του Φώτη) που επίσης βρίσκονται στην Αργεντινή, είμαστε οι μοναδικοί άρρενες απόγονοι των Θεοδοσίου από του Φιλία. Σε αυτό το άρθρο σας παραθέτω την ιστορία των Θεοδοσίου και λεπτομερέστερα του δικού μου κλάδου όπως προκύπτει από πηγές αλλά και από την προφορική παράδοση του πατέρα μου και άλλων Θεοδοσίου.

Στα Μαγούλιανα Γορτυνίας, παπάς του χωριού κατά την τουρκοκρατία (τέλη 17ου αιώνα) ήταν ο παπα-Γιαννάκης Χρυσανθόπουλος ή Χρυσανθακόπουλος. Αυτός είχε πέντε γιούς, τους Αναγνώστη (ή Αναγνωστάκο), Παναγιώτη, Νικόλαο, Κωνσταντίνο και στερνοπούλι τον Φώτιο (ή Φωτάκο). Ο Φωτάκος, ο οποίος ήταν Α΄ υπασπιστής του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και έγραψε μετέπειτα και τα γνωστά σε όλους απομνημονεύματα της επανάστασης, κράτησε το επώνυμο Χρυσανθόπουλος ή Χρυσανθακόπουλος, ενώ τα υπόλοιπα τέσσερα αδέρφια άλλαξαν το επώνυμο σε Παπαγιαννακόπουλοι (παιδιά δηλαδή του παπα-Γιαννάκη). Ο Φωτάκος νυμφεύθηκε το 1824 την κόρη του εύπορου Τριπολιτσιώτη Σωτήρη Σαρδέλη, και έμεναν στο τώρα κτήριο του ΟΤΕ Τριπόλεως. Χήρεψε χωρίς να έχει αποκτήσει παιδιά και δεν ξαναπαντρεύτηκε. Ξόδεψε την περιουσία της γυναίκας του, βοηθώντας οικογένειες αγωνιστών που υπέφεραν και έτσι πέθανε πάμφτωχος περί το 1879.

Ο Αναγνώστης Παπαγιαννακόπουλος διετέλεσε Γερουσιαστής Πελοποννήσου, φροντιστής κατά την επανάσταση του '21 των εν Τρικόρφους στρατευμάτων και μετά επανάστασης βουλευτής επί Καποδιστρίου. Βοήθησε την επανάσταση και στρατιωτικώς αλλά και χρηματικώς πολλάκις όπως προκύπτει από τον φάκελλό του

στο τμήμα Χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης όπου είναι καταχωρημένος στα μητρώα πολιτικών του αγώνος ως πολιτικός τάξης τρίτης. Πέθανε στα τέλη Αυγούστου του 1841.

Ένας από τους γιούς του Αναγνώστη, ήταν και ο Θεοδόσιος Α. Παπαγιαννακόπουλος. Ο Θεοδόσιος διετέλεσε κατά τον ιερό αγώνα εκατόνταρχος και επτά από τους τότε επίσημους στρατηγούς (Ν. Πετιμεζάς, Β. Πετιμεζάς, Κανέλλος Δεληγιάννης, Δ. Πλαπούτας, Νικηταράς, Χατζη Χρήστος και Σωτήριος Θεοχαρόπουλος) τον τοποθετούν ως ένα από τους πρωταγωνιστές της επανάστασης. Η βεβαίωση αυτή υπάρχει ως πρωτότυπη στον φάκελλο αγωνιστή, στο τμήμα χειρογράφων της Εθνικής βιβλιοθήκης όπου και την ανακάλυψα πρόσφατα.

Σύμφωνα με αυτή ο Θεοδόσιος Παπαγιαννακόπουλος πολέμησε με τους στρατιώτες του σε πολλές μάχες και μάλιστα στις σημαντικότερες, όπως της Κορίνθου, Ναυπλίου, Δερβενακίων, Δολιανών, Παλαιών Πατρών, Γράνας, Τριπόλεως και άλλες.

Την βεβαίωση αυτή σας την παραθέτω στην συνέχεια τόσο σε φωτογραφίες από το πρωτότυπο, όσο και μεταγγεγραμμένη με την ευγενή βοήθεια της κας Πάνου, του τμ. Χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης καθώς και του επιφανούς παλαιογράφου του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος κ. Αγαμέμνωνος Τσελίκα.

Επίσης σύμφωνα με τα γραφόμενα του θείου του Φωτάκου, ο Θεοδόσιος Παπαγιαννακόπουλος στάλθηκε απ'ευθείας από τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για να συνδράμει στην μάχη του Μ. Σπυλαίου το 1827.

Σκεφτείτε, για παράδειγμα, ότι αν πολέμησε με τους περίπου 100 στρατιώτες του στο πλευρό του Νικηταρά (όπως αυτός συνομολογεί) στα Δολιανά όπου συνολικά 200 άνδρες απώθησαν κατασφάζοντας τους περίπου 6.000-8.000 Τούρκους, ποιά ήταν η συμβολή του φαναγούς αυτού ήρωος.

Χαρτόσημο

Ι δραχμή

5585

Πιστοποιούμε οι υπογεγραμμένοι ότι ο εκ της κωμοπόλεως Μαγουλιάνων της Καρυταίνης, νυν δε κάτοικος του χωρίου Φίλια του Δήμου Κλειτορίας της επαρχίας Καλαβρύτων Θεοδόσιος Παπαγιαννακόπουλος υπηρέτησε την πατρίδα απ' αρχής μέχρι τέλους του υπερ ανεξαρτησίας ιερού αγώνος και στρατιωτικώς επι κεφαλής πάντοτε και παντού πολλών συγχωρίων του και εξ άλλων μερών στρατιωτών εκατό περίπου συμποσούμενων, θεωρούμενος ως αξιωματικός και εξοδύων πολλάκις εις πολυειδείς των υπ' αυτού στρατιωτών ανάγκας εις πολεμοφόδια και λοιπά. Υπό την οδηγίαν δε ημών διατελών παρευρέθη με τους υπ αυτού στρατιώτας εις πλείστας κατά των εχθρών γενομένας μάχας ως εις την των Π. Πατρών, Κορίνθου, Τριπόλεως, Ναυπλίου, Γράνας, Δερβενακίων, Δολιανών και άλλας εις τας οποίας έδειξεν γενναιότητα, ζήλον και υπακοήν εις τας διαταγάς μας. Εν ολίγοις ο ειρημένος Θεοδόσιος Α. Παπαγιαννακόπουλος ως επι κεφαλής καθ' όλον τον ιερόν αγώνα στρατιωτών παντού παρέχων προθύμως εις όπου η χρεία της πατρίδος εκάλη, θεωρείται ως εις εκ των πρωταγωνιστών.

Τω δίδεται όθεν εις ένδειξιν το παρόν δια να τω χρησιμεύση όπου δει. Εν Αθήναις την 2 Φεβρουαρίου 1844.

Υπογραφές

Β. Πετιμεζάς

Νικήτας Σταματελόπουλος (Νικηταράς)

Σωτ. Θεοχαρόπουλος

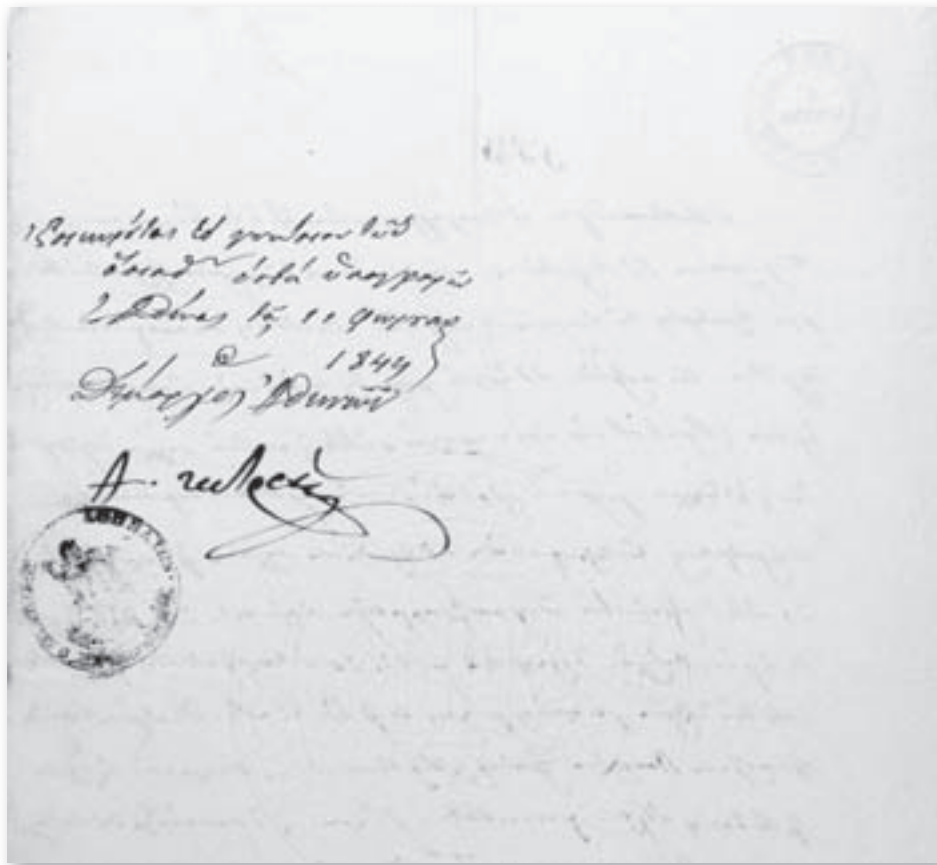
Χατζη Χρήστος

Ν. Πετιμεζάς

Δ. Πλαπούτας

Κανέλλος Δεληγιάννης

Ακολουθεί

Όπισθεν του εγγράφου:

Μεταγραφή εκ της παλαιογραφίας:

Επικυρούται το γνήσιον των όπισθεν επτά υπογραφών
Εν Αθήναις τη 11 Φεβρουαρίου 1844
Δήμαρχος Αθηνών

Υπογραφή: Α. Πετράκης

Σφραγίδα του Δήμου

Μετά λοιπόν το πέρας της επανάστασης και περί το έτος 1840, κατά τα γραφόμενα στην ιστορία του Θ. Αργυρόπουλου (σελ. 118), ο Θεοδοσίος Παπαγιαννακόπουλος εγκαταστάθηκε στου Φίλια, όπου νυμφεύθηκε κόρη της οικογένειας των Σακελλαρόπουλων και όπως ο ίδιος γράφει, πύχασε περιορισθείς εις τα οικιακά του. Διετέλεσε πρώτος διδάσκαλος του δημοτικού σχολείου Φιλίων μέχρι το 1860 (όταν και μετατέθηκε στο

Αγρίδι). Σύμφωνα με την προφορική μαρτυρία του πατέρα μου Θάνου, κλέφτηκε (παρά τη θέληση της οικογένειάς του), με την μετέπειτα σύζυγό του. Σύμφωνα δε με τα γραφόμενα του Γεωργίου Α. Θεοδοσίου στο προσωπικό του ημερολόγιο, ο Θεοδοσίος Παπαγιαννακόπουλος (παππούς του) διετέλεσε δημοδιδάσκαλος σε διάφορα μέρη της Πελοποννήσου.

Ο Θεοδοσίος είχε γιούς τον Αθανάσιο (ει-

κάζω το όνομα το έδωσε από την Ι. Μονή του Αγ. Αθανασίου) που γεννήθηκε στα Μαγούλιανα το 1843 και πέθανε στις 11 Μαρτίου του 1921 και τον Θεόδωρο. Για τα υπόλοιπα παιδιά καθώς και τους απόγονους του Θεόδωρου δεν ξέρω και θα ήθελα πολύ να μάθω, αν κάποιος από τους αναγνώστες γνωρίζει. Από κάποιο αδελφό ή αδελφή τους πάντως, προερχόταν και ο Βασίλης Οικονόμου, δικηγόρος που νυμφεύθηκε την Τούλα.

Ο Αθανάσιος λοιπόν σύμφωνα με το ημερολόγιο του γιού του Γεωργίου Α. Θεοδοσίου (ή Παπαγιαννακόπουλου) και τα λεγόμενα του πατέρα μου σπούδασε ράφτης στην Τρίπολη και εργάστηκε στο χωριό ανοίγοντας αργότερα και παντοπωλείο. Πήρε δε ως σύζυγο την Αγγελική από το γένος των Βαρκαίων εκ του Αγκιδίου της Γορτυνίας με την οποία απέκτησε τρία ή τέσσερα αγόρια και δύο κορίτσια. Τα αγόρια ήταν οι Κώστας γεννηθείς το 1865, Γιώργος γεννηθείς το 1877, και Θεοδόσης (παππούς μου) γεννηθείς στις 8 Μαρτίου 1881. Σύμφωνα με τα μπτρώα αρρένων του δήμου Κλειτορίας, υπήρχε και Ιωάννης του Αθανασίου γεννηθείς το 1884, που όμως μπορεί να πέθανε νωρίς και για τον οποίο πάντως δεν έχω άλλα στοιχεία, ούτε καν προφορικά. Τα κορίτσια ήταν η Μαριγώ και η Ευφροσύνη. Η Μαριγώ παντρεύτηκε τον Θεμιστοκλή Δημητρακόπουλο και γιός τους ήταν ο Αθανάσιος Δημητρακόπουλος, πατέρας του Βλάση από τον γάμο του με την Πολίτα και παππούς των Θανάση και Γιάννη Δημητρακόπουλου. Η Μαριγώ είχε και τρεις κόρες την Ειρήνη, την Ελένη και την Ευφροσύνη, που πέθανε πολύ μικρή. Η Ευφροσύνη που παντρεύτηκε τον Βλάχο (το βαπτιστικό του δεν το γνωρίζω) και ήταν μητέρα της Αθανασίας (του Βλάχου πού λέμε η οποία με τη σειρά της παντρεύτηκε τον Βλάση Γεωργάκο και ζούσαν στο Ζευγολατιό), της Μαρίας που παντρεύτηκε το Γιάννη Χαραλαμπόπουλο (Βλαχόγιαννη) από του Φίλια και της Παρασκευής. Η Παρασκευή παντρεύτηκε Στασινόπουλο και έκανε παιδιά τους Θανάση, Γιώργο (που διατηρούσε παλαιοπωλείο στην Αθήνα όπου συχνά πήγαινε ο πατέρας μου και έπιναν καφέ) και την Χρυσούλα.

Ο Κώστας Θεοδοσίου ή Παπαγιαννακόπουλος είχε τέσσερα αγόρια, τον Αριστείδη γεννηθέντα το 1904, τον Φώτη γεννηθέντα το 1905, τον Δήμο γεννηθέντα το 1908, τον Αθανάσιο και μια κόρη την Αγγελική. Ο Φώτης

πήρε το βαπτιστικό όνομά του από τον πρόγονό μας Φωτάκο Χρυσανθακόπουλο. Παντρεύτηκε την θεία την Αννιώ από το γένος Λυμπέρη και έκαναν τέσσερα παιδιά, τον Κώστα, την Ειρήνη, την Τούλα και την Μαρία που πέθανε μικρή, περίπου ενός έτους. Ο Κώστας πήγε με τους θείους του Αθανάσιο, Αριστείδη και Αγγελική στην Αργεντινή όπου και νυμφεύθηκε και έχει δύο παιδιά, τον Νίκο και την Άννα, και εγγόνια. Η Ειρήνη παντρεύτηκε στον Καναδά τον Νίκο Καραθανάση. Έχουν δύο κόρες την Ελευθερία και την Άννα και τώρα μένουν στην Πάτρα. Η Τούλα παντρεύτηκε τον Χρήστο Λιάκα στα Γρεβενά και έχουν δύο παιδιά την Στέλλα και τον Βλάση. Η Στέλλα με τη σειρά της έχει παντρευτεί στην Θεσσαλονίκη τον Μηνά Μπαλάφα και έχουν δύο παιδιά, τον Σπύρο και τον Χρήστο.

Ο Αθανάσιος του Κώστα, νυμφεύθηκε στην Αργεντινή και έκανε γιό τον Κώστα, ο οποίος με τη σειρά του έχει δύο παιδιά, ένα αγόρι (Γαστόν) και ένα κορίτσι. Τέλος, η Αγγελική παντρεύτηκε στην Αργεντινή και έκανε ένα γιό τον Δημήτρη και δύο δίδυμες κόρες, την Ειρήνη και τη Βενετία.

Ο Δήμος πέθανε σε νεαρή ηλικία στην Αθήνα από φυματίωση, την μάστιγα της εποχής.

Ο Γεώργιος Θεοδοσίου ή Παπαγιαννακόπουλος που ήταν καθηγητής μέσης εκπαίδευσης είχε τρία αγόρια, Τον Αθανάσιο γεννηθέντα το 1914 ο οποίος σπούδασε και εργάστηκε ως πολιτικός μηχανικός και πέθανε πρόσφατα (03-02-2011) όπως με λύπη μου εκ των υστέρων πληροφορήθηκα, τον Ανδρέα γεννηθέντα το 1915, γιατρό και τον Αλέξανδρο γεννηθέντα το 1918 και διατελέσαντα καθηγητή φυσικής και Πρύτανη στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Εξ αυτών κόρη του Αλέξανδρου είναι η Βασιλική ή Βάκυ.

Ο παππούς μου Θεοδόσης Θεοδοσίου ή Παπαγιαννακόπουλος περί το 1902 έφυγε με την προτροπή του πατέρα του για την Αμερική. Άγωνα, ορεινά εδάφη τα μέρη μας με βαριά ιστορία μετανάστευσης. Στην Αμερική ο παππούς μου Θεοδόσης βρέθηκε στις λεγόμενες ινδιάνικες πολιτείες, αρχικά να δουλεύει στην κατασκευή σιδηροδρόμων. Αυτό όμως του διетάραξε την υγεία και ο μπόσος (αφεντικό) του, του είπε ότι δεν έκανε για αυτή τη δουλειά και τον συμβούλευσε να αναζητήσει κάτι άλλο. Έτσι αρχικά, ο Θεοδόσης άνοιξε κάποια επιχείρηση που όμως δεν πήγε καλά και έκλεισε. Δεν το έβαλε κάτω και ξαναεπιχείρησε, ανοίγοντας ένα εστιατόριο

(diner) και ένα σφαιριστήριο (pool room) στην πολη Cedar Rapids της πολιτείας Iowa. Τα δυο αυτά καταστήματα έπιασαν και έγιναν γνωστές επιχειρήσεις της πόλης. Μάλιστα ο Θεοδόσης πήρε συνεταίρο και έναν συμπατριώτη του τον Κάκκαβα χωρίς τη συμβολή του σε κεφάλαιο. Στην Αμερική ο παππούς μου χρησιμοποιούσε το όνομα George Theodosios, (ένα μίγμα από το Γεώργιος του αδελφού του και το δικό του Θεοδόσης) καθώς το Θεοδόσιος Παπαγιαννακόπουλος ήταν πολύ δύσχρηστο για τους Αμερικάνους και για τις εκεί δολοηψίες του.

Σύμφωνα με τον πατέρα μου, το επώνυμο της οικογενείας μας το αλλάξαν από Παπαγιαννακόπουλοι σε Θεοδοσίου (εκ του Θεοδοσίου δηλαδή) ο παππούς μου και τα αδέρφια του κάποια στιγμή για να τιμήσουν τον παππού τους Θεοδόσιο, ο οποίος αφήφισε τις αντιδράσεις των δικών του, παντρεύτηκε τελικά την Σακελλαροπούλου και έτσι εκπορεύτηκε η οικογένειά μας. Πότε ακριβώς άλλαξε το επώνυμο δεν ξέρω. Πάντως σε έγγραφά του, ο παππούς μου υπέγραφε συνήθως «Θεοδόσιος Θεοδοσίου ή Παπαγιαννακόπουλος». Χαρακτηριστικά επίσης θυμάμαι τον πατέρα μου να μου λέει τακτικά: «Παιδί μου μην ψάχνεις συγγενείς ανάμεσα στους Θεοδοσίου ανά την Ελλάδα. Εμείς είμαστε κατά βάση Παπαγιαννακόπουλοι».

Πολλές φορές πρόσφατα σκέφτηκα το ενδεχόμενο να ξαναεπιαναφέρω ως επώνυμο μας το Παπαγιαννακόπουλος, αλλά τελικώς κατέληξα ότι σοφά τιμούμε επονομαζόμενοι Θεοδοσίου τον αγωνιστή – δάσκαλο και πατριάρχη μας Θεοδόση Παπαγιαννακόπουλο. Αυτό όμως δεν αναιρεί το ότι είμαστε και αιθανόμαστε με μεγάλη υπερηφάνεια, Παπαγιαννακόπουλοι.

Εδώ θα ήθελα να παραθέσω την υπόθεσή μου, ότι όλοι οι Παπαγιαννακόπουλοι από του Φίλια (ίσως και άλλες περιοχές της Πελοποννήσου) πρέπει να προέρχονται από την οικογένεια των Μαγουλιάνων, καθώς αφενός το επώνυμο είναι πολύ ιδιαίτερο και χαρακτηριστικό, αφετέρου ανακυκλώνονται τα ίδια βαπτιστικά ονόματα, όπως Ιωάννης, Παναγιώτης, Νικόλαος, Κωνσταντίνος και Αναγνώστης.

Ο παππούς μου Θεοδόσης πάντα είχε στον νου του να γυρίσει στην πατρίδα του. Έτσι πράγματι έκανε περί το 1920, αφού προηγουμένως ρευστοποίησε το μεριδίό του από τις επιχειρήσεις στον Κακκάβα, το οποίο του απέφερε το τεράστιο τότε ποσό των \$40.000.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα ο παππούς μου νυμφεύθηκε την Ιωάννα Τρύφωνος Κατσίνη (γένος μητρός Θαλασσινού) από την Βυτίνα, στις 28 Αυγούστου 1921. Στις 16-09-1922, απέκτησαν τον πρωτότοκο γιό τους Αθανάσιο και πατέρα μου. Ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Βυτίνα, αφού η γιαγιά μου Ιωάννα ήθελε να είναι κοντά στην μητέρα της, πλην όμως ο παππούς μου πήρε τον νεογέννητο γιό του με το άλογο όταν αυτός γέρευε λίγο (σαράντησε) και τον πήγε στον Φίλια όπου και τον ενέγραψε στα μητρώα αρρένων και το δημοτολόγιο. Για αυτό τον λόγο στα χαρτιά, ως ημερομηνία γέννησης του πατέρα μου φέρεται η 8-11-1922. Το 1924 γεννήθηκε ο δευτερότοκος γιός τους Τρύφωνας, ο οποίος είχε μεγάλη οξύνοια, πέρασε στην νομική στις πρώτες θέσεις, αλλά ήταν χακακτήρας ατίθασος και πέθανε νέος στην ηλικία των περίπου 20 ετών από καλπάζουσα φυματίωση. Ο τρίτος γιός ήταν ο Αλέξιος Θεοδοσίου, γεννηθείς το 1927, ο οποίος κατά γενική ομολογία ήταν ένα εξαίρετο παιδί με το χαμόγελο στα χείλη πάντα. Ο Αλέξιος επίσης σπούδασε νομικά αλλά δυστυχώς και αυτός πέθανε πρόωρα το 1966 (ένα χρόνο πριν τη γέννησή μου), λίγο μετά τον διορισμό του ως πρωτοδίκη στο Ξυλόκαστρο, από εγκεφαλικό ανεύρυσμα. Ο παππούς μου είχε και μια κόρη τη Μαρούλα που γεννήθηκε το 1931, πυρόξανθη και όμορφη όπως λένε οι διηγήσεις, η οποία πέθανε παιδί στην ηλικία των 6 ετών από «ρευματικά». Από λεγόμενα της μητέρας μου, αφού ούτε ο πατέρας μου ήθελε να μιλάει για τα χαμένα του αδέρφια, ούτε η γιαγιά μου, η Μαρούλα την ημέρα του θανάτου της είπε στην μητέρα της (γιαγιά μου Ιωάννα) : «Μαμά, εγώ σήμερα θα πεθάνω, μην στενοχωρηθείς».

Θεωρώ, (και ο πατέρας μου θεωρούσε) πως ο Θεοδόσης ερχόμενος στην Ελλάδα πάλι και από την υπερβολική αγάπη για τα πάτρια εδάφη έκανε δύο βασικά λάθη. Το τρίτο και καθοριστικό ήταν αποκλειστικά της γιαγιάς μου Ιωάννας. Το λέω αυτό χωρίς κριτική διάθεση προς την γιαγιά μου, την οποία υπεραγαπούσα και υπεραγαπώ αφού αυτή με μεγάλωσε με όλη της την αγάπη.

Το πρώτο λάθος ήταν ότι δραχμοποίησε τα δολάρια παρά τις αντίθετες από Αμερική συστάσεις. Δεν ξέρω ακριβώς τις συγκυρίες εκείνης της εποχής αλλά πρέπει να έχασε από αυτή την ενέργεια του πολύ, λόγω υποτίμησης της δραχμής. Ένα σεβαστό μέρος των χρημάτων του ο Θεοδόσης, γενναιόδωρος από χαρακτήρα και πονε-

τικός, το διέθεσε για να τακτοποιήσει και να βοηθήσει τόσο τα μέλη της δικής του οικογένειας, όσο και αυτής της συζύγου του. Το δεύτερο λάθος, ήταν ότι ενώ είχε προτάσεις ακόμα και για την αγορά του “Petit Palais” (νυν Ιταλική Πρεσβεία) στην Αθήνα, πείστηκε κυρίως από τις καλώς εννοούμενες παραινέσεις του αδελφού του Γεωργίου να επενδύσει τα λεφτά του σε επιχειρήσεις στον Φίλια. Απ’ όσο ξέρω άνοιξε τρεις, εκ των οποίων μία ήταν τυροκομείο. Και ενώ οι δύο πρώτες επιχειρήσεις που άνοιξε έπεσαν έξω, άνοιξε και την τελευταία, ένα πρωτοποριακό «σουπερ μάρκετ», στο σημείο που ήταν μεταγενέστερα το μαγαζί «του εμποράκου», που λέμε. Στο μαγαζί αυτό έριξε τα εναπομείναντα χρήματά του και ανοίχτηκε και παραπάνω με δάνεια. Όπως γίνεται στα χωριά οι συγχώριοι του ψώνιζαν με πίστωση, και το τελειωτικό χτύπημα ήταν η παραγραφή των αγροτικών χρεών, που άφησε τον παππού μου με δυσβάσταχτα χρέη και συναλλαγματικές. Ο πρώην συνεταιίρος του Κάκκαβας από την Αμερική, τότε του διεμήνυσε να γυρίσει στην εταιρεία τους και θα τον έπαιρνε συνεταιίρο χωρίς κεφάλαιο όπως είχε κάνει και ο παππούς μου γι’ αυτόν. Η γιαγιά μου Ιωάννα όμως αρνήθηκε σθεναρά θέλοντας να μείνει στον τόπο της και κοντά στους δικούς της. Αυτό ήταν το τρίτο λάθος και η χαριστική βολή για τον παππού μου, ο οποίος πνιγμένος από τα χρέη βρέθηκε στο δάσος των Φιλίων όπου έκοβε ξύλα, νεκρός από εγκεφαλικό ή καρδιακή προσβολή, πιθανότατα το 1935. Η κοινότητα των Φιλίων του απένειμε μεταθανάτια, δίπλωμα προς αναγνώριση των ευεργεσιών του και προσφορών του ανάμεσα στις οποίες ήταν και το νεκροταφείο του χωριού.

Κατόπιν του θανάτου του παππού μου, η οικογένειά του βρέθηκε βουτηγμένη στα χρέη και πούλησε τα υπάρχοντά της, το μερίδιο στο σπίτι το Θεοδοσείο (Σακελλαροπούλειο) και το σπίτι της «Κοκκορίνας» στα Μουζακείκα. Η γιαγιά μου αποτραβήχτηκε στα πατρογονικά της στην Βυτίνα όπου και μεγάλωσε τα παιδιά της. Τα τρία αδέρφια έβγαλαν το γυμνάσιο στη Δημητσάνα. Ο πατέρας μου Αθανάσιος, σπούδασε δασολόγος στην σχολή της Θεσσαλονίκης με την ευγενική χορηγία και φροντίδα των αδελφών της μητέρας του Ευθυμίου και Θεοφάνη Κατσίνη, όπου και πέρασε τα δύσκολα χρόνια της κατοχής. Κατόπιν διορίστηκε δασολόγος και έγινε μετέπειτα δασάρχης Βυτίνης. Εκεί,

στο Μαίναλο έκανε πολλά έργα και χάραξε δασικούς δρόμους μεταξύ των οποίων και αυτός που οδηγεί στο Λυμποβίσι – Αρκουδόρεμα. Επειδή ο δρόμος είναι κυριολεκτικά χαραγμένος πάνω στο βουνό, από την μεριά που έχει γκρεμίλες, φύτεψε ακακίες ώστε να δίνουν μια αίσθηση ασφάλειας. Κάθε φορά που περνάω από κει συγκινούμαι γιατί μπορεί ο άνθρωπος να φεύγει αλλά τα έργα του μένουν. Ο πατέρας μου διετέλεσε επίσης δασάρχης στο Μεσολόγγι και κατόπιν ήρθε στην Αθήνα όπου έγινε εντέλει Γενικός Διευθυντής Δασών μέχρι το 1981, όταν και συνταξιοδοτήθηκε. Διακρίθηκε, κατά γενική και αυθόρμητη ομολογία, για το ήθος του και την τιμιότητά του γεγονός που αποτελεί για μένα ανεκτίμητη ηθική προικοδότηση. Στις 16 Οκτωβρίου του 1992, το τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σε τελετή για την 75ετή λειτουργία του, τίμησε κατ’ επιλογή τον Αθανάσιο Θεοδοσίου για την προσφορά του ως προϊστάμενου της Δασικής Υπηρεσίας της χώρας μας, με αναμνηστική πλακέτα «τιμής ένεκεν» και δίπλωμα.

Στις 27 Δεκεμβρίου 1963 ο πατέρας μου νυμφεύθηκε την μητέρα μου Αλεξάνδρα Σωτηρίου Μπλατσή (γένος μπρός Τσιρογιάννη) από το Ανθηρό Καρδίτσας, συνάδελφό του στο Υπουργείο Γεωργίας. Ο Αθανάσιος Θ. Θεοδοσίου, πέθανε αιφνιδίως από οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου στην Αθήνα στις 14-01-1994, κατά τον μεσημβρινό ύπνο, ενώ εγώ εκπονούσα το διδακτορικό μου στην Μ. Βρετανία.

Και ερχόμαστε έτσι σε μένα. Γεννήθηκα στην Αθήνα το 1967 στις 31 Ιουλίου και είμαι μοναχοπαιδί. Δεν θα ήθελα να παραθέσω εδώ πολλά στοιχεία για τον εαυτό μου. Το 2009 νυμφεύθηκα την Ιωάννα Ορέστη Κουκουριτάκη (γένος μπρός Παναού) με πολιτικό γάμο και στις 22-2-2010 γεννήθηκε ο πρωτότοκος γιός μας, τον οποίο θα βαφτίσουμε Αθανάσιο. Έτσι, η αλληλουχία των ονομάτων Θεοδόσιος – Αθανάσιος θα συνεχιστεί για έκτη γενιά στον οίκο Παπαγιαννακόπουλων - Θεοδοσίου.

Ευχαριστώ την εξαδέλφη μου Τούλα Θεοδοσίου Λιάκα για τα σημαντικά γενεαλογικά στοιχεία και ονόματα που μου παρείχε.

Επικοινωνία: κινητό τηλέφωνο 6948922616, e-mail: t.theodossiou@gmail.com

Επιστημονικές δημοσιεύσεις

Άσκηση και Πνεύμα

Πάυλος Κ. Τούτουζας

Καθηγητής - Διευθυντής του Ελληνικού Ιδρύματος
Καρδιολογίας (ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.)

Η τακτική σωματική άσκηση ευρίσκεται εις την κορυφήν της πυραμίδας των παραγόντων, που σχετίζονται με την υγείαν, καθώς συμβάλλει εις την ομαλήν βιολογικήν ανάπτυξιν αλλά και εις την ολοκλήρωσιν των νοητικών και συναισθηματικών χαρακτηριστικών του προσώπου. Πληθώρα ερευνών αποδεικνύει τας ευεργετικές επιδράσεις της ασκήσεως σε βιολογικούς δείκτες και εις την πρόληψιν νοσημάτων φθοράς, ενώ είναι πολλά τα ερευνητικά δεδομένα, που καταδεικνύουν την θετικήν επίδρασιν της σωματικής ασκήσεως και εις γνωστικές λειτουργίας, όπως η μάθησις και η μνήμη. Συγκεκριμένα έχει τεκμηριωθεί, πλέον, η σχέσις της συστηματικής ασκήσεως με την διατήρησιν των νοηματικών λειτουργιών εις τους ηλικιωμένους, καθώς και η συμβολή της εις την μείωσιν του κινδύνου εμφανίσεως της νόσου Alzheimer. Η νοητική δυσλειτουργία εις την τρίτην ηλικίαν αποτελεί ένα σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας, δεδομένου ότι το ποσοστό των ηλικιωμένων και υπερηλικών αναμένεται να αυξηθή τα επόμενα χρόνια, λόγω της αυξήσεως του προσδόκιμου ζωής. Η βελτίωσις των γνωστικών λειτουργιών, ως αποτέλεσμα συστηματικής σωματικής ασκήσεως, ερμηνεύεται από την καλλιτέραν αιμάτωσιν του ιππόκαμπου, του τμήματος του εγκεφάλου, που είναι υπεύθυνον δια την μάθησιν και την μνήμη. (Αντ. Χριστοδούλου, M.Sc., Ph.D., Υπεύθυνος Αγωγής Υγείας).

Το αρχαίον ρητόν «νους υγιής εν σώματι υγιεί» επιβεβαιώνεται και εις τα παιδιά. Αρκετοί ερευνητές ηθέλησαν να εξετάσουν αν η αύξησις των ωρών φυσικής αγωγής εις το σχολείον επηρεάζει τις επιδόσεις των μαθητών εις τα υπόλοιπα μαθήματα του σχολικού προγράμματος.

Διεπιστώθη, λοιπόν, ότι παρ' όλων που οι ώρες της σχολικής φυσικής αγωγής πυξήθησαν εις βάρος των υπολοίπων μαθημάτων, οι μαθητές που ασκούσαν περισσότερον σημείωσαν παρόμοιες ή καλλίτερες επιδόσεις εις ειδικά τεστ γλωσσικών και μαθηματικών δεξιοτήτων, σε σχέσι με τους μαθητές, που ακολουθούσαν το κανονικό σχολικό πρόγραμμα. Σε παρόμοια συμπεράσματα κατέληξαν και έρευνες, που μελέτησαν την επίδρασιν των μαθητών. Σε μία έρευνα, που διεξήχθη εις τον Καναδά, απεδείχθη, ότι η καθημερινή σωματική δραστηριότητα και η προαγωγή υγιεινής διατροφικής συμπεριφοράς εις το σχολείον βελτίωσαν θεαματικά τις επιδόσεις των μαθητών. Οι μαθητές, που συμμετείχαν εις την συγκεκριμένην παρέμβασιν, παρουσίασαν πολύ μεγαλύτερη βελτίωσιν εις την γραφήν, την ανάγνωσιν και τα μαθηματικά, σε σχέσιν με τις αντίστοιχες επιδόσεις των μαθητών, που δε συμμετείχαν εις το πρόγραμμα. Εις την προαναφερθείσαν μελέτην ανεφέρθη επίσης, πως μειώθηκαν οι καβγάδες και οι απουσίες εις τα σχολεία της παρεμβάσεως. Αρκετές έρευνες έδειξαν, πως η αύξησις των ωρών της σχολικής φυσικής αγωγής είχε ευνοϊκήν επίδρασιν και εις την συμπεριφοράν των μαθητών μέσα εις την τάξιν. Επιπλέον κοινό εύρημα σε πολλές έρευνες αποτελεί η θετική συσχέτισις της σχολικής φυσικής αγωγής ή και της εξωσχολικής φυσικής δραστηριότητος με την βελτίωσιν της αυτοεκτιμήσεως, της διαθέσεως και της αντιμετώπισεως του άγχους, μία συσχέτισις, που μπορεί να συμβάλλη σημαντικά εις την μείωσιν της σχολικής αποτυχίας και της πρόωρης εγκαταλείψεως της υποχρεωτικής εκπαιδεύσεως.

Αντιλαμβάνεται κανείς την καλήν σχέσιν σω-

ματικής ασκήσεως και νοπτικής αποδόσεως βάσει της έννοιας της πειθαρχίας. Είναι γεγονός, ότι η πειθαρχία αποτελεί πρώτη αρετή σε κάθε εργασία και, φυσικά, εις την παρακολούθησιν του μαθήματος μέσα εις την τάξιν. Και είναι αδύνατον να γίνη οποιαδήποτε, ακόμη και η απλούστερη σωματική άσκησις, χωρίς την θαυμαστήν πειθαρχίαν όλων των μυών, δεκάδων ή και εκατοντάδων εις το πρόσταγμα του εγκεφάλου. Θέλει απόλυτον πειθαρχίαν νός και σώματος ή το πότε, ποίοι μύες, πόση διάρκεια και σε πόσο βαθμό θα συσπώνται οι μεν, και θα χαλαρώνονται οι άλλοι, δια να επιτύχησιν μίαν καλήν επίκυψιν ή ως χορεύτρια να σταθήσιν επ' ολίγον όρθια εις τα δάκτυλα του ενός ποδιού με οριζόντια έκθεσιν των άνω άκρων. Το κέρδος, που έχει κάποιος αμέσως μετά την γυμναστικήν του από αυτήν την πειθαρχίαν είναι μεγάλο. Και ο ασκούμενος κατακλύζεται από μίαν αισιοδοξίαν, ότι θα είναι πιο αποτελεσματικός εις την εργασίαν της ημέρας, πνευματικήν ή χειρωνακτικήν.

Από πλευράς κυκλοφορικού συστήματος, με την σωματική άσκησιν έχεις μόνο οφέλη. Η κυκλοφορία του αίματος είναι καλλιτέρα σε όλο το σώμα, από τον εγκέφαλον μέχρι τα πόδια, τα κύτταρα λαμβάνουν περισσότερο οξυγόνον. Αυτά γίνονται με αντίστοιχη αύξησιν των καρδιακών παλμών, συχνά άνω των 100 κατά

λεπτόν και σχετική αύξησιν της πίεσεως π.χ. από 12 εις το 13-15 ή και περισσότερο. Εις τον υπερτασικόν η αύξησις της πίεσεως είναι μεγαλύτερη, εάν π.χ. υπό θεραπεία είναι εις το 13 μπορεί να φθάσιν 18 και 20. Αυτές οι αυξήσεις είναι μεγαλύτερες, όταν το πρόσωπον δεν γυμνάζεται και αποφασίζει να το κάνη. Τότε, την πρώτην, δεύτερην, τρίτην ημέρα της γυμναστικής το 20 του υπερτασικού αρχίζει σταδιακά να υποχωρή προς το 18, 17 ή και ολιγώτερον μετά από ολίγας εβδομάδας. Το σπουδαιότερον είναι ότι εις τον υπερτασικόν με τακτικήν άσκησιν η πίεσις σε ηρεμία, κατά την ανάπαυσιν και τον ύπνον, είναι χαμηλότερη από όσο ήταν πριν αρχίση να ασκείται. Την ίδιαν ευεργετικήν επίδρασιν της ασκήσεως έχει και ο διαβητικός, εάν με το φαγητόν του παίρνει τις ίδιες θερμίδας την ημέρα. Το σάκχαρο υποχωρεί και μάλιστα συνοδεύεται από ελάττωσιν των τριγλυκεριδίων. Επωφελής είναι και η επίδρασις της ασκήσεως εις την καλήν HDL χοληστερίνην, η οποία αυξάνεται εις το αίμα.

Τ' ανωτέρω είναι ωρισμένα από τα πιο αδρά στοιχεία με τα οποία είναι εδραιωμένη η θέση της ασκήσεως εις την διατήρησιν της καλής υγείας με χαρακτηριστικά: πειθαρχία, αγωνιστικότητα, διάθεσιν καλήν, αισιοδοξίαν εις πολλά έτη.

ΔΥΣΠΕΨΙΑ : ΠΩΣ ΝΑ ΤΗΝ ΞΕΠΕΡΑΣΕΤΕ

Τί πρέπει να προσέξουμε για να αποφύγουμε τα συμπτώματα και πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από αυτά.

Βαρυστομαχία, φούσκωμα, τάση προς εμετό και πολλές τύψεις για το γαστριμαργικό «όργιο» στο οποίο επιδοθήκαμε αυτές τις μέρες, να τι νιώθουμε οι περισσότεροι, αφού σπκωθούμε από το εορταστικό τραπέζι. Τι πρέπει όμως να προσέξουμε για να αποφύγουμε τα εν λόγω συμπτώματα και πώς μπορούμε να απαλλαγούμε από αυτά.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΣΠΕΨΙΑ

Πρόκειται για τον πόνο ή τη δυσφαγία που νιώθουμε στο μέσο και ανώτερο τμήμα της κοιλιάς αντίστοιχα προς το ύψος του στομάχου. Ο

πόνος είναι δυνατόν να επιμένει ή πιο σπάνια να αυξομειώνεται η έντασή του (υφέσεις-εξάρσεις). Η δυσπεψία αφορά σε όλες τις ηλικίες (ένα στα τέσσερα άτομα εμφανίζει δυσπεψία κάποια στιγμή στη ζωή του), ενώ άνδρες και γυναίκες παρουσιάζουν με την ίδια συχνότητα αυτά τα συμπτώματα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ

- Πόνος στο στομάχι σαν βάρος ή κάψιμο.
- Φούσκωμα στο στομάχι (αίσθημα πληρότητας).

- Αίσθημα καψίματος στο στήθος (νοιώθεις το περιεχόμενο του στομάχου να επιστρέφει στον οισοφάγο).
- Ναυτία
- Εμετός
- Ερυγές (κοινώς ρεψίματα)

Τί προκαλεί δυσπεψία:

Η δυσπεψία συνήθως σχετίζεται με ερεθισμό του στομάχου (πεπτικό έλκος ή γαστρίτιδα) ή του οισοφάγου, όταν συνυπάρχει γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση (οπότε το όξινο γαστρικό υγρό εισέρχεται στον οισοφάγο και καταστρέφει το βλεννογόνο του). Πολλές φορές δυσπεπτικά ενοχλήματα ενδέχεται να οφείλονται σε λήψη κάποιων φαρμάκων, όπως τα αντιφλεγμονώδη, τα οποία καταστρέφουν το προστατευτικό στρώμα του στομάχου, ευνοώντας την ανάπτυξη ελκών. Ακόμα υπάρχουν πολλές άλλες ασθένειες γνωστές και άγνωστες στο ευρύ κοινό, που θα μπορούσαν να ευθύνονται για τα δυσπεπτικά ενοχλήματα όπως οι χολοκυστοπάθειες, οι παγκρεατίτιδες ή και οι όγκοι του γαστρεντερικού συστήματος, είναι όμως πίο σπάνιο η δυσπεψία να υποκρύπτει κάποια από αυτές.

Στις περισσότερες περιπτώσεις (σχεδόν 60% των περιστατικών) τα δυσπεπτικά ενοχλήματα δεν αποδίδονται σε κάποιο συγκεκριμένο αίτιο, επομένως πρόκειται για λειτουργική δυσπεψία.

ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Στην περίπτωση της δυσπεψίας, εφόσον τα συμπτώματα μοιάζουν με αυτά που συναντάμε στο πεπτικό έλκος και στη γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση, παίρνουμε φάρμακα, που είτε μειώνουν την οξύτητα του γαστρικού περιεχομένου είτε αυξάνουν την κινητικότητα του στομάχου.

Αντιόξινα: με αυτές τις ουσίες μειώνεται, λόγω των χημικών ιδιοτήτων τους, η οξύτητα των γαστρικών υγρών.

Ως εναλλακτική θεραπεία στα αντιόξινα, εάν δεν υπάρξει αποτέλεσμα, είναι δυνατόν να χορηγηθούν φάρμακα, που μειώνουν την οξύτητα του στομάχου αναστέλλοντας την παραγωγή του γαστρικού υγρού. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπου η εμφάνιση των συμπτωμάτων που μιμούνται το πεπτικό έλκος συνδυάζεται με την ύπαρξη του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού, εφαρμόζεται θεραπεία εκρίζωσης του μικροβίου.

Όταν τα συμπτώματα σχετίζονται με διαταραχή της κινητικότητας του πεπτικού (το στομάχι δεν μπορεί να προωθήσει την τροφή προς το έντερο, με αποτέλεσμα να διογκώνεται δημιουργώντας αίσθημα δυσφορίας εξ αιτίας της πίεσης του διαφράγματος) χρησιμοποιούνται φάρμακα, τα οποία αυξάνουν την κινητικότητα του (προκινητικά του πεπτικού συστήματος). Τα σημαντικότερα φάρμακα αυτής της κατηγορίας είναι η σιζαπρίδη και η δομπεριδόνη.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ

Επειδή είναι προτιμότερο να προλαμβάνετε από το να θεραπεύετε... εφαρμόστε τα παρακάτω μέτρα πρόληψης:

- Διακόψτε το κάπνισμα.
- Αποφύγετε τις τροφές που σας ενοχλούν στο στομάχι.
- Μειώστε όσο γίνεται το στρες.
- Εάν η δυσπεψία συνδυάζεται με γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση, μην ξαπλώνετε αμέσως μετά το φαγητό και ανυψώστε το προσκέφαλο του κρεβατιού σας.
- Συμβουλευτείτε το γιατρό σας, πριν πάρετε οποιαδήποτε φάρμακα.
- Αποφύγετε το «Λουκούλλεια γεύματα».

Πάνος Κόλλιας
Γιατρός Παθολόγος

Dr. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Ειδικός Νεφρολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Πατρών

Το Ιατρείο λειτουργεί:
Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή 18:00-20:30

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 275 ΤΗΛ. 2610 278.900
(2ος όροφος) ΠΑΤΡΑ ΚΙΝ: 6945 956.110

Ηλίας Θ. Κόλντηρης
Χειρουργός Οδοντίατρος

Α. Ηρακλείου 293, Ν. Ιωνία 14231
Τηλ. Ιατρείου: 210 27 99 780, Κινητό: 6944 44 75 30

Καλοήθης υπερπλασία του προστάτη ΚΥΠ

Η καλοήθης υπερπλασία του προστάτη (ΚΥΠ) είναι μια πάθηση με αυξημένες συνέπειες και επιπολασμό. Συνήθως προσβάλλει άνδρες άνω των 50 ετών και η συχνότητα της αυξάνεται με την ηλικία. Η ανάπτυξη της ΚΥΠ περιλαμβάνει την διόγκωση του προστάτη στην περιοχή που περιβάλλει την ουρήθρα πιέζοντάς την, με αποτέλεσμα την διαταραχή της φυσιολογικής λειτουργίας της ούρησης. Οι διαταραχές της ούρησης που προκύπτουν λόγω ΚΥΠ έχουν σημαντική επίπτωση στην ποιότητα ζωής των ασθενών. Τα συμπτώματα που προκύπτουν από την ΚΥΠ έχουν ως αποτέλεσμα την βαθμιαία απώλεια της φυσιολογικής λειτουργίας της ουροδόχου κύστης, που οδηγεί σε ατελή κένωση της. Τα συμπτώματα ποικίλουν από ασθενή σε ασθενή και κάθε ασθενής μπορεί να τα βιώνει με διαφορετικό τρόπο.

Τα συμπτώματα ταξινομούνται με τον ακόλουθο τρόπο:

ΕΡΕΘΙΣΤΙΚΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ:

είναι τα συμπτώματα που προέρχονται από τις μεταβολές που συμβαίνουν στην κύστη εξαιτίας της απόφραξης από τον προστάτη

1. Συχνουρία
2. Νυκτουρία
3. Επιτακτική ανάγκη για ούρηση
4. Επώδυνη ούρηση
5. Επιτακτική ακράτεια

ΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ:

προέρχονται από την απόφραξη της ουρήθρας λόγω της υπερπλασίας του προστάτη

1. Μείωση της ακτίνας της ούρησης
2. Καθυστέρηση στην έναρξη της ούρησης
3. Διακεκομμένη ροή ούρων
4. Απώλεια ούρων
5. Μειωμένη ποσότητα ούρων ανά ούρηση
6. Αίσθηση ατελούς κένωσης της κύστης
7. Άσκηση πίεσης για την έναρξη της ούρησης

Θεραπευτικός στόχος στην αντιμετώπιση της ΚΥΠ είναι ο έλεγχος των συμπτωμάτων καθόλο το 24ωρο.

Τα ερεθιστικά συμπτώματα είναι τα πιο ενοχλητικά για τους ασθενείς και επηρεάζουν σημαντικά την ποιότητα ζωής τους. Η νυκτουρία είναι το πιο ενοχλητικό σύμπτωμα που προκύπτει σε ασθενείς με ΚΥΠ, επηρεάζει αρνητικά την ποιότητα του ύπνου και κατ' επέκταση την ποιότητα ζωής των ασθενών.

Ο ύπνος είναι μία από τις βασικότερες ανάγκες του ανθρώπου.

Οι πρώτες 3 ώρες του ύπνου είναι σημαντικές διότι επιτυγχάνεται η σωματική ξεκούραση του ανθρώπου.

Η αύξηση των ωρών αδιατάρακτου ύπνου (HU3™)* μπορεί να δώσει την δυνατότητα στους ασθενείς να ολοκληρώσουν τις πρώτες ώρες του ύπνου χωρίς διαταραχή, χρόνος που μπορεί να εξασφαλίσει αναζωογονητικό ύπνο. Κατά συνέπεια η μέτρηση του HU3™* είναι ένα σημαντικό εργαλείο για την αξιολόγηση της ποιότητας του ύπνου.

Βελτίωση της ποιότητας του ύπνου οδηγεί σε βελτίωση της ποιότητας της ζωής, που είναι και ο θεραπευτικός στόχος στην αντιμετώπιση της ΚΥΠ.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την πάθηση, απευθυνθείτε στον γιατρό σας.

* HU3: Ώρες αδιατάρακτου ύπνου, ορίζουμε τις ώρες που μεσολαβούν από την κατάκλιση μέχρι την πρώτη αφύπνιση για ούρηση.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΙΑ ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ*

Του Κων. Σταθούλια
Επ. Σχολικού Συμβούλου

ΟΡΙΣΜΟΣ ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ

Πρόκειται για πολλά υποσχόμενη καινούρια σχολική μονάδα όπου, κάτω από ευνοϊκές κι ευχάριστες προϋποθέσεις και κατάλληλες συνθήκες δυναμικής παρουσίας και αγαστής συνεργασίας όλων των μελών της σχολικής κοινότητας, οι μαθητές, καταλαμβάνοντας δικαιωματικά κεντρική θέση στη διδακτική-μαθησιακή διαδικασία, ζούνε σε κατάλληλα διαμορφωμένο περιβάλλον, όχι μόνο τις προμεσημβρινές ώρες της ημέρας, αλλά και τις μεσημβρινές και μεταμεσημβρινές, κατακτούν τις κάθε είδους μαθήσεις (γνωστικές, πρακτικές, κατασκευαστικές, επικοινωνιακές, κοινωνικές, αισθητικές, κριτικές, διαλεκτικές, επιστημονικές, πολιτιστικές κ.ά.) βιωματικά, διαδραστικά, συμμετοχικά, διερευνητικά, ανακαλυπτικά, ομαδοσυνεργατικά, ατομικά σύμφωνα με το δικό του ρυθμό ο καθένας και δημιουργικά και καλλιεργούν και διαμορφώνουν καλούς χαρακτήρες και ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Το Ολοήμερο σχολείο αποτελεί μια προκλητική εκπαιδευτική πρόταση και καινοτομία. Σε όλη του τη φιλοσοφία είναι σχολείο μαθητοκεντρικό. Οι μαθητές, ανεξάρτητα από το φύλο και την καταγωγή τους, τα φυλετικά, εθνοτικά, γλωσσικά, θρησκευτικά, κοινωνικά, μορφωτικά, πολιτισμικά και οικονομικά χαρακτηριστικά των οικογενειών τους, τοποθετούμενοι στο κέντρο του ενδιαφέροντος, παρωθούνται, ερεθίζονται, αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, ενεργοποιούνται, δραστηριοποιούνται, αποδίδουν και επιτυγχάνουν. Οι εκπαιδευτικοί και περισσότερο οι δάσκαλοι, μέσα από ευέλικτα διαθεματικά, διεπιστημονικά και δοκιμαστικά πολλές φορές σχέδια

ατομικής και συλλογικής δράσης, εναλλακτικές διδακτικές τακτικές, στρατηγικές και προσεγγίσεις, ασκούν ρόλο κυρίως παιδαγωγικό, καθοδηγητικό, συμβουλευτικό, διαμεσολαβητικό-παρεμβατικό, συνεργατικό, διορθωτικό, ανατροφοδοτικό και υποστηρικτικό στους μαθητές. Κεντρικός κατευθυντήριος άξονας των επιδιώξεων του είναι ο ποιοτικός μετασχηματισμός, η αυτονομία της σχολικής μονάδας και το άνοιγμα στην κοινωνία, ώστε αναδομημένη και αναβαθμισμένη ν' απαντήσει αποτελεσματικά στις σύγχρονες και μελλοντικές εκπαιδευτικές, κοινωνικές κ.ά. προκλήσεις και, με την καλλιέργεια γενικών και ειδικών γνώσεων, αξιών και στάσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων στους μαθητές, ν' αντιμετωπιστούν με επιτυχία δυσκολίες και προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας και οι πολλές και επιτακτικές απαιτήσεις της ζωής. Το Ολοήμερο είναι σχολείο ζωής.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ

Το Ολοήμερο, πολύ πριν από εμάς, προβληματίσει έντονα και σοβαρά αρκετές χώρες και στη συνέχεια θεσμοθετήθηκε και λειτούργησε με επιτυχία στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ιαπωνία. Στη χώρα μας θεσμοθετήθηκε με το Ν.2525/1997. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν γίνει αρκετά για την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία του. Λειτουργούν ήδη στην Ελληνική Επικράτεια, για τρίτη συνεχή σχολική χρονιά, 28 Ολοήμερα σχολεία με πιλοτικά προγράμματα και στις περισσότερες σχολικές μονάδες Ολοήμερα τμήματα ή τμήματα Διευρυμένου ωραρίου. Η προσφορά του, όπου εφαρμόζεται, αρχίζει ν' αποδίδει. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι, περισσότερο από κάθε άλλον, εμείς οι εκπαιδευτικοί με τις πολλές ευαισθησίες στο χώρο και στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, είμαστε, όσο επιθυμούμε, ενημερωμένοι και ευχαριστημένοι. Κάτι τέτοιο δεν έχει επιτευχθεί. Και βέβαια προσδοκούμε πολλά περισσότερα.

* Το θέμα αποτέλεσε αντικείμενο εισήγησής μου σε επιμορφωτική-ενημερωτική ημερίδα των στελεχών της Δημοτικής Εκπαίδευσης (Σχολικών Συμβούλων, Προϊσταμένων Διεύθυνσης και Γραφείων Εκπαίδευσης και Διευθυντών όλων των σχολικών μονάδων) Δυτικής Αττικής, στις 17 Οκτωβρίου 2001. Επειδή επικαιρικά σχετίζεται άμεσα, κύρια και αποκλειστικά με πρόσφατη γενναία απόφαση του Υπουργείου Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων να προγραμματίσει-προετοιμάσει τη λειτουργία 800 Ολοήμερων Δημοτικών Σχολείων, τα οποία εφαρμόζουν ήδη, από τις αρχές του τρέχοντος σχολικού έτους 2010-2011, ενιαίο αναμορφωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα, με προοπτική να περάσουμε ως χώρα, σταδιακά, από το σημερινό σχολείο, στο ποιοτικά αναβαθμισμένο και περισσότερο αποτελεσματικό Νέο Σχολείο, αποκτά ιδιαίτερης σημασίας βαρύτητα και εξαιρετικό ενδιαφέρον για γονείς, μαθητές, εκπαιδευτικούς και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και δημοσιεύεται στο περιοδικό μας.

Ο προβληματισμός του Ολοήμερου, που είναι συνεχής, προέκυψε περισσότερο από την αναζήτηση και ανεύρεση τρόπων, χρόνου και μέσων τέτοιων, ώστε:

- Να διασφαλίζεται η παροχή ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών και η ισότιμη πρόσβαση και συμμετοχή στην απόκτηση γνώσεων και πληροφοριών απ' όλα τα παιδιά.

- Να εμπλουτιστεί το πρόγραμμα του δημόσιου σχολείου με μαθησιακά αντικείμενα, που προσφέρονται προς πώληση στους μαθητές, στον ελεύθερο απογευματινό χρόνο τους, από την ιδιωτική εκπαιδευτική αγορά.

- Να οργανωθεί ένα ιδιαίτερα ελκυστικό και ευχάριστο σχολικό περιβάλλον, για τον επιπλέον χρόνο, αφού η παραμονή των παιδιών στο σχολείο επιμηκύνεται.

- Να αυτονομηθεί η σημερινή σχολική μονάδα στην οργάνωση και στη λειτουργία της, ώστε να γίνει ο πυρήνας, όπου θ' ασκούνται, με αυτόνομα προγράμματα, οι δράσεις για την ανάπτυξη όλων των πτυχών της παιδικής προσωπικότητας, την καλλιέργεια της ευθύνης και της συνεργασίας και τη σφυρηλάτση της συνοχής μεταξύ των μαθητών.

- Να εξασφαλίζεται μεγαλύτερη άνεση χρόνου για αποδοτικότερη αναστροφή μαθητών και σχολείου, περισσότερη προπονητική άσκηση και προετοιμασία, ασφαλέστερη εμπέδωση και μεταφορά των νέων μαθήσεων σε άλλες γνωστικές περιοχές.

- Να δοθεί, στο ωρολόγιο εβδομαδιαίο πρόγραμμα λειτουργίας, δυνατότητα ευκαμψίας για την πιθανή μελλοντική αύξηση των διδακτικών ωρών κάποιων αντικειμένων-μαθημάτων του προγράμματος σπουδών και συνολικά, ώστε να εξαντλείται η προβλεπόμενη διδακτέα ύλη και να κατακτιούνται και διατηρούνται καλύτερα οι γνώσεις.

- Να γίνουν πιο εύκολα προσεγγίσιμες και προσπελάσιμες, από το σχολείο και τους μαθητές, οι νέες εκπαιδευτικές και άλλες τεχνολογίες και η κοινωνία της πληροφορίας.

- Να καλυφθούν κοινωνικές, εργασιακές, οικονομικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές ανάγκες της οικογένειας.

- Να καταστεί το σχολείο φορέας πολιτισμού, να κυριαρχήσει ο πολιτισμός στο σχολείο, ν' ασκείται αγωγή μέσω του πολιτισμού και να διαφυλάσσονται, αναδεικνύονται, προβάλλονται και μεταλαμπαδεύονται οι πολιτιστικές αξίες.

Ο προβληματισμός του Ολοήμερου συνιστά μια καινούρια ριζική αλλαγή στην αντίληψη για τη δομή, το ρόλο και τη λειτουργία του σχολείου και απαγορεύει τη σκοπο-στοχοθεσία του.

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Οι όροι σκοπός και στόχος είναι δηλωτικοί της ίδιας σημασίας. Στην εισήγηση, όμως, αυτή για λόγους διδακτικής κυρίως δεοντολογίας, τους δίνεται μια σχετική και

συμβατική διάκριση και διαστολή. Ο πρώτος συνιστά επίσημη προγραμματική ανακοίνωση και αποκτά έννοια γενικής πρόθεσης, ακαθόριστης ίσως έκβασης, ενώ ο δεύτερος εξειδικευμένη και μέσα από συγκεκριμένο πρόγραμμα και σχεδιασμό δράσης επιδίωξη, με αποτέλεσμα επακριβώς καθορισμένο και μετρήσιμο, ώστε να μπορεί να ελεγχθεί η επιτυχία του. Η σχετικότητα της διάκρισης έχει την έννοια ότι ένας στόχος, σε σχέση με κάποιον άλλο που είναι πιο ειδικός, μπορεί να θεωρηθεί σκοπός και κάποιος σκοπός, σε σχέση με άλλον πιο γενικό, να θεωρηθεί στόχος.

Γενικός σκοπός

Στο κείμενο των διατάξεων του άρθρου Ι, παραγρ. Ι του Ν.1566/85 για τη «Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις», αναγράφεται με σαφήνεια ότι η εκπαίδευση στο σχολείο και κατά συνέπεια και το Ολοήμερο έχει ως διαχρονικό σκοπό «να συμβάλει στην ολόπλευρη, αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των διανοητικών και ψυχοπνευματικών δυνάμεων των μαθητών, ώστε, ανεξάρτητα από φύλο και καταγωγή, να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά».

Ειδικότεροι σκοποί

Η εκπαίδευση - το σχολείο, πιο αναλυτικά και πάντα μέσα στα πλαίσια του γενικού σκοπού, επιδιώκει ειδικότερα (άρθρα Ι και 4 Ν. 1566/85) να υποβοηθηθούν οι μαθητές, ώστε:

- Να γίνονται ελεύθεροι, υπεύθυνοι και δημοκρατικοί πολίτες.

- Να εμπνέονται από αγάπη στον άνθρωπο, τη ζωή, την εργασία και το περιβάλλον.

- Να διακατέχονται από πίστη στην πατρίδα και τη γνήσια ορθόδοξη χριστιανική παράδοση.

- Να υπερασπίζονται την εθνική ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

- Να καλλιεργούν και αναπτύσσουν αρμονικά το πνεύμα και το σώμα, τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά τους.

- Να εξοικειώνονται με τις πθικές, εθνικές, ανθρωπιστικές κ.ά. αξίες και να τις σέβονται.

- Να διαφυλάσσουν, αξιοποιούν, προάγουν και μεταλαμπαδεύουν τ' αγαθά του πολιτισμού.

- Να αποκτούν την ικανότητα της ορθής χρήσης του προφορικού και γραπτού λόγου, κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση.

- Να συνειδητοποιούν την κοινωνική αξία και ισοτιμία της πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας.

- Να κατακτούν γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες, ευμενείς διαθέσεις και καλές συνήθειες.

- Να αναπτύσσουν κριτική και δημιουργική σκέψη, φαντασία και αντίληψη συλλογικής προσπάθειας.
- Να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, να συνεργάζονται και να συντελούν στην οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας και στην πρόοδο του κοινωνικού συνόλου.
- Να κατανοούν τη σημασία της επιστήμης, της τεχνολογίας και της τέχνης και να εκτιμούν τα έργα της.
- Να αναπτύσσουν πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους λαούς της γης και να προσβλέπουν σ' έναν κόσμο καλύτερο, δίκαιο και ειρηνικό.

Στόχοι

Το Ολόημερο θέτει εξειδικευμένους στόχους με προκαθορισμένο αποτέλεσμα, που μπορούν να επιμεριστούν σε εκπαιδευτικούς-μορφωτικούς και κοινωνικούς-πολιτιστικούς.

Εκπαιδευτικοί - Μορφωτικοί

- Δικαιωματική κατάληψη, από τους μαθητές, του κέντρου του γενικού ενδιαφέροντος, κάθε προγράμματος δράσης και της σχολικής ζωής.
- Επαναπροσδιορισμός, σε νέες βάσεις, του γενικώς και ειδικώς διδάσκειν, με ανανέωση των διδακτικών μεθόδων διδασκαλίας και μάθησης, οι οποίες από τις συνθησιμένες παραδοσιακές-μετωπικές γίνονται κατεξοχήν βιωματικές, ομαδοσυνεργατικές, διερευνητικές, ανακαλυπτικές, ολιστικές, διαδραστικές, ευχάριστες και αποτελεσματικές (π.χ. μέθοδος σχεδίων εργασίας-project).
- Προσέγγιση της καινούριας γνώσης επικοινωνιακά, διαθεματικά, διεπιστημονικά.
- Εμπλουτισμός του προγράμματος σπουδών με επιπρόσθετα γνωστικά αντικείμενα και δημιουργικές δραστηριότητες και εισροή πολιτιστικών στοιχείων περιθωριοποιημένων και παραγκωνισμένων στο σημερινό σχολείο (θέατρο, μουσική, εικαστικά, λογοτεχνικά κείμενα, καλλιεργημένη αισθητική, χορός, τέχνες, γιορτές, πολιτιστικές εκδηλώσεις κ.λπ.).
- Ολοκλήρωση της μαθησιακής διαδικασίας μέσα στα πλαίσια του σχολικού προγράμματος και ωραρίου.
- Επιμελημένη προετοιμασία, μέσα στο σχολείο, για το σχολείο της επόμενης ημέρας.
- Συστηματική και αποτελεσματική λειτουργία της σχολικής βιβλιοθήκης και του αναγνωστηρίου.
- Άσκηση και ενδυνάμωση της φαντασίας, της μνήμης, της κριτικής και της δημιουργικής σκέψης.
- Ενίσχυση της σαφήνειας και της ακριβολογίας στην έκφραση, της ορθότητας στο λόγο και του γλωσσικού δυναμισμού..
- Απόκτηση και καλλιέργεια συνέπειας, ειλικρίνειας, ανθρωπιάς, υπευθυνότητας, δεξιοτήτων, πρωτοβουλιών, ετοιμότητας, αποφασιστικότητας, τάσεων, στάσεων, ιδανικών, ηθικών και άλλων αξιών και ικανοτήτων επαγγελματικής αποκατάστασης.

- Εκδήλωση ενδιαφέροντος για τη γνώση. Ευχαρίστηση και ξεκούραστη ενεργητική συμμετοχή των μαθητών στην κατάκτηση του καινούριου και υποβοηθήσει τους, ώστε να μαθαίνουν πώς να μαθαίνουν από μόνοι τους και να κατακτούν γνώσεις σκεπτόμενοι, παίζοντας, διερευνώντας, δοκιμάζοντας, πράττοντας, δημιουργώντας και δραστηριοποιώντας το νου, το χέρι και την καρδιά.
- Ανάπτυξη συναισθηματική συνάμα και νοητική (αυτογνωσία, αυτοαντίληψη, αυτοέλεγχος, αυτοκριτική, ευσυνειδησία, επιτυχής επικοινωνία, ικανότητα διάγνωσης των συναισθημάτων των άλλων και σωστή αντιμετώπισή τους, επίλυση προβληματικών κ.ά. καταστάσεων κ.λπ.) των μαθητών, αισθημάτων αυτάρκειας, αυτοτέλειας και αυτονομίας και της ικανότητας για αυτοπροστασία.
- Αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των παιδιών μέσα σε περιβάλλον χαράς, ψυχαγωγίας, ευχάριστης και δημιουργικής απασχόλησης, φυσικής αγωγής και άθλησης και άλλες σπουδαίες παιδεύσεις και ελκυστικότερες μαθήσεις.
- Εξοικείωση, συνοχή και περαιτέρω δραστηριοποίηση των μαθητών με την από κοινού σίτιση και εστίαση, την ανάληψη πρωτοβουλιών και την ανάπτυξη αυτενέργειας.
- Εξασφάλιση χωροχρόνου, στο πρόγραμμα, για αυθόρμητη εκδήλωση και ικανοποίηση των μαθητικών ενδιαφερόντων.
- Σύνδεση της σχολικής γνώσης με τα μαθητικά ενδιαφέροντα και τη ζωή.
- Άρση του διαχωρισμού μεταξύ ακαδημαϊκών και μη ακαδημαϊκών μαθημάτων.
- Συχνότερη-πυκνότερη συνεργασία εκπαιδευτικών και μαθητών και των μαθητών μεταξύ τους.
- Καταπολέμηση της άνησης πρόσβασης στην εκπαιδευτική διαδικασία, της σχολικής αποτυχίας, των σχολικών φόβων και του άγχους μαθητών και γονιών.
- Ελαχιστοποίηση ή και εκμηδένιση των απουσιών.
- Διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου.

Κοινωνικοί - Πολιτιστικοί

- Διασφάλιση των ίσων εκπαιδευτικών ευκαιριών για όλα τα παιδιά.
- Απόληψη των εκπαιδευτικών ανισοτήτων και καταπολέμηση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και του κοινωνικού αποκλεισμού.
- Δημιουργία περιβάλλοντος ασφάλειας και υπεύθυνης επίβλεψης των μαθητών στον ελεύθερο χρόνο τους, μέσα από διάδραση και δημιουργική απασχόληση.
- Υποβοήθηση των μαθητών να γνωρίσουν καλύτερα τον εαυτό τους, να περάσουν από το εγώ στο εμείς, στο εσύ και στο άλλος και να κοινωνικοποιηθούν, να ενταχθούν σε ομάδες, να προσαρμοστούν ομαλά και απρόσκοπτα στον κοινωνικό τους περίγυρο και στο περιβάλλον, να καλλιεργήσουν ουσιαστικές διαπροσωπικές

και διανθρώπινες σχέσεις και προσαρμοστικότητα, να δημιουργήσουν διασυνδέσεις, ν' αναπτύξουν συνεργασίες και δεσμούς φιλίας και αλληλεγγύης μεταξύ τους, να κατανοήσουν τη σημασία του ανθρωπισμού, της εργασίας-εργατικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης για τη ζωή, να συνειδητοποιήσουν ότι ως μέλη μικρών ή μεγάλων κοινωνικών ομάδων έχουν υποχρεώσεις απέναντι στους άλλους και στο κοινωνικό σύνολο και ν' αναπτυχθούν κοινωνικά.

- Ανετότερη εκμάθηση της γλώσσας μέσα από πραγματικές γλωσσικές πράξεις, τη φιλοσοφία, την ιστορία, εκλεκτά λογοτεχνικά κείμενα, την πνευματική, καλλιτεχνική και λαϊκή παράδοση και την πολιτιστική κληρονομιά.

- Μελέτη σε βάθος και αισθητική απόλαυση λογοτεχνικών αριστουργημάτων και άλλων κειμένων-βιβλίων και καλλιέργεια της βιβλιαγάπης και φιλιαναγνωσίας.

- Έκδοση μαθητικών εφημερίδων, περιοδικών και παρεμφερών εντύπων.

- Δημιουργία ευκαιριών για εφαρμογή πολιτιστικών και διαπολιτισμικών προγραμμάτων, μύηση στον εθνικό μας πολιτισμό και το δημοκρατικό ιδεώδες, άσκηση αγωγής δια του πολιτισμού, πολιτιστικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις (θέατρο, μουσική, χοροί, σκυταλοδρομία ανάγνωσης κ.λπ.), πολιτιστικές ανταλλαγές, εκθέσεις έργων τέχνης, ιστορική, πολιτιστική και εθνική αυτο-

γνωσία και παροχή κινήτρων για δημιουργία, από τους ίδιους τους μαθητές, πολιτιστικών αξιών.

- Κατάλληλες συνθήκες για διατήρηση, ανάδειξη, προβολή και μεταλαμπάδευση του πολιτισμού στους επερχόμενους και για ποιοτικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

- Δυνατότητα συνυπολογισμού, στα προγράμματα δράσης, των ενδιαφερόντων των παιδιών και των προτιμήσεων των γονιών και των εκπαιδευτικών.

- Αποδυνάμωση της παραπαιδείας και ανακούφιση στα οικονομικά της οικογένειας.

- Ουσιαστικότερη συνεργασία εκπαιδευτικών και γονέων, σχολείου και οικογένειας και δραστική κινητοποίηση των ίδιων των γονιών, των συλλόγων και ενώσεων τους και της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε να λύνονται προβλήματα και το σχολείο να παίρνει θέση στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των τοπικών κοινωνιών και ν' ανοίγει στην κοινωνία και στον πολιτισμό.

- Σύσταση νέων θέσεων εργασίας για πολλούς εκπαιδευτικούς, ειδικούς επιστήμονες, διοικητικούς υπαλλήλους, βοηθητικό κ.ά. προσωπικό.

- Πρόληψη της παιδικής παραβατικότητας.

- Περιορισμός των κινδύνων από τροχαία ατυχήματα με θύματα μαθητές.

- Πιθανή συρρίκνωση της υπογεννητικότητας.

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΛΗ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΚΡΑΤΑΣ

Αποτίοντας τον ελάχιστο οφειλόμενο φόρο τιμής, στους προγόνους μας αγωνιστές της Εθνικής μας παλιγγενεσίας, με την ευκαιρία του φετινού εορτασμού της Εθνικής μας Επανάστασης του 1821, γράφω τις παρακάτω αράδες, αναφερόμενος στην «Μάχη της Ακράτας»!

Η «Μάχη της Ακράτας», δεν είναι μια από τις πιο γνωστές και μεγάλες μάχες, που έδωσαν οι πρόγονοί μας, κατά τη διάρκεια της Εθνικής μας Επανάστασης, αλλά έχει ιδιαίτερη ιστορική αξία για το Χωριό μας, τα Φίλια Καλαβρύτων και γενικά για όλους τους Καλαβρυτινούς αγωνιστές, γιατί σ' αυτήν έλαβαν μέρος, μόνον Κα-

λαβρυτινοί κι ελάχιστοι Κορίνθιοι!

Εάν παρατηρήσουμε τις βιογραφικές σημειώσεις του αείμνηστου Θ. Αργυρόπουλου, που υπάρχουν στο έργο του «Ιστορία των Φιλίων κ.λπ.», οι οποίες αναφέρονται στους Φιλαίους αγωνιστές, θα διαπιστώσουμε ότι, σχεδόν όλοι αυτοί, εκτός από τις άλλες μάχες, έλαβαν μέρος και στη «Μάχη της Ακράτας»!!!

Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να επαναλάβω ότι, παραπάνω από 120 Φιλαίοι αγωνιστές, έλαβαν μέρος στις διάφορες μάχες της Εθνικής μας Επανάστασης και μάλιστα, αναλογικά, ήσαν περισσότεροι απ' όλα τα γύρω Χωριά των Καλαβρύτων και ειδικότερα της Κατσάνας, καίτοι μερικά απ' αυτά, ήσαν πολυπληθέστερα απ' το Χωριό μας!!!

Χωρίς την πρόπευσα σεμνότητα, αλλά και με

“Ματιές στα ψιλά της Ιστορίας”

Γιάννη Α. Παπαρρηγόπουλου

άκρα υπερηφάνεια, μπαίνω στον πειρασμό, να σας αναφέρω ότι, ανάμεσα στους πάμπολλους παραπάνω Φιλαίους αγωνιστές, που έλαβαν μέρος και στην παραπάνω «Μάχη της Ακράτας», ήταν και ο πρόγονός μου: Γιάννης ή Γιάννος Παπαρρηγόπουλος, ως «μπουλουξής», δηλαδή ως υπαξιωματικός ομαδάρχης, επί κεφαλής μπουλουκιού, δηλαδή ομάδας, όπως αυτό προκύπτει από το, από 16 Νοεμβρίου 1846 σχετικό πιστοποιητικό του στρατηγού του Αγώνα του 1821 Βασιλείου Πετιμεζά, που είναι δημοσιευμένο στη σελίδα 96, του παραπάνω έργου του Θ. Αργυρόπουλου!

Όπως γνωρίζουμε, από τις σελίδες της Ιστορίας μας, μετά την άλωση της Τριπολιτσάς, τον μήνα Σεπτέμβριο του 1821 και επειδή ακολούθησαν και άλλες επιτυχίες και στην ξηρά και στη θάλασσα, των επαναστατημένων Ελλήνων, ο Σουλτάνος θύμωσε και... ρούτζωσε πολύ, κατά των Γκιαούρηδων, που είχαν το θράσος, να σπκώσουν κεφάλι, κατά της κραταιάς Οθωμανικής αυτοκρατορίας του και αντί να πιεί καμιά... μπότσα ζυδάκι, για να του περάσει, πρόσταξε να ετοιμαστεί μια μεγάλη στρατιά και μια μεγάλη ναυτική δύναμη του Τουρκικού στόλου και... αμέτι-μουχαμέτι, να ροβολήσει κατά κάτω και να πνίξει στο αίμα του «άπιστους» Γκιαούρηδες και να σβήσει τη φλόγα της Ελληνικής Επανάστασης!

Πραγματικά η στρατιά που ετοίμασαν οι Τούρκοι, για τον παραπάνω σκοπό, ήταν τεράστια και η μεγαλύτερη που είχε αποστείλει ο Σουλτάνος μέχρι τότε, κατά των Επαναστατημένων Ελλήνων, αποτελούμενη από 24.000 πεζικό και 6.000 ιππικό!

Για να φανταστείτε το μέγεθος της παραπάνω στρατιάς των Τούρκων, θα σας αναφέρω αυτά που είπε ο Τούρκος γιατρός του Χουρσίτ πασά, στον Άγγλο στρατιωτικό, ιστορικό και αρχαιολόγο Γουλιέλμο Ληκ (Leake 1777-1860), ο οποίος και τότε και αργότερα περιώδευσε ολόκληρη την Ελλάδα κι έγραψε μάλιστα γι' αυτήν διάφορα έργα, όπως «Τοπογραφία των Αθηνών» το 1821, «Περιήγησις εις Β. Ελλάδα», «Περιήγησις εις την Πελοπόννησον», «Πελοποννησιακά» το 1830 και άλλα!!!

Ο παραπάνω Τούρκος γιατρός του Χουρσίτ πασά, που τότε ήταν στη Λάρισα, είπε στον παραπάνω Άγγλο Ληκ ότι: «Τις εφοδιοπομπές της παραπάνω στρατιάς τις μετέφεραν 30.000 μουλάρια και 500 καμήλες και χρειάστηκαν

πέντε (5) ημέρες, για να περάσουν το γεφύρι της Αλαμάνας»!!!

Σαρασκέρης, δηλαδή αρχιστράτηγος της τεράστιας αυτής στρατιάς, ευτυχώς για τους Έλληνες επαναστάτες, δεν διορίστηκε ο άξιος και γνωστός μας Χουρσίτ πασάς, ο νικητής του Αλή πασά των Ιωαννίνων, γιατί ήταν υπό δυσμένεια από τον Σουλτάνο, αλλά ο Μαχμούτ πασάς της Δράμας, ο γνωστότατος σε όλους μας Δράμαλης, ο οποίος τότε ήταν 40 χρονών μόνον και γιος του πάμπλουτου Χαλίλ Μπέη της Δράμας, αλλά φαντασμένος, αλαζόνας και αιθεροβάμονας, δηλαδή υπερφίαλος και... κουφιοκέφαλος!!!

Ο Δράμαλης, είχε μεγάλη ιδέα για τον εαυτόν του και για την στρατηγική του ικανότητα και ευφυΐα κι ενόμιζε ότι θα έκανε έναν απλό στρατιωτικό περίπατο μέχρι τον Μοριά και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα, θα έσβηνε εντελώς κι εύκολα την Ελληνική Επανάσταση!

Κατά την ταπεινή μου γνώμη, θα τα κατάφερνε, όχι λόγω της στρατηγικής του ικανότητας κι ευφυΐας, αλλά λόγω του τρόμου που προξενούσε η θέα της τεράστιας στρατιάς του, εάν δεν είχε την ατυχία να πέσει πάνω σ' έναν γερόλυκο, που τον έλεγαν Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη, ο οποίος τότε επειδή ήταν 52 χρονών, τον έλεγαν και «Γέρο του Μοριά»!!!

Πάντως, οι πρώτες δείξεις συνηγορούσαν στο ότι, η κατάπιξη στο αίμα της Ελληνικής Επανάστασης, θα ήταν μια απλή υπόθεση για τον Δράμαλη, γιατί μέσα σε δέκα (10) μόνον μέρες, κατόρθωσε με την παραπάνω στρατιά του, να διανύσει 340 χιλιόμετρα, και από το γεφύρι της Αλαμάνας, να φτάσει στην Κόρινθο, εντελώς ανεμπόδιστος κι αντουφέκιστος!!!

Τα μέλη της Ελληνικής Επαναστατικής Κυβέρνησης, των Κουντουριώτηδων και του Κωλέττη, μόλις έμαθαν για τον ερχομό της παραπάνω στρατιάς του Δράμαλη, τα έπιασε τέτοιος πανικός και τέτοιο... τσιριπιτό, που με... χεσμένα σώβρακα, έτρεξαν «πατείς με – πατώ σε», να μπουέ στα καράβια για να γλιτώσουν!!!

Ο αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Αθανάσιος Κανακάρης από την Πάτρα, πρόσταξε: «Να σωθούν τα Αρχεία της Κυβέρνησης πάση θυσία!», για να δώσει αφορμή σε κάποιον της συνοδείας του να ειπεί: «Εδώ χάνονται οι Έλληνες κι αυτός Αρχεία θέλει!»!!!

Ο Κανακάρης που τον άκουσε του είπε: «Ας χαθούν οι Έλληνες τα Αρχεία να γλιτώσουν!»!!!

Ένας Υδραίος που άκουσε τα παραπάνω λό-

για του Κανακάρη, εσημείωσε στα «Αρχαία της Ύδρας»: «Τούτο το έμαθαν οι Έλληνες τότε και εσιχάθησαν τους πολιτικούς!»!!!

Με την Κυβέρνηση άφαντη και με τον Δράμαλη να προελαύνει εντελώς ανεμπόδιτος κι αντουφέκιστος, φόβος, πανικός και τρόμος κατέλαβε τον κοσμάκη, που με το φρόνημά του καταής, έτρεχε αλλόφρονas να κρυφτεί στα δάση και στις σπηλιές, όπως το συνήθιζε άλλωστε σε τέτοιες περιπτώσεις!!!

Στη Ρούμελη, απ' όπου κατέβαινε ο Δράμαλης με την στρατιά του, υπήρχε πλήρης παράλυση και κανένας Έλληνας οπλαρχηγός και καπετάνιος, δεν έριξε ούτε μία ντουφεκιά και μόνον ο Οδυσσέας Ανδρούτσος και ο Νικήτας Σταματελόπουλος, ο ονομαζόμενος και Νικηταράς ο Τουρκοφάγος, που εκείνον τον καιρό βρέθηκε στη Ρούμελη και κοντά στον Οδυσσέα, με τους λιγοστούς συντρόφους τους, ακολουθούσαν τη στρατιά αυτή, με σκοπό να τη χτυπήσουν πισώπλατα, στα «Μεγάλα Δερβένια» και στις «Κλεισούρες» των Μεγάρων, όπου λογάριάζαν ότι θα τα φύλαγαν από μπροστά άλλοι Έλληνες αγωνιστές!!!

Όμως τα παραπάνω «Δερβένια» και τις «Κλεισούρες» των Μεγάρων, ο Δράμαλης τις βρήκε εντελώς αφύλαχτες και εντελώς ανενόχλητος έφτασε στην Κόρινθο!!!

Μετά απ' αυτό, ο Νικηταράς έφυγε για τους Μύλους του Άργους, αφού πήρε μαζί του μια λιγόλογη γραφή του Οδυσσέα Ανδρούτσου, για τους οπλαρχηγούς, τους καπεταναίους και τους προεστούς του Μοριά, που τους έλεγε τα εξής: «Σας στέλνω 30.000 Τούρκους, για να... μοινοιάσετε! Κάμετέ τους ό,τι θέλετε! Εγώ υπόσχομαι να μην αφήσω να περάσουν άλλοι και παίρνω πάνω μου τον σαρασκέρ Χουρσίτ πασά»!!!

Ο Οδυσσέας ήταν παλικάρι και κράτησε τον λόγο του, άσχετα εάν αργότερα, οι πολιτικοί έβαλαν τον λιγόμυαλο και τσιράκι τους, τον Γιάννη Γκούρα, που παλιά ήταν και πρωτοπαλικαρό του, να τον φουρκίσει, πάνω στην Ακρόπολη των Αθηνών!!!

Πραγματικά καμμία εφοδιοπομπή του Χουρσίτ πασά δεν πέρασε προς τον Δράμαλη κι αυτό οφείλονταν στους Ρουμελιώτες οπλαρχηγούς και καπεταναίους και ιδίως στον Οδυσσέα Ανδρούτσο! Ο Γιάννης Μακρυγιάννης σχετικά με αυτό έγραψε στα «Απομνημονεύματά» του: «Τους ζαιρέδες όπου θάμπαζαν οι Τούρκοι, τους σκότωναν εις τα στενά και δεν πήγαν οι

ζαιρέδες εις την Πελοπόννησο και χάθει ο Δράμαλης»!!!

Όμως το «χάσιμο», δηλαδή η πανωλεθρία και η περιβόητη «νίλα» του Δράμαλη, δεν οφείλονταν μόνον στον παραπάνω ουσιώδη λόγο, αλλά και στο δικό του λάθος, να μην ακούσει την ορθή πρόταση του Γιουσούφ Σερεσλί πασά της Πάτρας, που έκανε στον Δράμαλη, στο πολεμικό συμβούλιο της Κορίνθου, να του δώσει τη μισή στρατιωτική δύναμη της στρατιάς σ' αυτόν και με τις στρατιωτικές δυνάμεις της Πάτρας να εκστρατεύσει, κατά της Τριπολιτσάς και ο ίδιος ο Δράμαλης, με τον υπόλοιπο στρατό του, να εκστρατεύσει κατά του Άργους και αφού θα σκόρπιζε τους Έλληνες επαναστάτες που πολιορκούσαν τ' Ανάπλι, ύστερα να τράβαγε κι αυτός στην Τριπολιτσά, όπου και θα σμίγανε όλα τα τούρκικα ασκέρια που ήταν τότε, στον Μοριά!!!

Χωρίς αμφιβολία, όλοι οι παραπάνω λόγοι συμβάλανε στην πλήρη αποτυχία της εκστρατείας του Δράμαλη, αλλά ο κατ' εξοχήν και κύριος λόγος της αποτυχίας αυτής της εκστρατείας, ήταν η ιδιοφυΐα, η πανουργία και το κοφτερό μυαλό του Γέρου του Μοριά, του Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη, ο οποίος μέσα στη γενική σκοτεινιά και μαυρίλα των τραγικών εκείνων στιγμών, ορθώθηκε σαν φωτεινός φάρος και σαν άλλος Μωυσής, για να οδηγήσει τους καταπονημένους Έλληνες στη σωτηρία!!!

Ο Γέρος του Μοριά, ήταν ο μόνος από τους Μοραίτες οπλαρχηγούς, καπεταναίους και προεστούς, που κατάλαβε το τραγικό λάθος του Δράμαλη, να πάει και να «χωθεί» μέσα στην Αργολική πεδιάδα, με όλο εκείνο το λεφούσι των ανθρώπων και των χιλιάδων ζώων και μάλιστα μέσα στο κατακαλόκαιρο!!!

Ενώ η στρατιά του Δράμαλη είχε ξεκινήσει για την Αργολική πεδιάδα, ο Κολοκοτρώνης στις 8 Ιουλίου το πρωί βρισκόταν στην Τριπολιτσά κι έξω από την «Πόρτα των Καλαβρύτων» έβγαλε λόγο για να ενθουσιάσει τους δύο χιλιάδες Έλληνες αγωνιστές που είχε συγκεντρώσει!

Από εκεί φεύγει και στις 10 Ιουλίου, βρίσκεται στο χωριό «Αχλαδόκαμπος», μαζί με τους: Δ. Υψηλάντη, Πετρόμπεη, Παπαφλέσσα, Κρεββατά, Ευμορφόπουλο, Α. Μεταξά και το γιό του Πάνο και μέσα στο Χάνι του Αγιά πασά, κάνανε πολεμικό συμβούλιο, για να καταστρώσουνε το σχέδιο της αντιμετώπισης της στρατιάς του Δράμαλη!

Ο συγχωριανός μας Θεόδωρος Ρηγόπουλος, που ήταν τότε παρών σ' αυτό, σαν γραμματικός του Πάνου Κολοκοτρώνη, λέει πως το σχέδιο ήτανε του Γέρου του Μοριά και ακόμη ότι το εγκρίνανε όλοι οι άλλοι και μάλιστα χωρίς αντιρρήσεις!!!

Ο ιστορικός Δ. Φωτιάδης γράφει στην ιστορία της «Ελληνικής Επανάστασης» ότι: «Το σχέδιο αυτό, στάθηκε θαυμαστό στη σύλληψη κι έξοχο στην εκτέλεση»!!!

Το σχέδιο του Κολοκοτρώνη, προέβλεπε όλες τις αδυναμίες και τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε ο Δράμαλης μέσα στην Αργολική Πεδιάδα και παράλληλα όλες τις πιθανές δυνατότητες που θα είχαν οι Έλληνες, για να τον εξολοθρεύσουν, εγκλωβίζοντάς τον μέσα σ' αυτήν!!!

Σύμφωνα με το παραπάνω σχέδιο του Κολοκοτρώνη: κλείστηκαν όλοι οι δρόμοι που οδηγούσαν από το Άργος προς το εσωτερικό του Μοριά και ιδίως προς την Τριπολιτσά, καθώς και όλοι οι δρόμοι και τα περάσματα, που οδηγούσαν προς την Κόρινθο!!!

Πέρα απ' αυτό, επειδή ο Κολοκοτρώνης ήθελε να παραμείνει ο Δράμαλης, όσο το δυνατόν περισσότερο χρονικό διάστημα, μέσα στο καμίνι της Αργολικής πεδιάδας και κυριολεκτικά να «λιώσει» όλος εκείνος ο συρφετός των ανθρώπων και των ζώων, από την πείνα, τις αρρώστιες και τη δίψα, πρόσταξε τον Θεοδωρή Ζαχαρόπουλο, τον γιο του περίφημου κλέφτη του Μοριά Ζαχαριά, τον Πέτρο Μπαρμιτσιώτη και τον Αντώνη Καμουτσιώτη, με εκατό (100) διαλεχτά παλικάρια να πιάσουν το Κάστρο του Άργους!!!

Αυτή η ενέργεια του Γέρου του Μοριά, ήτανε ένα πανέξυπνο στρατήγημα, επειδή σωστά λογάριζε ότι, ο Δράμαλης ποτέ δεν θα άφηνε άπαρτο το παραπάνω κάστρο, για να προχωρήσει μετά προς τους Μύλους και τον Αχλαδόκαμπο!!

Αυτό το κάστρο «Η Ακρόπολη του Άργους», όπως λέει επιγραμματικά ο Ζαμάνος: «προώριστα να παίξει ρόλο πασσάλου, εις τον οποίον προώριστο να δεθεί και να δαρεί ο Δράμαλης»!!!

Εκτός από τον Ζαμάνο και ο Αυστριακός ιστορικός, στρατηγός και διπλωμάτης Πρόκες-Όστεν γράφει πως: «η πράξις αυτή, ανήκει εις τας γενναιοτέρας και αποτελεσματικώτερας εκδουλεύσεις του αγώνος τούτου»!!!

Πέρα από το παραπάνω φοβερό στρατήγημα, το πανούργο μυαλό του Γέρου, σκέφτηκε

και ένα άλλο πιο σατανικό! Την τακτική της «καμμένης γης» και της δηλητηρίασης των πηγαδιών της πεδιάδας του Άργους, ώστε ο στρατός και τα ζώα της στρατιάς του Δράμαλη να λιμοκτονήσουν από την πείνα και να... κορακιάσουν από τη δίψα!!!

Προς υλοποίηση του σκοπού αυτού, προστάζει τον οπλαρχηγό του Άργους Δημήτριο Τσώκρη, τον γιο του Πάνου, τον Δ. Υψηλάντη και τον Γιώργη Μαυρομιχάλη, ο οποίος αργότερα δολοφόνησε τον Καποδίστρια, να ξεχυθούν στον κάμπο και να βάλουν φωτιά παντού και να μην αφήσουν τίποτα άκαφτο! Να κάψουν όχι μονάχα τις αποθήκες με τα «γεννήματα», αλλά και τις θημωνιές που ακόμη δεν τις είχαν αλωνίσει! Ακόμη να βάλουν φωτιά και στις... καλαμιές, οι οποίες θα ήτανε τροφή για τα ζώα του Δράμαλη!!!

Ο γενναίος Τσώκρης, δεν αρκέστηκε στα παραπάνω, αλλά πήγε κι έβαλλε φωτιά στο σεράι του Αλή πασά του Άργους, ο οποίος ήτανε ένας από τους αρχηγούς της στρατιάς του Δράμαλη, στις αποθήκες του οποίου, καθώς λέει, με κάποια υπερβολή βέβαια, ο Φραντζής, υπήρχαν τόσα πολλά τρόφιμα, που φτάνανε να θρέψουν το ασκέρι του Δράμαλη, επί έναν ολόκληρο μήνα!!!

Ευτυχώς για τους Έλληνες, εκείνη τη χρονιά ο τόπος γνώρισε μια σπάνια ξηρασία κι εκτός που στέρεψαν τα περισσότερα πηγάδια της πεδιάδας, στέρεψε εντελώς και το κεφαλόβρυσο του «Κεφαλαριού»!!!

Στα λίγα πηγάδια που δεν είχαν στερέψει, ο Τσώκρης με τους άντρες του έριξε μέσα αγάνωτα χαλκώματα και τα δηλητηρίασε!!!

Μόνον οι «Μύλοι» και τα «Νερά» έμεναν για να πάρει νερό η στρατιά του Δράμαλη και να ξεδιψάσει, αλλά αυτά τα κρατούσαν γερά οι Έλληνες!

Εφοδιοπομπές... γιοκ, τροφές... γιοκ, νερό... γιοκ, που λένε και οι «φίλοι» μας οι Τούρκοι, το φρόνημα και το ηθικό του στρατού άρχισε να πέφτει καθημερινά και ο σαρασκέρης Δράμαλης άρχισε να αισθάνεται... στριμόκωλα και σαν τον ποντικό στη φάκα και το μόνο που του έμενε να κάνει ήταν να ξαναγυρίσει στην Κόρινθο, για να εφοδιαστεί το στράτευμά του από τα τούρκικα καράβια!!!

Από τις 12 Ιουλίου του 1822, που ο Δράμαλης μπήκε στο Άργος, είχαν περάσει δώδεκα (12) ημέρες, μέσα στις οποίες η δίψα, η πείνα και οι αρρώστιες «θέριζαν» και τους ανθρώ-

πους και τα ζώα και στις 24 Ιουλίου 1822, ο Δράμαλης με τους πασάδες του, προσπάθησαν να ξεγελάσουν τους Έλληνες, ώστε να αφήσουν αφύλαχτα τα «Δερβενάκια»!!!

Προς τον σκοπό αυτό, το απόγευμα της 24 Ιουλίου, ο Δράμαλης στέλνει στους Έλληνες που ήταν στο «Κεφαλάρι» του Άργους, έναν προδότη Έλληνα που τον λέγανε Παναγιώτη Μανούσο και τον είχε σαν γραμματικό της στρατιάς του, με ένα Χαρτί που τους έλεγε να ρίξουν τα άρματα τους και έτσι ο... φιλέσπλαχνος Σουλτάνος θα τους έδινε αμνηστία και συχώρεση!

Αυτός ο αναθεματισμένος προδότης της Πατρίδας, αυτή η μαύρη ψυχή, βεβαίωσε τους Έλληνες, στο όνομα του Χριστού και της Παναγίας ότι, ο Δράμαλης είχε πάρει την απόφαση να βαδίσει εναντίον της Τριπολιτσάς και γι' αυτόν τον λόγο, θα έπρεπε να πιάσουν τα υψώματα και τα περάσματα προς τον Αχλαδόκαμπο, για να τον εμποδίσουν!!!

Όλοι οι άλλοι τον πίστεψαν αυτόν τον θεομαίχτη και προδότη Έλληνα αλλά όχι και ο Κολοκοτρώνης, ο οποίος αφού έβαλε να κρατήσουν σε φύλαξη τον Μανούσο, έφυγε πηλάλα με τους σωματοφύλακές του, για τα Δερβενάκια, «για να μη μείνει αντουφέκιτος ο Δράμαλης», όπως είπε!!!

Οι άλλοι και κυρίως ο Πετρόμπεης και ο Γιατράκος, πήγαν να πιάσουν τα υψώματα και τα περάσματα προς τον Αχλαδόκαμπο και την Τριπολιτσά, γιατί ήταν βέβαιοι ότι, προς τα εκεί θα βάδιζε ο Δράμαλης και όχι μόνον αυτό αλλά κορόιδευαν και χλεύαζαν τον Κολοκοτρώνη λέγοντας, καθώς μας λέει ο Οικονόμου: «Τώρα που έμειναν οι Τούρκοι ελεύθεροι και θα μας επιτεθούν δια μιας, ο Κολοκοτρώνης φεύγει, πάει κατά τη συνήθειά του εις τα κορφοβούνια! Εις τους Αγιολιάδες! Το κλέφτικο του!»

Ο Κολοκοτρώνης δεν πήγε βέβαια στους «Αγιολιάδες», δηλαδή στα ψηλά μέρη των βουνών, όπου συνήθως χτίζουν τα εξωκλήσια του Προφήτη Ηλία, όπως χλευαστικά είπαν οι Μανιάτες Πετρόμπεης και Γιατράκος, αλλά στις κλεισούρες και στα περάσματα των «Δερβενακίων», απ' όπου ήταν βέβαιος ότι, θα προσπαθούσε να περάσει ο Δράμαλης για να πάει στην Κόρινθο, δηλαδή εκεί όπου έμελλε να πάθει πανωλεθρία η μεγάλη στρατιά του κι έτσι να καταγραφεί μια από τις πιο ενδοξότερες σελίδες της Ιστορίας του Απελευθερωτικού μας Αγώνα!!!

Στη μάχη των Δερβενακίων, έλαβαν μέρος

γύρω στους τρεις χιλιάδες (3.000) Έλληνες αγωνιστές της ελευθερίας, δηλαδή ούτε το ένα τρίτο (1/3) των Ελλήνων αγωνιστών που βρίσκονταν τότε εκεί και πάρα ταύτα η στρατιά του σαρασκέρη Δράμαλη, έπαθε φοβερή καταστροφή, η οποία ονομάστηκε κι έγινε πολύ γνωστή, σαν «νίλα του Δράμαλη»!!!

Εάν και οι άλλοι οπλαρχηγοί, καπεταναίοι και προεστοί, άκουγαν τον Γέρο του Μοριά και τον ακολουθούσαν για να φυλάξουν και να «φράξουν» τα Δερβενάκια, με περισσότερους αγωνιστές, η καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη, θα ήταν ολοσχερής και δεν θα έμεινε... ρουθούνι για ρουθούνι από δαύτους!!!

Δεν τον άκουσαν όμως κι έτσι παρά την πανωλεθρία της παραπάνω τεράστιας στρατιάς, γλίτωσαν πολλές χιλιάδες Τούρκοι, οι οποίοι καταντροπιασμένοι, άοπλοι και καταπληγωμένοι κατόρθωσαν με την ψυχή στο στόμα, κατά το κοινώς λεγόμενο, να φθάσουν στην Κόρινθο, μαζί με τον κατακαπνισμένο σαρασκέρη τους, ο οποίος από τη στενοχώρια του και από τον αβάσταχτο καημό του για το πάθημά του, έπεσε του θανατά!!!

Ο Φωτάκος, λέει στα «Απομνημονεύματά» του, ότι ο Δράμαλης από την άλλη κιόλας μέρα που έφτασε στην Κόρινθο: «έπεσε άρρωστος και θερμασμένος»!!! Μετά την πανωλεθρία του στα Δερβενάκια, δεν μπόρεσε να συνέλθει ο καφερός και από τη μεγάλη θλίψη του «μας έφηψε Χρόνους», κατά το κοινώς λεγόμενο, στις 26 Οκτωβρίου 1822!

Στο αναμεταξύ... αυτοκτόνησε και ο Χουρσίτ πασάς στη Λάρισα, για να «προκάνει» τον αποκεφαλισμό του από τον δήμιο που έστειλε εκεί ο Σουλτάνος, γιατί τον θεώρησε υπεύθυνο για τη «νίλα» του Δράμαλη, επειδή δεν μπόρεσε να του στείλει στρατιωτικές ενισχύσεις και ζαϊρέδες και ακόμη γιατί ενόμιζε ότι... σελέμισε, το μεγαλύτερο μέρος των θησαυρών του Αλή πασά των Ιωαννίνων!

Ο δήμιος όμως, μόλις έφτασε στη Λάρισα, για να έχει... απόδειξη ότι έφερε σε πέρας το καθήκον του και για να μη χάσει κι αυτός το κεφαλάκι του, ξέθαψε το κουφάρι του Χουρσίτ, έκοψε το κεφάλι του, το έβαλλε στον τορβά και το πήγε... πεσκέσι στον Σουλτάνο!

(Συνεχίζεται)

ΠΕΡΙ ΑΝΕΜΩΝ ΚΑΙ ΥΔΑΤΩΝ

Περί Ανέμων

Ο άνθρωπος από αρχαιοτάτων χρόνων έτρεφε φόβο και σεβασμό προς τα στοιχεία της φύσεως, αποδίδοντάς τους πολλές μυθολογικές ιδιότητες αφού δεν μπορούσε να τα ερμηνεύσει. Ο άνεμος, η κίνηση των αερίων μαζών δηλαδή, οφείλεται ως γνωστόν στη διαφορά θερμοκρασίας από τόπο σε τόπο, που με τη σειρά της προκαλεί διαφορές στη βαρομετρική πίεση, με τελικό αποτέλεσμα την κίνηση αυτή των αερίων μαζών. Στην αρχαία ελληνική μυθολογία όμως, αυτός που ρύθμιζε τις καταστάσεις ήταν ο Αίολος, γιός του Ποσειδώνα του άρχοντα των θαλασσών. Κρατούσε λοιπόν τους ανέμους μέσα σε ασκούς και τους άφηνε μόνο μετά από άνωθεν εντολή (βλ. Δίας). Το αποτέλεσμα, άλλους τους ανέβαζε κι άλλους τους κατέβαζε! Στην περίπτωση του Οδυσσέα, αφέθηκε ο ευεργετικός Ζέφυρος να πλοηγήσει αυτόν και τους συντρόφους του προς την Ιθάκη, ενώ όλοι οι άλλοι άνεμοι του παραδόθηκαν κλεισμένοι σε ασκό, με εντολή να μην ανοιχτεί. Ο Οδυσσέας αποκοιμήθηκε (τι τραβάνε και αυτοί οι ηγέτες!) και οι άπληστοι σύντροφοί του νομίζοντας ότι ο ασκός είχε χρυσάφι, τον άνοιξαν και τότε ξέσπασε θύελλα που παρέσυρε το καράβι και κανέναν απ' αυτούς δεν ξαναείδε την πατρίδα του, πλην του Οδυσσέα, μετά από άνωθεν παρέμβαση φυσικά.

Τους ανέμους όμως, μπορούσαν να επηρεάζουν και άλλοι ισχυροί, όπως για παράδειγμα η Άρτεμις η θεά του κυνηγιού, που επειδή θεώρησε πως αδικήθηκε σε μια από τις θυσίες του Αγαμέμνονα (κατ' άλλους ανώνυμους παραχαράκτες της ιστορίας, ο Αγαμέμνονας δεν πείθονταν ν' αγοράσει τα τελευταίου τύπου βέλη που ήθελε να του πουλήσει η Άρτεμις!), δεν επέτρεπε να πνεύσει ούριος άνεμος για να αποπλεύσει ο στόλος των Αχαιών από την Αυλίδα εναντίον της Τροίας. Αναγκάστηκε ο Μυκηναίος βασιλιάς, να οδηγήσει την κόρη του την Ιφιγένεια στο θυσιαστήριο, προσφορά στη θεά, που όμως την τελευταία στιγμή (ίσως όταν έκλεισε η συμφωνία για τα βέλη!), έδειξε τη μεγαλοκαρδία της και αντικατέστησε το σώμα της Ιφιγένειας στο βωμό μ' ένα ελάφι, που εκείνο τελικά θυσιάστηκε προς εξευμε-

νισμό της Αρτέμιδος, που πλέον επέτρεψε να πνεύσει ο ούριος άνεμος.

Ο Βορέας, αδελφός του Ζέφυρου, είναι γνωστό ότι, ύστερα από άνωθεν εντολή πάλι, βοήθησε τους Αθηναίους πριν τη ναυμαχία του Αρτεμισίου (ακρωτήριο στο Β.Α. άκρο της Εύβοιας), όταν φύσηξε δυνατά και κατέστρεψε 400 πλοία των Περσών.

Οι άνεμοι ανά τους αιώνες έπνευσαν και ενέπνευσαν, θεοποιήθηκαν, παρακλήθηκαν, μελετήθηκαν, τραγουδήθηκαν, υμνήθηκαν, αλλά ποτέ δεν δαμάστηκαν.

Περί Υδάτων

Στις 9 Οκτωβρίου του 2009, ο άνθρωπος βομβάρδισε τη σκοτεινή πλευρά της σελήνης αναζητώντας παγοποιημένα ύδατα για να μπορέσει μ' αυτά να στηρίξει την δυνατότητά του για μακρόχρονη παραμονή του εκεί. Πριν από 3.000 χρόνια περίπου, παρόμοιο πείραμα, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, είχε εκτελέσει επιτυχώς ο Ποσειδώνας, όταν διέρρηξε τον ιερό βράχο της Ακρόπολης με την θείκη ορμή της τριάινάς του, προκειμένου να αναβλύσουν ύδατα που πρόσφερε στην πόλη των Αθηνών διεκδικώντας να δώσει σ' εκείνη το όνομά του (μέχρι τότε ονομαζόταν Κεκροπία). Όμως ποιός είχε ανάγκη την γλυφάδα του Ποσειδώνα, όταν υπήρχε ο Ιλισός ποταμός, ο Ηριδανός ή η πηγή της Καλλιρόης; Νίκησε λοιπόν η Αθηνά που πρόσφερε την ελιά κι έτσι έδωσε στην πόλη το δικό της όνομα.

Στα ύδατα της Στυγός, στις κορυφές του Χελμού εκεί που ορκίζονταν όλοι οι θεοί της μυθολογίας, εκεί βούτηξε η Θέτιδα το γιό της τον Αχιλλέα για να τον κάνει άτρωτο. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, οι Πέρσες ζητούσαν «γην και ύδωρ» από τους λαούς που κατακτούσαν για να δηλώσουν πλήρη υποταγή. Άνδρη γη τι να την κάνανε; Δεν κατείχαν τότε ότι η έρημος από κάτω κρύβει πετρέλαια! Οι σύγχρονοι κατακτητές (περί ων ο λόγος παρακάτω) ζητούν από τους κατακτημένους τα ενεργειακά τους αποθέματα, όπως π.χ. πετρέλαιο, φυσικό αέριο, ουράνιο κλπ, καθώς και τα σπάνια ορυκτά που κρύβει η γη τους, ώστε να εξασφαλίσουν την δυνατότητα να είναι άριστοι στις τεχνολογίες αιχμής που είναι απαραίτητες για κάθε επιστημονική πρόοδο, για την υποστήριξη προγραμμάτων διαστημικής τεχνολογίας, για την παρα-

γωγία προηγμένων οπλικών συστημάτων, για την κατασκευή ενεργειακών μονάδων μεγάλης δυναμικότητας και εν τέλει την πλήρη εξάρτηση του κατακτημένου από αυτούς.

Ο πολιτισμός των Μάγιας στην περιοχή του νότιου Μεξικού και τη Γουατεμάλα, βασίστηκε στη δυνατότητα των ηγεμόνων τους να πείθουν τους θεούς να ενεργοποιήσουν το ουράνιο αρδευτικό σύστημα, τη βροχή, προκειμένου να προγραμματίζουν την καλλιέργεια της γης για να τρέφεται και να ευημερεί ο πληθυσμός. Αν και υπάρχουν διαφορετικές απόψεις για τα αίτια της αιφνίδιας εξαφάνισης αυτού του πολιτισμού, το πιθανότερο είναι ότι οι προγνώσεις για την έλευση της εποχής των βροχών δεν ήταν πάντα επιτυχείς, με αποτέλεσμα να ξεφυτρώνουν διαρκώς νέοι ηγέτες υποσχόμενοι καλύτερη επικοινωνία με τους θεούς, άρα νέα βασίλεια, νέες έριδες, νέος εμφύλιος και μοιραία η άφιξη του τέλους.

Οι ποταμοί κυλούσαν ανέκαθεν στην επιφάνεια της γης σαν αρτηρίες ζωής που δίπλα τους στηρίχθηκε η ανάπτυξη ολόκληρων πολιτισμών από τα αρχαία χρόνια. Στον ποταμό Ιορδάνη βαπτίστηκε ο Ιησούς, σε ευλογημένο νερό βαφτίζονται οι ορθόδοξοι Χριστιανοί. Σε πολλές θρησκείες, ακόμη και σήμερα, οι ποταμοί παραμένουν ιεροί και λατρεύονται. Η διάσχιση των υδάτων ήταν πάντα ζητούμενο για τον άνθρωπο ήδη από την Παλαιά Διαθήκη, που επιτυγχάνονταν σχεδόν αποκλειστικά με την παρέμβαση του Θεού. Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν εντάξει τις θάλασσες στο χαρτοφυλάκιο του πανίσχυρου Ποσειδώνα, όχι άδικα θα έλεγα αφού σύμφωνα με κάποιες επιστημονικές απόψεις η ζωή επί γης προήλθε από τη θάλασσα.

Περί Ανέμων και Υδάτων

Η ταυτόχρονη δυναμική εμφάνιση των δύο αυτών στοιχείων της φύσης, μπορεί να έχει καταστροφικά αποτελέσματα για τον άνθρωπο, όπως πολύ καλά γνωρίζουν οι κάτοικοι της Αυστραλίας που πρόσφατα θρήνησε νεκρούς, μέτρησε υπέρογκες υλικές ζημιές και είδε εκατομμύρια εκτάρια γης να πλημμυρίζουν, οι κάτοικοι των περιοχών του πλανήτη που πλήττονται περιοδικά από τους μουσώνες, οι κάτοικοι των νησιών της Καραϊβικής και του Κόλπου του Μεξικού όταν πλήττονται από τους τυφώνες.

Στην καθομιλούμενη όμως, η φράση «περί ανέμων και υδάτων», έχει την έννοια ότι αναφερόμαστε σε πράγματα άσχετα μεταξύ τους και ασυνάρτητα, τελείως εκτός θέματος. Έτσι θαρ-

ρώ πως φαντάζουν οι συνταγές σωτηρίας που προτείνουν οι διάφοροι διεθνείς επώνυμοι οικονομολόγοι (δεν θα αναφέρουμε εδώ ονόματα), προκειμένου να βγουν οι «άσωτοι» λαοί από την οικονομική κρίση στην οποία έχουν περιπέσει. Πρόσφατα, ένας εξ' αυτών (ονόματα δε λέμε, μην επιμένετε), απευθυνόμενος στους πληγέντες ιθαγενείς, είπε ότι αυτός είναι κάτι σαν το «γιατρό» που χορηγεί στους ασθενείς του φάρμακα (τις οικονομικές συνταγές δηλαδή) τα οποία βέβαια δεν έχουν ευχάριστη γεύση, π.χ. γεύση «κουτόχορτο» λέω εγώ! Δυστυχώς, όταν έχει προηγηθεί η εσκεμμένη έκθεση των άλλοτε υγιών και νυν ασθενών, σε πάσης φύσεως μικρόβια με δάκτυλο «γιατρού», τότε υπάρχει κίνδυνος η ασθένεια να εξελιχθεί σε ανίατη. Όπως μας διδάσκει ο Ξενοφών στην «Κύρου παιδεία», δεν είναι τόσο κακό το να μην αποκτήσει κανείς κάποιο αγαθό, όσο είναι δυσάρεστο το να το χάσει αφού το αποκτήσει: «ου γαρ το μη λαβείν τ' αγαθά ούτω χαλεπόν, ώσπερ το λαβόντα στερηθήναι λυπηρόν». Τα ίδια βέβαια έχουν γράψει ο Θουκυδίδης, ο Ευριπίδης και ίσως και άλλοι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, ιστορικοί και τραγικοί.

Τα αίτια της τρέχουσας οικονομικής κρίσης, παγκόσμιας και τοπικής, παρότι προβάλλονται μέσα από αριθμητικές εξισώσεις με οικονομικούς όρους, είναι κατά βάση κοινωνικά. Επομένως, η απόπειρα διόρθωσης της πορείας με την αποκλειστική χρήση οικονομικών μεθόδων και νόμων, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Τα οικονομικά μοντέλα φαίνονται αποτελεσματικά όσο τα δουλεύουν κομπιούτερς, αφού διαθέτουν πολλές παραμέτρους που όταν αρχίζει κανείς να τις μεταβάλλει, μέσα σε δευτερόλεπτα έρχονται τα πάνω κάτω. Αφορούν όμως ανθρώπους, που δεν αντιδρούν σε χρόνους κομπιούτερ. Αυτά βέβαια τα γνωρίζουν οι εφευρέτες της συνταγής, αλλά δυστυχώς είναι αυτοί οι ίδιοι που θέλουν τις κοινωνίες υποταγμένες στους νόμους του χρήματος.

Ας αφήσουμε για λίγο την ταλαίπωρη Ελλάδα και ας πάρουμε το παράδειγμα της Ιρλανδίας, μιας μικρής νησιωτικής χώρας στη βορειοδυτική εσχάτια της Ευρώπης, μισοκουτσουρεμένης από τους Άγγλους. Χώρα μεταναστών και μαύρης μπίρας, έγινε πεδίο εφαρμογής των πειραμάτων των παγκόσμιων οικονομικών θαυματοποιών από την άλλη μεριά του Ατλαντικού. Η συνταγή λεγόταν, «τα οικονομικά της προσφοράς» (όπως μας λέει ο Chris Farrell σε σχετικό άρθρο του στο www.capital.gr) και

περιελάμβανε σε μεγάλη δοσολογία, την αυτορρύθμιση των αγορών και την μειωμένη ανάμειξη του δημόσιου τομέα στα οικονομικά, την χαμηλή φορολόγηση των επιχειρήσεων και φυσικά τον άκρατο δανεισμό. Έτσι η φορολογία άρχισε να μειώνεται δραστικά τις δεκαετίες του '90 και του 2000, φτάνοντας το 2003 για τις επιχειρήσεις στο 12,50%, από 50% το 1986, οι δε ρυθμοί ανάπτυξης γνώρισαν μεγάλη δόξα, χρηματοδοτούμενοι από γαλαντόμα δάνεια, που δίνονταν έναντι παραγωγικότητας αμφίβολης πραγματικής αξίας, με σκοπό την αχαλίνωτη κατανάλωση. Όλοι μιλούσαν για το Ιρλανδικό θαύμα, προς το οποίο γλυκοκοίταζαν τότε και οι δικοί μας ντόπιοι οικονομικοί εγκέφαλοι. Ο τραπεζικός τομέας πλημμύρισε την αγορά με πρωτόγνωρα για την τοπική οικονομία χρηματικά ποσά, ο δανεισμός επέτρεπε να υποδυθεί κανείς άμεσα την κοινωνική εμφάνιση που προωθούσαν τα προβαλλόμενα στρεβλά πρότυπα, η τεχνητή ευμάρεια δημιούργησε νέα ήθη, νέες αξίες, νέες συμμαχίες μεταξύ των διοικούντων πολιτικών και των επιχειρηματικών συμφερόντων ή κοινωνικών ομάδων. Έτσι άρχισαν να δημιουργούνται οι «φούσκες» (δηλαδή οι καταστάσεις όπου η τιμή εις χρήμα ενός αγαθού αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς δημιουργώντας πλασματικές ελπίδες κέρδους, ξεπερνώντας παρασάγγας την πραγματική του αξία), με μεγαλύτερη αυτή των ακινήτων. Οι «φούσκες» όμως σιγά-σιγά μεγάλωναν, αφού όλοι συνέδραμαν στη γιγάντωσή τους, είτε με τις πράξεις τους είτε με τις παραλήψεις τους, άλλοι εν γνώσει τους, άλλοι από άγνοια, άλλοι από βλακεία, άλλοι από μεθύσι, άλλοι γιατί νόμισαν πως επιτέλους ήρθαν καλύτερες μέρες, ώσπου οι φούσκες έσκασαν με κρότο και οι άνεμοι που ξεχύθηκαν από μέσα τους παρέσυραν τα πάντα, αφήνοντας ξοπίσω ένα αποδιοργανωμένο δημόσιο τομέα, ένα χρεωκοπημένο τραπεζικό τομέα, ένα ασφαλιστικό σύστημα σε κατάρρευση και μια κοινωνία σε μαρασμό να σύρεται στον όλεθρο της υποδούλωσης «με συνταγή γιατρού».

Οι Ιρλανδοί βέβαια, καθώς στέκονται εκεί στο κατώφλι της υποδούλωσής τους και κοιτάζουν με θλίψη πίσω τους τα ερείπια, σκέφτονται για παρηγοριά πως σε σύγκριση με τους συνάσωτους τους Έλληνες, αυτοί έχουν το ελαφρυντικό ότι δεν είναι απόγονοι του Ηρόδοτου και του Όμηρου και άρα δεν ήξεραν, δεν μπόρεσαν να προβλέψουν. Αλλιώς θα εγνωρίζαν ότι η αμετροεπής οικονομική ανάπτυξη και η συγκέντρωση πλούτου ως αυτοσκοπού, οδηγούν

στον «κόρο» (τον κορεσμό δηλαδή), εν συνεχεία στην «άτη» (δηλαδή τη μωρία και την πλάνη των ανθρώπων), μετά στην διάπραξη της «ύβρεως» και τέλος αναπόφευκτα επέρχεται η «τίσις», δηλαδή η καταστροφή του υβριστή.

Μοιραία λοιπόν φτάσαμε, στην εποχή της κρίσης, να θορυβούνται μπροστά στο θέαμα του ξεπεσμού, ακόμα και οι ίδιοι οι στρατηλάτες μεγάλων οικονομιών. Όπως διάβασα πρόσφατα σε ευρείας κυκλοφορίας εφημερίδα, ο υπουργός οικονομικών των ΗΠΑ, Τίμοθι Γκάιτνερ, απεκάλεσε τις εταιρείες Φάνι Μέι (Fannie Mae) και Φρέντυ Μακ (Freddie Mac), που είχαν κρατικοποιηθεί για να μην καταρρεύσουν στην κρίση του 2008, την μεγαλύτερη πηγή «ηθικού κινδύνου», επειδή αυτές παρέιχαν κεφάλαια στις τράπεζες λαμβάνοντας ως ενέχυρο άκρως τοξικά ομόλογα στεγαστικών δανείων. Θεωρήθηκαν δηλαδή ηθικά υπεύθυνες για την πλήρη κατάρρευση κάθε ανθρώπινης αξίας των δύστυχων δανειοληπτών, αντί μόνο για την ευθύνη τους σε οικονομικό επίπεδο.

Τα συστήματα οικονομικής πολιτικής, πρέπει να πηγάζουν από το αξιακό σύστημα που οφείλουν να διαθέτουν οι κοινωνίες και να υποτάσσονται σε αυτό. Δυστυχώς, στα κέντρα παραγωγής των παγκόσμιων οικονομικών συστημάτων της εποχής μας, εγκαταβιούν άνθρωποι που έχουν ως μοναδική τους αξία και στόχο ζωής τον πλούτο, τον οποίο επιδιώκουν να αποκτήσουν με την διαρκώς επεκτεινόμενη κατάκτηση ανθρώπων και φυσικών πόρων. Παρακολούθησα τελευταία κάποια ντοκυμαντέρ αφιερωμένα σε επώνυμους μεγιστάνες του πλούτου, όπου παρουσιαζόταν συνοπτικά η ζωή τους και η εξέλιξή τους. Όλοι είχαν ένα κοινό γνώρισμα : τη λατρεία του πλούτου. Για την απόκτησή του, θα έκαναν τα πάντα. Κατάφεραν να συγκεντρώσουν χρήμα όντας καλοί στο να κλείνουν συμφωνίες για να πωλούν αγαθά, υπηρεσίες ή ολόκληρες επιχειρήσεις και εν τέλει ο υπέρογκος πλουτισμός τους προήλθε από τη δυνατότητά τους να επηρεάζουν τα καταναλωτικά πρότυπα σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, διαρρηγνύοντας τις εκάστοτε κοινωνικές δομές και αξίες, και τελικά διαμορφώνοντας τις επιλογές των καταναλωτών στην κατεύθυνση που αυτοί επιθυμούσαν, «πειθώντας» για την αναγκαιότητα απόκτησης αυτού που πωλούν. Έτσι οδηγηθήκαμε στην μεγάλη ανατροπή, να είναι δηλαδή τα οικονομικά συστήματα εκείνα που καθορίζουν το αξιακό σύστημα της κοινωνίας και όχι το αντίστροφο, όπως ανέφερα πιο πάνω.

Έχουμε την υποχρέωση σαν άτομα και σαν κοινωνία να πάρουμε θέση απέναντι σ' αυτή τη λαίλαπα. Θαρρώ πως αν δεχτούμε ότι ήρθαμε σ' αυτή τη ζωή απλά και μόνο για να γίνουμε κύτταρα ενός κοινωνικού οργανισμού που διέπεται από κανόνες οικονομολόγων, με σκοπό την τελειοποίηση των μηχανισμών κατανάλωσης, τότε η πλάση άδικα μας κουβαλά και μας ανέχεται. Τα άλλα έμβια όντα, στο βαθμό που εμείς αντιλαμβανόμαστε την λειτουργία τους, αφήνουν ως αποτύπωμά τους στη ζωή τον καρπό της αναπαραγωγής τους. Δεν μπορούμε όμως απλώς να δεχτούμε το ίδιο για τον άνθρωπο, το έλλογο ον. Στο χάρτη του χρόνου, η διαδρομή μόνο για τον εαυτό μας, από πουθενά για το πουθενά δεν αφήνει κανένα αποτύπωμα. Ο ορίζοντας των ενεργειών μας πρέπει να διαπερνάει νοητά τα στενά όρια του βιολογικού μας χρόνου, ο οποίος είναι μεν δεδομένος για τον καθένα μας, αλλά έχει ξεκινήσει πριν από εμάς και θα συνεχίσει μετά από εμάς, αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε. Μόνο η επένδυση στην παιδεία, μικρών και μεγάλων, αποτελεί παγκόσμια εγγύηση ανεξαρτησίας από τις ατραπούς της απελπισίας στην οποία οδηγεί την ανθρώπινη διάνοια η απώλεια του σκοπού. Η έρευνα, η συνεχής αναζήτηση του νοήματος, η γνώση και η πίστη στη διαχρονική πραγματικότητα, είναι οι αυστηρές προϋποθέσεις για τη δυνατότητά μας να χαράξουμε πορεία και να προβλέψουμε τις εξελίξεις και τις συνέπειες των προηγούμενων και των σημερινών μας επιλογών. Η παγκοσμιοποιημένη λειτουργία της αγοράς και η αντίστοιχη προσαρμογή των κοινωνιών μέσω της μεταβολής των οικονομικών παραμέτρων, δεν θα μπορέσει ποτέ να δημιουργήσει πολιτισμό. Θα παράγει πάντα ανάτυπα παγκοσμιοποιημένης καταναλωτικής βαρβαρότητας, που θα εμφανίζεται σε κάθε εποχή με άλλη μορφή καθο-

ρισμένη από την πρόοδο της τεχνολογίας. Κάθε φορά στην ιστορία που έγιναν βήματα προς τον πολιτισμό, αυτά συνδέθηκαν με αλλαγή της κοινωνικής διάρθρωσης, όπως π.χ. η μεταρρύθμιση του Κλεισθένη, η Γαλλική Επανάσταση, η Ελληνική Επανάσταση.

Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι ποιο οικονομικό μοντέλο θέλουμε, αλλά ποιο αξιακό σύστημα θέλουμε να εφαρμόσουμε σαν κοινωνία. Όσο οι κοινωνίες εξακολουθούν να παραμένουν διαρθρωμένες σε σχήμα πυραμίδας με τις εξουσίες στην κορυφή και όλους τους υπόλοιπους από κάτω, μάζες πυκνές και ταπεινές, με την εξουσία να έχει ανάγει σε αυτοσκοπό τη διατήρησή της στην κορυφή πάση θυσία, εν ανάγκη και εν ονόματι του Θεού, πατώντας στους άλλους από κάτω, θα συζητάμε αενάως για οικονομικά συστήματα, που η μόνη λύση που θα προσφέρουν θα είναι η διατήρηση της πυραμίδας ως έχει. Όσο οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες, απευθύνονται στους πολίτες λογίζοντάς τους ως μάζες ασύνδετων μονάδων, επικοινωνώντας μαζί τους μέσα από οικονομίστικα μοντέλα, αποδομώντας ολοκληρωτικά κάθε κοινωνικό αξιακό σύστημα, αντί για την εκ βάθρων επανειράρχησή του ως οφείλουν, τόσο θα απομακρύνονται απ' αυτούς τραβώντας το μοναχικό δρόμο της εξορίας προς τα κάστρα που έφτιαξαν λαφυραγωγώντας, καταδικασμένες να συνομιλούν μόνο με την ηχώ των λόγων τους «περί ανέμων και υδάτων».

Υ.Γ. Ζητώ συγγνώμη εκ μέρους του δαίμονα του τυπογραφείου, που στο τεύχος 48 στο άρθρο μου «εις οιωνός αλλά τις οιωνός», τυπώθηκε η χρονολογία 1881 αντί της ορθής 1781 που αφορά στην Αμερικανική Επανάσταση. Παρακαλώ για την διόρθωση διά χειρός σας! Ευχαριστώ.

Λάμπης Ζωγράφος

ΚΕΝΤΡΟ ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ Ν. ΚΟΜΙΑ
ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
Διάγνωση & Θεραπεία προβλημάτων
στην ανάπτυξη του λόγου,
ομιλίας, επικοινωνίας

Βελβενδού 10, Κυψέλη
Τηλ.: 210 8833787 – Κιν.: 6946 399 355

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
Ανδρικά - Γυναικεία
Παιδικά

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΨΑΛΙΔΙ
ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ - ΡΟΥΛΑ

ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ τηλ.: 06920 - 31836

Περμακουλτούρα πάθος!

Πρόσφατα άρχισα να ασχολούμαι όλο και πιο ολοκληρωτικά με την περμακουλτούρα. Αυτή τη στιγμή βρίσκομαι στο Νότιο μέρος της Πορτογαλίας σε μια πανέμορφη φάρμα, όπου βάζουμε σε εφαρμογή μερικές ιδέες της περμακουλτούρας. Πριν προχωρήσω, θα σας εξηγήσω...

Η περμακουλτούρα (permaculture στα αγγλικά) είναι μια ολιστική φιλοσοφία και εφαρμοσμένη επιστήμη ανάλυσης και σχεδιασμού οικοσυστημάτων που μιμείται τους νόμους της φύσης και εντάσσει τα τοπία, τους ανθρώπους, τα ζώα, τα φυτά, το νερό, τα υλικά και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε αρμονία ώστε να παρέχει την τροφή, στέγη και ενέργεια που χρειαζόμαστε με βιώσιμο τρόπο.

Με άλλα λόγια, ό,τι χρειάζεται για να ζήσεις χωρίς «σκοτούρες» όπως έλεγε η γιαγιά μου, σου τα παρέχει η γη και το μόνο πράγμα που χρειάζεσαι είναι ένα ανοιχτό μυαλό για να τα συνδυάσεις με αρμονικό τρόπο. Μερικές φορές απορώ πως δεν είχα ακούσει για την περμακουλτούρα νωρίτερα, καθώς έζησα στην Αυστραλία για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου και είναι η χώρα που γέννησε αυτή την ιδέα. Βέβαια, αυτά που διδάσκει η περμακουλτούρα δεν είναι όλα καινούργια. Οι ιδέες προέρχονται - απ' ό,τι καταλαβαίνω - από τους περίφημους αρχαίους μας. Η περμακουλτούρα απλώς παρουσιάζει μια πρωτότυπη προσέγγιση. «Μπορούμε να λύσουμε όλα τα προβλήματα του κόσμου σε έναν κήπο» λέει ο Geoff Lawton ένας από τους πιο καταξιωμένους δασκάλους και ακτιβιστές στον χώρο της περμακουλτούρας.

Ακολουθεί μια αναλυτική εξήγηση της περμακουλτούρας που βρήκα στο ίντερνετ (ευχαριστώ για τη μετάφραση παιδιά), όπου θα απαντηθούν οι περισσότερες ερωτήσεις που μπορεί να έχετε.

Ελπίζω να σας έχω κεντρίσει το ενδιαφέρον αρκετά ώστε να αρχίσετε τις δικές σας έρευνες πάνω στο θέμα, γιατί όπως και νά 'χει το πράγμα κάτι πρέπει να αλλάξει σε αυτό τον κόσμο και αυτό το κάτι έχει να κάνει με τα μυαλά μας.

Permaculture - ΠΕΡΜΑΚΟΥΛΤΟΥΡΑ (Μόνιμη Καλλιέργεια)

Τι είναι η μόνιμη καλλιέργεια;

Η λέξη permaculture προέρχεται από τη «permanent agriculture (μόνιμη γεωργία)» ή τη «permanent culture (μόνιμη καλλιέργεια)». Είναι ένα σύστημα οικολογικού σχεδιασμού για ανθρωπίνους οικισμούς, βασισμένο στην παρατήρηση των προτύπων στη φύση - στο κάτω κάτω, αφού η φύση έχει λύσει πολλά προβλήματα γιατί να μην αντιγράψουμε τις λύσεις της; Μιας και διαμορφώνεται σύμφωνα με τη φύση, είναι εγγενώς βιώσιμη, ή «μόνιμη». Είναι επίσης πολύ πρακτική.

Πόσο καιρό εφαρμόζεται;

Ξεκίνησε στη δεκαετία του '70 από τους αυστραλούς οικολόγους Bill Mollison και David Holmgren. Από τότε, η μόνιμη καλλιέργεια εξαπλώθηκε σε όλο τον κόσμο, και οι επαγγελματίες που την εξασκούν μπορούν να βρεθούν από το Νεπάλ ως τον Ισημερινό. Όντας μια νέα επιστήμη, είναι ακόμα μια εργασία σε εξέλιξη και έτσι υπάρχουν πολλές ευκαιρίες να συμβάλει κανείς. Όπως η φύση, έτσι και η μόνιμη καλλιέργεια γιορτάζει την ποικιλομορφία, γι' αυτό όσο περισσότερες ιδέες έρχονται σ' αυτή, τόσο ισχυρότερη γίνεται.

Είναι η μόνιμη καλλιέργεια διαφορετική από την οργανική (βιολογική) καλλιέργεια;

Αν και στην πράξη αντλεί από μερικές πτυχές της οργανικής καλλιέργειας, έχει ένα ξεχωριστό σύνολο ηθικής και αρχών. Η κύρια διαφορά είναι στην προσέγγιση: η μόνιμη καλλιέργεια εξετάζει πώς όλα τα στοιχεία σε ένα σχέδιο αλληλεπιδρούν και λειτουργούν από κοινού. Μια βασική ιδέα της μόνιμης καλλιέργειας είναι ότι δεν πρέπει να σκάψετε το χώμα - στην πραγματικότητα, κάνοντας το καταστρέφουμε έτσι τη λεπτή ισορροπία των εντόμων, των μυκήτων και των μικροβίων που συντηρούν την εδαφολογική δομή. Αντ' αυτού, οι καλλιεργητές της μόνιμης καλλιέργειας (permaculturists) χρησιμοποιούν το προστατευτικό στρώμα από λινάτσα και κάνουν διαφορετικά σχέδια φύτευσης για να βοηθήσουν να ελεγχθούν τα αγριόχορτα και τα παράσιτα και να κρατηθεί το χώμα καλά ταϊσμένο.

Χρειάζεστε ένα μικρό αγρόκτημα για να την εφαρμόσετε;

Όχι. Η μόνιμη καλλιέργεια μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιαδήποτε πτυχή ανθρώπινου οικισμού, από την στέγαση έως την κοινοτική καλλιέργεια τροφής, από τον αστικό σχεδιασμό έως την τοπική οικονομία. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί στα αστικά, προαστιακά και αγροτικά περιβάλλοντα, και σε όλα τα κλίματα και τους πολιτισμούς. Η ελλοχέουσα ηθική της για την φροντίδα της Γης, την φροντίδα των ανθρώπων και του δίκαιου καταμερισμού μπορεί να εφαρμοστεί σε μια ολόκληρη σειρά τομέων, από την αγορά προϊόντων δίκαιου εμπορίου (fair-trade) έως την οργάνωση μιας κοινοτικής εκδήλωσης για τις τέχνες ή τον πολιτισμό, καθώς επίσης και τη προφανέστερη που είναι η καλλιέργεια τροφής και η κηπουρική.

«Η μόνιμη καλλιέργεια (permaculture) είναι ο συνειδητός σχεδιασμός και η συντήρηση γεωργικά παραγωγικών οικοσυστημάτων που έχουν την ποικιλομορφία, τη σταθερότητα και την ανθεκτικότητα των φυσικών οικοσυστημάτων. Είναι η αρμονική ολοκλήρωση του τοπίου και των ανθρώπων που παρέχουν τα τρόφιμά τους, την ενέργεια, τη στέγη και άλλες υλικές και μη υλικές ανάγκες με έναν βιώσιμο τρόπο. Χωρίς μόνιμη γεωργία δεν υπάρχει καμία δυνατότητα μιας σταθερής κοινωνικής τάξης.»

Bill Mollison

(Ο «πατέρας» της Permaculture)

Χρειάζεται πολύ χρόνο;

Όχι. Η μόνιμη καλλιέργεια προσπαθεί να ελαχιστοποιήσει την εργασία, μέσω της προσεκτικής παρατήρησης και της ευφυούς εφαρμογής των βασικών αρχών. Παραδείγματος χάριν, με την εφαρμογή της αρχής της σχετικής τοποθέτησης σε ένα παρτέρι χορταρικών σε ένα σχεδιασμό, αυτό το παρτέρι χορταρικών θα καταλήξει πιθανώς δίπλα στην κουζίνα. Λιγότερη απόσταση περπατήματος σημαίνει λιγότερη προσπάθεια στο μάζεμα των χορταρικών! Πολλή έμφαση δίνεται στο καλό σχέδιο για να ελαχιστοποιηθεί η μελλοντική προσπάθεια που χρειάζεται στη διατήρηση του συστήματος. Οι permaculturists πιστεύουν ότι η φύση τείνει προς την αφθονία - εάν αφήνετε το έδαφος μόνο του αυτό θα ανανεωθεί και θα επανέλθει γρήγορα σε δασώδη μορφή. Το κλειδί είναι να τιθασεύσουμε αυτή την αφθονία παρά να προσπαθήσουμε να την εξημερώσουμε. Να συνεργαστούμε με τη φύση παρά να πάμε ενάντια της.

Τι μπορούμε να μάθουμε από τη μόνιμη καλλιέργεια;

Μιλώντας από την εμπειρία μας ως σπουδαστές της μόνιμης καλλιέργειας, διαπιστώνουμε ότι έχει μετασηματίσει τον τρόπο που εξετάζουμε τον κόσμο - βλέπουμε πραγματικά τους εαυτούς μας ως τμήμα ενός μεγαλύτερου συστήματος, ενός ιστού της ζωής. Σε μια εποχή αποσύνδεσης (ξέρουμε από πού προέρχονται τα τρόφιμα μας;) μπορεί να σας βοηθήσει να επανασυνδεθείτε με το έδαφος και να καταλάβετε το περιβάλλον σας καλύτερα. Οι αποφάσεις όπως από πού αγοράζετε τα τρόφιμα, τι είδους μετακίνηση χρησιμοποιείτε, η επιλογή του προμηθευτή της ενέργειάς σας, πώς διακοσμείτε και επιπλώνετε το σπίτι σας, και η χρήση που κάνετε του κήπου σας, αποκτούν περισσότερο νόημα ως τμήμα ενός ολιστικού συστήματος. Και επίσης είναι διασκέδαση!

Πώς μπορεί η μόνιμη καλλιέργεια να ωφελήσει τη κοινωνία;

Με την έμφαση της στη συνεχή ανακύκλωση των πόρων (που περιλαμβάνουν όλα τα απόβλητα) και τη χρήση της ανανεώσιμης ενέργειας, η μόνιμη καλλιέργεια έχει τη δυνατότητα να αποτρέψει την περαιτέρω αλλαγή του κλίματος καθώς επίσης και να επιληφθεί των αποτελεσμάτων της. Επιπλέον, με την παγκόσμια παραγωγή πετρελαίου περίπου στα μέγιστα, τα φτηνά καύσιμα θα είναι σύντομα ένα πράγμα του παρελθόντος. Τα βασισμένα στο πετρέλαιο λιπάσματα, από τα οποία εξαρτάται σχεδόν όλη η συμβατική γεωργία, θα γίνουν τότε όλο και περισσότερο ακριβά, ανεβάζοντας το κόστος των τροφίμων. Λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα της να παράγει άφθονες παραγωγές χωρίς τη χρησιμοποίηση τεχνητών λιπασμάτων ή των μηχανμάτων που καίνε πετρέλαιο, η μόνιμη καλλιέργεια προσφέρει μια πραγματική λύση στις μάστιγες της παγκόσμιας πείνας και της μείωσης των πόρων. Αντιπροσωπεύει ένα όραμα ελπίδας για το μέλλον και την επιβίωση του πλανήτη.

Από: [http://live-sustainably.blogspot.com/search/label/περμακουλτούρα \(permaculture\)](http://live-sustainably.blogspot.com/search/label/περμακουλτούρα%20(permaculture))

Εάν θέλετε να μάθετε περισσότερα για το τι γίνεται στον χώρο της περμακουλτούρας ή να κάνετε μαθήματα πάνω στο θέμα, επικοινωνήστε μαζί μου μέσω της ιστοσελίδας μου, www.kangouro.gr.

Until next time,

Κωνσταντίνα Λυμπερή

Τα Κοινωνικά μας

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Από τον συμπατριώτη μας κ. Δημήτριο Χρ. Βούκαλη πήραμε και δημοσιεύουμε:

Δημήτριος Χ. Βούκαλης
*Δρ. Μηχανικός ΕΜΠ
(Γεννηθείς το 1942 ...)

* Ακαδημαϊκός (EASA).
Στο Salzburg της Αυστρίας
την 22-11-2010 επελέγη
Ενεργό Μέλος της Ακαδη-
μίας σε Έδρα Σύγχρονης Τε-
χνολογίας και Περιβαλλοντικών Επιστημών.

* Καθηγητής Πολυτεχνείου (TU Ιασίου),
Ερευνητής – Συγγραφέας.

* Του απενεμήθη Δίπλωμα Εξοχότητας από
το Πολυτεχνείο του Ιασίου.

* Αξιολογητής στο Μαθηματικό Περιοδικό
“Μαθηματικές Περιλήψεις” για πολλές και βα-
ρυσήμαντες καινοτομίες.

* Έχει κάνει πολλές δημοσιεύσεις (ερευνητι-
κού περιεχομένου λ.χ. στις Μαθηματικές Περι-
λήψεις, στα έγκριτα περιοδικά της NASA κ.ά.).

* Εμπνευστής:

- Κώδικες Μήτρας στις Ψηφιακές Τηλε-
πικοινωνίες.

- Ψηφιακό Κανάλι (κρυπτογραφικό).

* Εμπνευστής – Υλοποιητής:

- Ψηφιακό Σύστημα κινητών τηλεφώνων.

* Σπουδάσας σε Ελλάδα, Καναδά, Αγγλία
και Αμερική.

Πήραν το πτυχίο τους:

Τον Δεκέμβριον του 2010 ο Μιχάλης Δ.
Χατζηβασιλείου, γιος της συμπατριώτισσάς
μας Αλεξάνδρας Αθ. Χάντζιου, πήρε το πτυχίο
του από το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων των
Τ.Ε.Ι. Αθηνών.

Τον Δεκέμβριον του 2010 η Καλλιόπη
Κερασιώτη, εγγονή της Καλλιόπης Παν. Χάν-
τζιου-Γκλαβά, πήρε το πτυχίο της ως φιλόλογος.
Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Η θεία τους Ελένη Χάντζιου

Εγκατάσταση νέων αγροτών στο χωριό μας:

Η Μαρία Κων. Δαφαλιά, κόρη του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου του Χωριού μας, και ο
αρραβωνιαστικός της, εγκαταστάθηκαν μόνιμα στα Καλύβια ως νέοι αγρότες.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία, ελπίζουμε δε να τους μιμηθούν και άλλοι.

Προσφορά

Προς την Αδελφότητα Φιλιωτών Καλαβρυτινών «Ο ΑΓΙΟΣ ΒΛΑΣΙΟΣ».

Από Αριστείδη Γιακουμή και τη σύζυγό του Χρυσούλα Οικονόμου - Γιακουμή, προσφέρεται η
Εγκυκλοπαίδεια των Ζώων, 9 τόμοι, προκειμένου να τη διαθέσετε όπως εσείς νομίζετε.

Με εκτίμηση
Χρυσούλα Οικονόμου - Γιακουμή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο κ. Δημήτριος Δούκας, γιος της συμπατριώτισσάς μας Χαρίκλειας Μίντζια –
Δούκα και η σύζυγός του κα Αικατερίνη Αποστολίδου την 19-2-2011 απέκτησαν
το πρώτο τους παιδί, ένα υγιέστατο αγοράκι.

Ο κ. Χρήστος Σίνος και η σύζυγός του συμπατριώτισσά μας κα Ειρήνη Ιωάν. Γλογοβίτη-Σίνου
απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν Κυριακὴ 2 Ἰανουαρίου 2011 τελέστηκε στὸν Ἱερό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς Καλυβίων τὸ 40ῆμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰμνίστου συμπατριώτη μας Χαράλαμπος Γεωργ. Καπόρη.

Τὴν Κυριακὴ 30 Ἰανουαρίου 2011 τελέστηκε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χωριού μας τὸ ετήσιο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰμνίστου συμπατριώτη μας Κωνσταντίνου Διαμαντόπουλου.

Τὴν Κυριακὴ 13 Φεβρουαρίου 2011 τελέστηκε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χωριού μας τὸ 40ῆμερο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰμνίστου συμπατριώτη μας Ἰωάννου Παν. Τερντέ.

Αἰωνία τοὺς η μνήμη!

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Τὸ Σάββατο 20 Νοεμβρίου 2010 πέθανε στὸν Ἅγιον Νικόλαο καὶ κηδεύτηκε τὴν Δευτέρα 22 Νοεμβρίου στὸ Κοιμητήριο Χαλανδρίου, ὁ Δικηγόρος Ἀθανάσιος Γεώργ.

Μπελέσης, γιος τῆς συμπατριώτισσάς μας Ευφροσύνης Κων. Καταρνιά-Μπελέση. Τὸ 40ῆμερο μνημόσυνο τοῦ τελέστηκε τὴν Κυριακὴ 26 Δεκεμβρίου στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Χανδρίου.

Ἀπὸ παραδρομὴ δὲν συμπεριλήφθη στὸ προηγούμενο τεύχος τοῦ περιοδικού μας, ἀν καὶ μνημονεύτηκε στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ 2010, καὶ ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ τοὺς οἰκείους τοῦ.

Τὴν Δευτέρα 17 Ἰανουαρίου 2011, ἀνήμερα τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ εορτῆς, πέθανε στὴν Πάτρα ὅπου νοσηλεύταν καὶ κηδεύτηκε στὸ Σκεπαστό Καλαβρύτων τὴν ἴδια ἡμέρα, ὁ Ἀντώνιος Μπάλιος, σύζυγος τῆς συμπατριώτισσάς μας Γεωργίας Κων. Θεοδωρακόπουλου.

Τὴν Πέμπτη 3 Φεβρουαρίου 2011 πέθανε στὴν Ἀθήνα ὅπου καὶ διέμενε ὁ συμπατριώτης μας Ἀθανάσιος Γεωργ. Θεοδοσίου, Πολιτικός Μηχανικός, καὶ κηδεύτηκε τὴν επομένη Παρασκευὴ 4 Φεβρουαρίου στὸ Κοιμητήριο Χαλανδρίου.

Τὴν Τρίτη 1 Μαρτίου 2011 πέθανε στὸν Πειραιά ὅπου διέμενε καὶ κηδεύτηκε τὴν Πέμπτη 3 Μαρτίου στὸ Ναύπλιο ὁ συμπατριώτης μας Ἀθανάσιος Ἰωάν. Μάμαλης.

Τὴν Τρίτη 15 Μαρτίου 2011 πέθανε ἡ συμπατριώτισσά μας Ἀργυρῶ Χα Χρίστου Παπασταύρου, τὸ γένος Ἀντωνίου Καραμάνου, καὶ κηδεύτηκε τὴν ἴδια ἡμέρα στὸν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ στὸ Κρανίδι Ἐρμιονίδος, ὅπου καὶ διέμενε.

Τὴν Κυριακὴ 3 Ἀπριλίου 2011 πέθανε στὴν Ἀθήνα ὅπου καὶ διέμενε ὁ συμπατριώτης μας Ρήγας Θεοδ. Καραμάνος καὶ κηδεύτηκε τὴν επομένη Δευτέρα 4 Ἀπριλίου στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χωριού μας.

Στὴ μνήμη τοῦ, συγγενεῖς τοῦ κατέθεσαν στὴν Ἀδελφότητα Φιλιωτῶν τὸ ποσό των τριακοσίων σαράντα (340) ευρώ γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς.

Τὴν Τετάρτη 6 Ἀπριλίου 2011 πέθανε στὴν Ἀθήνα ὅπου διέμενε ἡ συμπατριώτισσά μας Ἀθανασία Μιχαήλ Παπαρηγοπούλου καὶ κηδεύτηκε τὴν επομένη Πέμπτη 7 Ἀπριλίου στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χωριού μας.

Τὴν ἐκλιπούσα ἀποχαιρέτησε ἡ πρώτη τῆς εξαδέλφη κα. Θεοδώρα Κόρμπη-Ἀνδῆρα με τὰ ἐξῆς:

Ἀγαπημένη μου εξαδέλφη Σούλα,

Με πόνο ψυχῆς νιώθω τὴν ἀνάγκη νὰ σε ἀποχαιρέτησω σὲ αὐτὸ τὸ μακρινό, χωρὶς ἐπιστροφή, ταξίδι.

Γεννήθηκες καὶ μεγάλωσες σὲ αὐτὸ τὸ ὀμορφο χωριό, ποὺ τόσες πίκρες γνώρισες. Ὀρφάνεψες ἀπὸ πολὺ μικρῆ, μα στάθηκες ὀρθία καὶ υπερήφανη, ὅπως ἴσουν σὲ ὅλη σου τὴ ζωὴ.

Κυνηγηθήκατε μαζὶ με τὸν ἀγαπημένο σου ἀδελφὸ ἀπὸ τὰ πολιτικὰ πάθη καὶ μίση ἐκείνης τῆς ἐποχῆς χωρὶς νὰ φταίτε σὲ τίποτα καὶ ἀντέξατε. Φύγατε στὴν Ἀθήνα μετὰ ἀπὸ τὶς περιπέτειες καὶ τὶς ταλαιπωρίες καὶ στάθηκες μὰν καὶ ἀδελφῆ στὸν ἀδελφὸ σου, καταξιωθήκατε σὰν ἄνθρωποι καὶ ἀποκτήσατε τὸ σεβασμὸ ποὺ σας ἀξίζει.

Ἀγαπημένη μου Σούλα, ἡ ζωὴ σου ἦταν ὅλη μιὰ προσφορά γιὰ ὅλους καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐζῆσαν μαζὶ σου. Κάποιοι σὲ ἐκμεταλλεύτηκαν καὶ σὲ συκοφάντησαν καὶ ὁμῶς δὲν καταδέχτηκες νὰ ἀντιπαρατεθεῖς μαζὶ τοὺς. Ἐμεῖς, καὶ εἴμαστε πολλοί, ποὺ σὲ ζῆσαμε ἀπὸ κοντὰ, γνωρίζουμε τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς σου καὶ τὸ ἀκέραιο τοῦ χαρακτῆρα σου. Θα μὰς λείψεις, μα θυμόμαστε πάντοτε τὴν γλυκιὰ μορφή σου καὶ τὴν καλοσύνη σου.

Σήμερα εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ, αὐτοὶ ποὺ σὲ ἀγαπήσαμε, ὁ ἀδελφός σου, οἱ νύφες σου, τὰ ἀγαπημένα σου ἀνῆφια, τὰ ξαδέλφια σου, πολλοὶ συγχωριανοὶ καὶ φίλοι, νὰ σου ἀπευθύνουμε τὸ ὕστατο χαιρετὴ καὶ νὰ ευχηθούμε νὰ εἶναι ἐλαφρὺ τὸ Φιλέικο χῶμα, ποὺ τὸ εἶχες ποτίσει με τόσα δάκρυα καὶ θὰ σε σκεπάσει.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Ἀντὶ στεφάνων πρόσφεραν:

Οἰκογένεια Ἀλ. Κόρμπη ἀπὸ Παγκράτι 170 € ὑπὲρ Ἀδελφότητας Φιλιωτῶν. Λοιποὶ συγγενεῖς 530 €. Γενικὸ σύνολο 700 €, ἐκ των ὁποίων 400 € ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητας Φιλιωτῶν καὶ 300 € ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ – Ἐκπολιτιστικοῦ καὶ Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου «Τὰ κάτω Φίλια».

Ὁ Θεός νὰ τοὺς ἀναπαύσει καὶ νὰ παρηγορήσει τοὺς οἰκείους τοὺς.

Σκόρπιες σκέψεις - στοχασμοί που αποστάζει η ζωή

ΜΑΣΟΝΙΣΜΟΣ – ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Οι Εβραίοι, όταν θέλουν να κάνουν οτιδήποτε, βάζουν μπροστά τους Μασόνους, τους Πεντηκοστιανούς, τους Ιεχωβάδες. Έχουν για εμάς τους Τούρκους, διότι κάνουν περιτομή, όπως διατάζει το Ταλμούδ, το ιερό τους βιβλίο, αμφότεροι δεν τρώνε το χοιρινό. Αν κάποιος Εβραίος αγαπήσει γυναίκα άλλης θρησκείας ή κάποια Εβραία αγαπήσει αλλόθρησκο, ο Εβραίος κλείνεται στο σπίτι, μένει μία εβδομάδα αζύριστος και λέει: **δεν έχω παιδί, το παιδί μου είναι «ντολμά», δηλαδή γουρούνι.** Για να γνωρίζονται μεταξύ τους έχουν στο αριστερό πέτο μια χρυσή κλάρα ή φορούν δαχτυλίδι που έχει πάνω το γνώμονα ή διαβήτη. Ένα άλλο γνώρισμα είναι ο χαιρετισμός, π.χ. όποιος έχει κινητό ποκία όταν το ανοίγετε οι παλάμες είναι προς τα πάνω. Όταν κάποιος τους τα βγάλει στη φόρα, έχουν τρόπους να τον εξοντώσουν. Η ιστορία αρχίζει από παλιά. Η πρώτη δολοφονία που κάνανε ήταν του εθνομάρτυρα Αρχιεπισκόπου Κύπρου, Κυπριανού. Όταν ο Κυπριανού ανακαλύπτει ότι ο Επίσκοπος Κιτίου, Άνθιμος, ήταν στην οργάνωση αυτή, τον αφορίζει δημόσια στη Κυριακάτικη λειτουργία. Τότε αυτοί βάζουν τους Τούρκους και του έκαναν ακατονόμαστα μαρτύρια.

Μασόνος ήταν ο Ιερώνυμος, ο οποίος έγινε από Πρωτοσύγκελος Αρχιεπίσκοπος, αφού δολοφόνησαν τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο. Ο Ιερώνυμος όμως παραδέχτηκε όλα αυτά, αυτοεξορίστηκε σε ένα μικρό χωριό της Τήνου 4-5 σπίτια στα Ιστέρνια και πέθανε. Είχε όμως προφτάσει να κάνει 5 - 6 Μασόνους Δεσποτάδες, όπως τον Κωνσταντίο από τη Βισωκά. Είδαμε με τι τρόπο πέθαναν τον Χριστόδουλο γιατί αντιστάθηκε στις ταυτότητες. Έκαμε τη μεγαλύτερη συγκέντρωση κόσμου, κάπου 2 εκατομμύρια. Του λένε, πάμε στην Αμερική, έχουμε μόσχευμα έτοιμο και αφού τον κράτησαν 2 μήνες, μετά δεν γινόταν τίποτα και πέθανε. Τώρα

μας διαφημίζουν την έξυπνη κάρτα του πολίτη, την κάρτα του σκλάβου, και ο καινούριος Αρχιεπίσκοπος είναι μουγγός, δεν λέει τίποτα για το χάραγμα του Αντίχριστου. Αν πάτε στον παλιό δρόμο Θηβών, θα δείτε τεράστια έκταση με κτίρια, χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Εκεί βγαίνουν όλα τα αντιχριστιανικά φυλλάδια, για όλο τον κόσμο και σε όλες τις γλώσσες. Το «Ξύπνα», το «Σκοπιά» κλπ. Την έκταση αυτή τους την είχε πωλήσει ο σημερινός Αρχιεπίσκοπος, όταν ήταν Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας. Και τον Κακαουνάκη αυτοί τον έφαγαν, γιατί είχε ξεσκεπάσει τη συνομοσία των Εβραίων για την Κρήτη, Κρήτη ανεξάρτητη κλπ, έβαλε και κλέψανε από τη Στοά του Ηρακλείου τον κατάλογο με τους μασόνους. Μετά έκανε την οργάνωση «Κρητικά όπλα» για να τους πολεμήσει και έκαψε τη Στοά. Πήγε στον Ευαγγελισμό για μια απλή επέμβαση και τον βγάλανε πεθαμένο.

Ας γυρίσουμε όμως εκεί που είχαμε μείνει. Στην Αθήνα το 1965-67 γίνονται απεργίες, οι οικοδόμοι ξηλώνουν τα πεζοδρόμια και η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη. Οι Αμερικανοί βάζουν τον Παπαδόπουλο, ποινικά μητρώα, διώξεις αντιφρονούντων κλπ, περίπου 7 χρόνια, όμως η Ελλάδα, παρά το εμπάργκο που μας έχουν κάνει οι Ευρωπαίοι, τα πάει καλά. Ο κόσμος θέλει πολιτικούς και όχι στρατιωτικούς. Και εδώ γίνεται η μεγαλύτερη συνωμοσία από τους Εβραίους και τους Μασόνους. Ο Κίσιγγερ, ο οποίος θέλει να μας αφανίσει, βάζει τον Ιωαννίδη και ρίχνει τον Παπαδόπουλο και κάνει κυβέρνηση με Πρωθυπουργό εξ Αμερικής τον Ανδρουτσόπουλο. Και αυτός ο Μασόνος λέει στον Ιωαννίδη: Οι Αμερικανοί δεν θέλουν τον Μακάριο. Θα τον ρίξουμε με πραξικόπημα και η Κύπρος θα διχοτομηθεί σε δύο κράτη, Κυπριακό και Τουρκικό. Σε αντάλλαγμα θα μας δώσουν την Κων/πολη. Ο Ιωαννίδης, φελλός όπως ήταν, τους πί-

στεψε και έβαλε μπροστά το σχέδιο. Οι Αμερικάνοι πλησιάζουν τον Καραμανλή και τον Ανδρ. Παπανδρέου και τους λένε πως θα κάνουν μεταπολίτευση στην Ελλάδα και σας προορίζουμε για κυβέρνηση, αλλά θα πρέπει να θυσιαστεί η Κύπρος. Άλλο που δεν θέλανε αυτοί οι αρχομανείς. Στη συνέχεια βάζουν τον Συνταγματάρχη Παπαποστόλου στην Κύπρο και κάνει πραξικόπημα. 250 χιλιάδες κόσμος ξεριζώθηκε, το 45% της γόνιμης γης έγινε Τουρκικό, κόσμος ταπεινώθηκε και εκτελέστηκε από τους αιμοδιφείς του Αττίλα, εκκλησίες γκρεμίστηκαν και τα πάντα λεπλατήθηκαν. Η χούντα όμως δεν άφησε χρέος, η Ελλάδα δεν χρώσταγε πουθενά. Άφησε όμως κάτι πολύ δημοκράτες. Για θυμηθείτε τον Νταλάρα. Τον έντυσαν φαντάρο επί χούντας για μια μέρα σκοπό στην ΥΕΝΕΔ. (μετά ΕΡΤ2). Και να ανοίγουμε το ράδιο το πρωί και να ακούμε τον Νταλάρα να τραγουδάει «να 'τανε το 21 άλλη μια φορά».

Ο Καραμανλής ιδρύει την Νέα Δημοκρατία και ο Ανδρέας το Πασόκ. Γίνονται εκλογές και ο Καραμανλής γίνεται Πρωθυπουργός και βγάζει τα απωθημένα του για το Παλάτι κάνοντας δημοψήφισμα για το αν θέλουμε Βασιλεία ή όχι. Για να κάνει το κοινωνικό πρόγραμμα ο Καραμανλής δανείζεται 17 δις. δολάρια. Μένει 8 χρόνια Πρωθυπουργός, μετά Πρόεδρος της Δημοκρατίας και το 1981 το Πασόκ παίρνει την εξουσία.

Ο Ανδρέας όμως κάνει πολιτική λαϊκισμού, έτσι τον έχουν συμβουλευσει οι Αμερικάνοι, πρέπει να λέει συνθήματα και ψέματα, διότι ο Έλληνας το έχει στο πετσί του, του αρέσει να του δίνεις ελπίδα, χρησιμοποιεί τα συνθήματα των κουμμουνιστών, έξω οι βάσεις, ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο, η ΕΟΚ είναι σαν το μήλο, από έξω κόκκινο και μέσα σάπιο κλπ. Υπόσχεται για να ρίξει τον κουμμουνισμό δίνει σύνταξη στους αντιστασιακούς. Ο Φλωράκης τα λέει στη Βουλή: Ανδρέα, να βρεις δικά σου, αυτά τα συνθήματα περί αντιστασιακών είναι πρόγραμμα του ΚΚΕ. Φθάνουμε σε ένα σημείο να είναι μάγκας όποιος τρώει λεφτά του Δημοσίου. Ο Λογοθέτης, δήμαρχος Νικαίας, γίνεται δήμαρχος Πειραιά και κάνει τεράστια κατάχρηση. Και βλέπω βάζει πάλι αφίσες για δήμαρχος Νικαίας.

Το μέγαρο Μαξίμου ήταν το σπίτι του Μποδοσάκη, ο οποίος δεν είχε παιδιά και αυτός ο μεγάλος Έλληνας άφησε όλη του την περιουσία στο κράτος. Και το Μπαρουτάδικο στο Αιγάλεω, και στο Λαύριο δυναμίτες και σπέρτα και τζάμια, δεν

υπήρχε κάτι που να μην το έβγαζε. Δούλεψα στου Μποδοσάκη στη Δραπετσώνα 2 χρόνια, μετά πήγα φαντάρος. Κουμάντο έκανε κάποιος από την Κόκοβα, αν θυμάμαι καλά Μουγγολιάς, και μέσα είχε πολλούς Κοκοβίτες. Κάθε πρωί μας έδινε ένα μπουκάλι γάλα και το μεσημέρι ένα υποτυπώδες φαγητό, αλλά εμένα με συνέφερε γιατί ήμουν εργένης. Παρ' όλα αυτά οι τοίχοι στη Δραπετσώνα ήταν γεμάτοι συνθήματα (Μποδοσάκη πίνεις το αίμα του λαού κλπ). Τώρα, πώς γίνεται Σοσιαλιστές, όπως ο Παπανδρέου, ο Σημίτης και ο Καραμανλής, να μένουν στο σπίτι του Καπιταλιστή δεν το χωνεύω. Πήραν όλα τα εργοστάσια και μέσα σε 5-6 χρόνια τα έκλεισαν οι προοδευτικοί λωποδύτες και σήμερα η Ελλάδα μέχρι και τα σπέρτα τα εισάγει.

Ο Κοσκωτάς αγοράζει τα πάντα, η κομπίνα είναι απλή, δεν αποδίδει τόκους στην Τράπεζα της Ελλάδος όπως οι άλλες τράπεζες. Ο Κοσκωτάς, και αυτός από τη Μασονική στοά της Βοστώνης, είναι άνθρωπος της στοάς και τον έχουν βάλει να ρίξει τον Ανδρέα όταν χρειαστεί. Μεγάλο σκάνδαλο, έχει ξεσπκωθεί όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλο τον κόσμο για τη βίλα. Τότε βγαίνει ο Βαγγέλης ο Γιαννόπουλος, παίρνει μαζί του και όλα τα κανάλια και πάνε να δούν τι κάνει η Δήμητρα. Τότε ο Γιαννόπουλος λέει «έλα μωρέ, ένα κωλόσπιτο είναι». Πώς όμως ο Κοσκωτάς πήρε εντολή να ρίξει τον Ανδρέα από τη στοά; Είχε γίνει τότε το Σκοπιανό και ο Ανδρέας, προς τιμή του, όχι μόνο δεν συζητάει για το όνομα αλλά έχει καταλάβει και τι πάνε να κάνουν εις βάρος της Ελλάδας και κάνει εμπάργκο, ούτε πουλί να μην πηγαίνει στα Σκόπια, ούτε και οι άλλοι να έρχονται εδώ, κλείνει τα σύνορα. Αυτό ήταν και το τέλος του. Επίλογος σε όλα αυτά το γεγονός ότι ο Ανδρέας, για να γίνει το Πασόκ μεγάλο κόμμα, διορίζει, δίνει συντάξεις σε 200 χιλιάδες της εθνικής αντίστασης, παίρνει δάνεια που η Ελλάδα δεν μπορεί να πληρώσει, βγαίνει και λέει ότι τα λεφτά τα έδωσα στο λαό, και το χρέος ανεβαίνει στα ύψη. Κρίμα για τον Ανδρέα, που τον αγάπησε ο λαός, όσο κανέναν άλλο πρωθυπουργό.

Τότε έχει βγάλει το πεντοχίλιορο και μετά το δεκαχίλιορο. (Ξέρεις φίλε μου να γίνεται κουβέντα στο καφενείο και να σου λέει το φυτό «ο Ανδρέας είναι μυαλό, πώς το σκέφτηκε ρε αυτό το πράγμα; Γιατί να έχουμε στην τσέπη μας δέκα χιλιάρικά και να φουσκώνεις; Θα έχουμε ένα, που θα είναι δέκα χιλιάρικά μαζί»). Βέ-

βαία η ντομάτα από 200 δρχ, πήγε 1.200 δρχ. Ο πληθωρισμός ανεβαίνει και τα πεντοχίλιαρα και δεκαχίλιαρα, όταν βγαίνεις από την Ελλάδα, δεν σου δίνουν ούτε ένα κουτί σπέρτα. Αν δεν είχε πεθάνει θα είχαμε και εικοσαχίλιορο και πενήντοχίλιορο, σαν αυτά που είχαν οι γιαγιάδες μας, νόμισμα των πενήντα εκατομμυρίων δρχ.!

Λέγανε και ακόμη λένε «και ποιο κράτος δεν χρωστάει; Και η Αμερική χρωστάει». Σε ποιόν τα χρωστάει η Αμερική; Από τη μία τσέπη στην άλλη; Το ΔΝΤ δεν το έχει η Αμερική; Πρόεδρος δεν ήταν μέχρι πέρυσι ο Μακναμάρα, Υπουργός Αμύνης της Αμερικής; Η Αμερική, που βγάζει φορτηγά δολάρια, τα βρήκε σκούρα όταν ο Σαντάμ άρχισε να μην δίνει πετρέλαιο με δολάριο αλλά με ευρώ, και εκεί άρχισαν να κλονίζονται διότι πλέον το δολάριο έχανε την αξία του σαν αποθεματικό νόμισμα. Γιατί νομίζετε ότι έκαναν ντού στο Ιράκ; Μόνο και μόνο γι' αυτό. Γιατί πήγαν στο Αφγανιστάν; Για το πετρέλαιο. Όταν πήγε ο Μ. Αλέξανδρος στο Αφγανιστάν τους έδωσε 500 χιλ. χρυσά και 500 χιλ. ασπόμενα νομίσματα. Πέρασαν κατακτητές, Άγγλοι, Ρώσοι, και κανείς δεν τα πείραξε. Όταν πήγαν οι Αμερικανοί, τα πήραν με το πρόσχημα να τα προστατεύσουν.

Ξυπνάω ένα πρωί και μια γειτόνισσα με μια εικόνα της Αγίας Βαρβάρας πάει στον Αν Γιώργη. Την ρώτησα γιατί πάει τόσο πρωί να της διαβάσει την εικόνα ο παπάς και μου απαντάει ότι πηγαίνει στο Ωνάσειο, είναι άρρωστος ο Πρωθυπουργός. Πάλι η Ελλάδα στην αγωνία και τη στενοχώρια, και αφού η επιστήμη έχει σπκώσει τα χέρια ψηλά, οι ελπίδες μας έχουν μείνει στο Θεό. Αυτή τη στιγμή εκμεταλλεύτηκε ο Ρασπούτιν ο Εφραίμ και φέρνει από το Βατοπέδι την Τίμια Ζώνη της Θεοτόκου. (Για τον Εφραίμ θα μιλήσουμε πιο κάτω).

Κάπου όμως ξέχασα το Ράλλη, που αρχίζει το ξήλωμα της παιδείας με το γλωσσικό ζήτημα. Εκτελεί εντολές της στοάς και κάνει την παιδεία άνω κάτω. Τι γλώσσα θα μιλάμε, καθαρεύουσα, δημοτική ή μαλλιάρη; Πώς θα γράφονται τα σχολικά βιβλία; Ευτυχώς πέθανε νωρίς και γλυτώσαμε.

Εποχή Σημίτη, η κυβέρνηση του βουνού γίνεται κυβέρνηση επιτέλους. Σημίτης – Μώραλης – Κόκκαλης. (Αχ πατρίδα μου καημένη, ποια κατάρα σε βαραίνει). Η μεγάλη ρεμούλα. Η πατρίδα παραδίδεται στους Σιωνιστές. Η Μοσάντ κάνει κουμάντο στη μυστική Αστυνομία και,

όπως γράφανε οι εφημερίδες για πρώτη φορά τόσο φανερά, ο Σιωνισμός χτύπησε την Ελλάδα. Έργα στον Κόκκαλη, διότι εκεί είναι ο Λούβαρης, εκεί είναι ο Μώραλης, διευθυντής της Π.Α.Ε Ολυμπιακού. Η κυβέρνηση Σημίτη σημαδεύτηκε από τις μεγάλες προδοσίες που είχαν σαν αποτέλεσμα να εξευτελιστεί η χώρα διεθνώς. Η προδοσία της παράδοσης του Οτσαλάν στους Τούρκους. Μόνο μια φορά είχε γίνει κάτι ανάλογο τα τελευταία 200 χρόνια, όταν ο Μέτερνιχ, Υπ. Εξωτερικών της Αυστρίας, παρέδωσε το Ρήγα Φεραίο. Η προδοσία του Μιλόσεβιτς. Η τρίτη προδοσία ήταν η παραλίγο παράδοση της Κύπρου στους Τούρκους. Ο Σημίτης πήρε ένα δις 500 εκατομύρια δολάρια από τους Αμερικανούς για να βοηθήσει στο σχέδιο ANAN. Έκανε ένα γραφείο στον Πειραιά για το σκοπό αυτό και έδωσε στον Πανταγιά (λουλούδι – ελπίδα του Πασοκ) 800 εκ. (για μένα, ζήτημα είναι αν πήρε 10 εκ. ο Πανταγιάς). Όλοι πέσανε πάνω στον Πρόεδρο της Κύπρου Τάσο Παπαδόπουλο, ο Σημίτης, ο Γιωργάκης, μέχρι που του έλεγαν δημοσίως «σκέψου τι θα γίνει την επόμενη μέρα, αν δεν υπογράψεις», αλλά εδώ σκοντάφανε στον τελευταίο ίσως μεγάλο Έλληνα πατριώτη. Τους έγραψε όλους και την Κύπρο έβαλε στην Ε.Ε. και στο Ευρώ. Όσο για τον Μιλόσεβιτς, τι έκανε; Υπερασπίστηκε την πατρίδα του, οι άλλοι δεν έκαναν εγκλήματα πολέμου, ο Τούσμαν ο Κροάτης. Ο Ζεμπέκοβιτς της Βοσνίας. Ο Θάτσι του Κοσσυφοπεδίου. Βλέπετε πώς σκέπτονται, πώς εκτελούν τα σχέδια του Σιωνισμού.

Κάπου όμως ξέχασα την κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Πέσανε πάνω του. Τι προδότη των Γερμανών τον λέγανε, φασίστα κλπ. Εδώ όμως φαγώθηκαν τα πιο πολλά λεφτά, για να ρίξουν τον Μητσοτάκη. Εδώ θέλω να σας επιστήσω την προσοχή στο ότι ο Γιωργάκης, ο Χρυσοχοΐδης και ο Σαμαράς πήγαιναν στη Βοστώνη στο ίδιο Πανεπιστήμιο, το οποίο είναι Σιωνιστικό και στο οποίο πήγαινε και ο Γκρούεφσκι, ο Σκοπιανός.

Ο δούρειος ίππος όμως του ΚΚΕ δεν ήταν τόσο ο Παπανδρέου. Ο Παπανδρέου με την σύνταξη εθνικής αντίστασης τράβηξε πολλούς στο Πασόκ. Το κρυφό χαρτί ήταν η Δαμανάκη και αυτή ήταν που έφερε το ΚΚΕ από 26% στο 7%. Διάλυσε το Συνασπισμό, θυμάμαι τον Φλωράκη, που όταν τον ρωτούσαν για το συνασπισμό της αριστεράς έλεγε: όχι μόνο αλλά και της προόδου. Ο Φλωράκης πέθανε φτωχός, δεν είχε περιουσία, σαν γνήσιος κομμουνιστής, αλλά η τελευταία του

επιθυμία ήταν να τον θάψουν στην κορυφή ενός βουνού, από βουνά η Ελλάδα έχει πολλά, χαλάλι του. Η Δαμανάκη θέλει να διαλύσει το Συνασπισμό και λέει στην Παπαρήγα να μοιράσουν τα χιλιάδες ακίνητα. Η Παπαρήγα της λέει ότι έχουν ακίνητα 50 τετρ. μετρ. και 60 και άλλα πιο μικρά, για να τα δώσουν σε συντρόφους που δεν έχουν σπίτι. Η Δαμανάκη λέει «εγώ τα δικά μου δεν τα δίνω, τα μοιράζουμε και δώσε εσύ αν θέλεις τα δικά σου». Είχε το σκοπό της και φάνηκε τη μέρα που θα εκλεγόταν ο Γιώργος. Εκεί στο στάδιο βαρέων βαρών της Νικαίας βλέπω στην πρώτη σειρά Μαργαρίτα, Διαμαντοπούλου, Δαμανάκη. Πιστεύω να μπήκατε στο κλίμα ποιοι κάνουν κουμάντο στην Ελλάδα.

Το κλίμα για την Ελλάδα ξεκίνησε το 1974, όταν η Ελλάδα τους ήταν εμπόδιο στον Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, τότε ο Κίσιγκερ είχε πει: «Η μείωση του πληθυσμού και η αλλοίωση της Ελληνικότητας, θα είναι η μεγαλύτερη προτεραιότητα της εξωτερικής μας πολιτικής, όσον αφορά την Ελλάδα». Τους ενοχλούσε το «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» όπως τους ενοχλούσε και το «ο θεός σώζει την Αμερική». Αρχισαν από αυτά που εμείς θεωρούσαμε ασήμαντα, καταργούν την καθαρεύουσα, μείωση των θρησκευτικών, ποιος δίνει σημασία στα Αρχαία, μάθε παιδί μου Αγγλικά. Οι Άγγλοι όμως με νόμο έκαναν τα Αρχαία Ελληνικά πρωτεύον μάθημα, όπως τα μαθηματικά, στα σχολεία τους. Δεν αμφισβητούμε την τουρκοκρατία. Αν κρεμάσεις στο σπίτι σου σημαία Ελληνική είσαι εθνικιστής, η σφαγή της Σμύρνης ήταν «συνωσιτισμός». Από δεξιά και αριστερά πήγαμε στα Ευρωπαϊκά και όλα γίνανε Αμερικάνικα. Έλα μωρέ και τι έγινε; Δίκες, πάμπερς, Τσοβόλα δώστα όλα, νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Για να επέμβει η δικαιοσύνη πρέπει να της το ζητήσουν οι κλέφτες. Μας συνήθισαν στα δάνεια, στις πλαστικές κάρτες,

επιπλοδάνεια, εορτοδάνεια, δάνεια εξοχής, για βιάγκρα, δάνεια σε χίλιες πεντακόσιες δόσεις, πεθαίνεις και οι δόσεις σε ακολουθούν.

Οι Ιουδαίοι περνάνε το μήνυμα στον κόσμο ότι αυτοί έσωσαν το ανθρώπινο γένος με την κιβωτό του Νώε. Αυτό είναι κλοπή από την Ελληνική μυθολογία. Στην Ελληνική μυθολογία έχουμε τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα και της γυναίκας του Μυρίνης. Ο Δευκαλίωνας με τη γυναίκα του έφτιαξαν μια βάρκα και σώθηκαν. Ο Δίας, για να τους ευχαριστήσει, τους ρώτησε τι επιθυμούν για να τους το δώσει, και αυτοί απάντησαν ότι είναι σε μεγάλη ηλικία και δεν μπορούν να κάνουν παιδιά. Ο Δίας τους είπε να κάνουν ένα μεγάλο σωρό από πέτρες και να πετάνε τις πέτρες πίσω τους, όσες πέτρες πέταγε ο Δευκαλίων γίνονταν άνδρες, και όσες πέταγε η Μυρίνη γίνονταν γυναίκες, όλα αυτά τα γράφει η Γένεσις. Ο κόσμος όμως άρχισε να ζυπνάει. Πριν λίγες μέρες έγινε διαδήλωση έξω από την Αρχιεπισκοπή περίπου 3.000 ατόμων, τα πουλημένα στο σύστημα κανάλια δεν έδειξαν εικόνες αλλά το έγραψαν οι εφημερίδες. Ξέρετε τι φώναζαν στον Αρχιεπίσκοπο; «Είσαι στραβός, Ξύπνα, Έξω οι μασόνοι από την Ελλάδα» κ.α. Τον Άγιο Παντελεήμονα τον έκαναν disco και έδωσαν συναυλία για τους μετανάστες. Είδαμε εξωφρενικά πράγματα στην τηλεόραση. Είδαμε την κ. Διαμαντοπούλου, την Νταλάρα, τον Αρχιεπίσκοπο που έδωσε την άδεια. Είδαμε τους παπάδες του Αγ. Παντελεήμονα να φεύγουν επιδεικτικά χωρίς να ρίξουν ούτε μια ματιά στον Αρχιεπίσκοπο. Τον γράψανε γι' αυτό που είναι. Εδώ που φτάσαμε εμένα μου λείπει ο Ανδρέας. Αν ήταν, λέω, τώρα ο Ανδρέας, θα είχε πιάσει φιλενάδα τη Μέρκελ, και θα ήμασταν πολύ καλύτερα. Τώρα είμαστε στα δίχτυα του 4ου Ράιχ!

Σας ευχαριστώ
Κωνσταντίνος Σπυρόπουλος

Χαράλαμπος **Βάγιας**
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΠΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΑΟΥΡΑ
ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΠΑΚΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΛ 210 481 5092
ΚΗ 694 494 3865
Η. Κατωκιάδου 21, Ν. Φάληρο - Πειραιώς

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ
αυτοκινήτων-πυρός-κλοπής-πρωγ/τα νοσηλείας
Σπυλιοπούλου Παναγιώτα
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
Παύλου Μελλά 45-47 (μετρό Αγ.Αντώνιος) Περιστέρι
Τηλ/Φακ 210 57.63.982 210 50.28.962 μοβ 6932 539.719